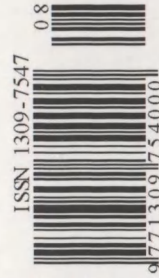

**Tarama Dzida75
Düzenleme Ser_reS**

KELLY HUNTER *Singapur'da Aşk*

Jake Bennett'in, o ünlü Dünya Şampiyonu karate üstadının dizleri titriyordu. Birazdan on iki yıldır ayrı yaşadığı eşi Jianne'yi görecek. Geçen yıllar ona olan aşkını hiç azaltmamıştı ama bir o kadar da kırgındı. O geceyi olaysız geçirmekten başka isteği yoktu. Ancak kader onları bu kez başka şekilde bir araya getirecekti. Jianne, beş yıldır peşinde olan takıntılı aşığından kurtulabilmek için sığınacak güvenli bir kale arıyordu.

HQN HL-2 2011/08

Fiyatı: 9,90 TL
Kıbrıs: 13,90 TL
Avrupa: 5 €

Tarama Dzida75 Düzenleme Ser_reS

BU AYIN DİĞER KİTABI
KIMBERLY LANG
TEHLİKELİ FLÖRT
BAYİNİZDEN İSTEMEYİ
UNUTMAYIN!

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5'nci maddesi çerçevesinde bu yayının bandrol taşıması zorunlu değildir.

~ ROMANIN KARAKTERLERİ ~

Jake Bennett : Singapur'da yaşayan Dünya Şampiyonu karate üstadı

JianneXang-Bennett : Jake Bennett'in eşi, varlıklı bir ailenin kızı

Madeline Mercy Delacourte : Singapur'lu zengin iş kadını

Luke Bennett : Jake'nin erkek kardeşi, Madeline'nin nişanlısı

Tristan Bennett : Jake'nin erkek kardeşi

Erin Bennett : Tristan'ın karısı

HallieBennett : Jake'nin kız kardeşi

Nick : Hallie'nin kocası

Bebek Layla : Hallie ve Nick'in bebekleri

Pete Bennett : Jake'nin erkek kardeşi

Serena Bennett : Pete'nin karısı

Po : Jake'nin stajyeri ve evlâtlığı

Zhi Fu : Jianne'nin peşinden koşan takıntılı, zengin iş adamı

Elena Yi : Jianne'nin halası

Bruce Yi : Jianne'nin eniştesi, hala kocası

Richard Low : Bina denetimcisi

Tup : Jake'nin hasmı, ölümcül dövüşçü

Chin : Jake'nin mahallesindeki yaşlı restoran sahibi

Micah : Jake'nin eski stajyeri, yeni film starı

SİNGAPUR'DA AŞK

~ BİRİNCİ BÖLÜM ~

HER ŞEY görünüşü kurtarmak içindi. Ismarlama dikilmiş takım elbisesinden ağırbaşlı bir hava veren beyaz gömleğine, bileklerindeki altın kol düğmelerine kadar her şey... O gece Jake Bennett'in aldığı her nefes erkek kardeşinin nişan törenini yüzlerinin akıyla kazasız belasız tamamlamak içindi.

Yakında yengesi olacak Madeline, yüzünü buruşturarak Jake'e keskin bir bakış fırlattı ve "Kravatın nerede?" diye söylendi. "Bu akşamüzeri sana verdiğim ve hâlâ takmadığın kravat?"

"Cebimde."

İşte bu Madeline Mercy Delacourte'nin duymak istemediği cevaptı. Tatlılıkla sordu. "Bir sorun mu var?"

Jake, "Madeline, o *eflatun* renkli!" diye itiraz etmek istedi. Madeline'i severdi ama son zamanlarda çıldırmış olmalıydı.

"Eflatun olmasının bir sebebi var Jake. Ciddi söylüyorum, eğer bu gece bu kadar ürkütücü görünürsen içeride hiçbir misafirim kalmayacak."

"Tamam, gayret edeceğim," diye mırıldandı Jake. "Ama sen de benim stajyerimi ayartma."

Madeline'in gözleri merakla kısıldı. "Po'yu mu? Ne yapmış ki?"

"Bugün Karate salonumun dışında ne buldum bil bakalım."

"Savaş Prensesi Xena'yı mı?"

"Sabun buldum."

"Dehşetengiz!"

"Lavantalı sabun. Üzerlerine tumbul melek resimleri basılmış küçük sabun kalıpları. Bu tip bir sabunun bir sınıf dolusu siyah kuşaklıya ne tip bir mesaj vereceğini düşünebiliyor musun? Po, sabunları senden aldığını söyledi."

Madeline önce kıs kıs gülerken, sonra açıkça minik bir kahkaha attı. "Özür dilerim," diye mırıldanarak toparlanmaya çalıştı. "Herhalde sen de Po'yu bu tip sabunların erkekliğinize halel getireceği konusunda aydınlatmışsındır."

"Senin ona iki çift lâf etmiş olabileceğini düşünüyorum."

Madeline, "Her zaman yardıma hazırım. Bak ne diyeceğim. Yirmi dakika gülümsemeyi başarırsan ben de Po ile sabun işini konuşurum. Anlaştık mı?"

Jake, "Anlaştık," dedi ve gülümsedi.

Madeline, "Kahretsin!" dedi. Jake'nin gülümsemesi genişledi.

Jake'e kararlı bir bakış fırlatan Madeline, Singapur'daki Delacourte Otel'i'nin gösterişli kokteyl salonuna akın akın girmekte olan şık ve zarif davetli kalabalığını karşılamak üzere uzaklaştı.

Madeline ve Luke'ün nişan törenlerinin bu kadar şaşıla olmasının nedeni, Madeline'in son derece varlıklı olan ailesinin de dâhil olduğu sosyete tabakasına Luke'ün tanıştırılmasıydı. Mağrur aile bireylerinin takdimi, çok büyük iş hacminin altının çizilmesi ve en önemlisi de çok kârlı iş antlaşmalarının bağlanması da o gece orada yer alacak olaylardandı. Singapur içinde yaşayanlara bunu zorunlu kılıyordu ve bu şehirde iş yapabilmek ve zenginleşebilmek için Singapurlular bu bedeli ödemeye hazırdılar.

Ailenin gururla tanıtılması söz konusu olduğundan, Bennett kardeşler ve eşleri toplu halde orada yer almışlardı. Tristan ve Erin, Sidney'den uçakla geldiler. Hallie ve Nick, bir aylık kızlarıyla birlikte o sabah Londra'dan gelmişlerdi. Serena ve Pete ise, Yunanistan'dan aynı günün akşamüzeri gelmişlerdi. Serena, kalabalığın arasında bir yerlerde olmalıydı; ama Pete, sessizce gelerek Jake'in yanında yer almıştı.

Hepsinin Jake'in etrafında koruyucu bir kalkan oluşturduklarını Jake'in fark etmediğini mi sanıyorlardı? Sanki kendi kendini koruyamazmış gibi üzerine titrediklerini görmüyor muydu? Bu kadarı da fazlaydı, başına ağrılar giriyordu.

Gelen yeni konukların isimleri anons edilirken Jake, Pete'e dönerek "Bak," dedi. "Ben iyiyim. Her şey kontrol altında. O burada bile değil."

"İyiysen mesele yok," dedi Pete kısıp bir ses tonuyla. "Ama iyi değilsin. Jianne de halası ve eniştesiyle birlikte şimdi geldi."

Jianne'nin halası, Madeline'in çok nüfuzlu iş ortağıyla evliydi.

Jianne, Singapur'a yeni yerleşmişti; ama Madeline onunla tanışır tanışmaz kanı kaynamıştı.

Jianne Xang-Bennett.

Jake'in ayrı yaşadığı eşi.

Pete, "Bira ister misin?" diye sordu.

"Hayır."

"Daha kuvvetli bir şey?"

Jake, ensesinde birinin delici bakışlarını hissetti. Arkasına dönüp on iki yıl ayrı yaşamının eşinde neler yarattığını bizzat görmek istiyordu; ama kendini tuttu. Öte yandan, onu merakla süzen gözlere karşı alkole sığınmış gibi görünmek de istemiyordu. "Belki daha sonra," dedi.

Pete suratsız bir ifadeyle başını salladı. "O bizi gördü," dedi.

Yeni bir haber değildi...

Pete, "Madeline onu Hallie ile bebeğin yanına götürüyor," diyerek konuşmasına devam etti.

Jake'in ense kökünde hissettiği bakışlar yön değiştirdi ve sonra berrak bir kahkaha sesi salonu doldurdu. "Kadınlar ve bebeklerle derdin ne?"

"Bunu kollarındaki bebeği uyuduktan bir saat sonra bile kimselere bırakmayan adam mı söylüyor?"

Pete, "Hey, çünkü o benim kollarımda uyudu senin değil," dedi. "Kabul et, sen daha ona dokunmadın bile. Üstelik sıra benim." Arka planda en çok o hoş kahkahalar duyuluyordu. "Jianne yeğenimizle çoktan tanışmış. Düşünürsek, onun da yeğeni tabii. Galiba sen bakmak istemiyorsun."

Jake, "Haklısın," dedi ama dönüp baktı ve Jianne'in o olgunlaşmış nefes kesici güzelliği beynine kazınırken kendi acizliğine lanet etti.

Jianne hâlâ Jake'in o ana kadar gördüğü en güzel kadındı.

Kusursuz teni, başının tepesinde topladığı parlak ve gür siyah saçları, ceylan gibi süzülen incecik bedeniyle öyle tatlı ve masum bir havası vardı ve tüm çabalarına rağmen Jake yıllardır onu unutamamıştı. Güzelliğinin yanı sıra Jianne Xang öyle bir aileye mensuptu ki mal varlıkları birçok kü-

çük ülkenin mal varlığından daha fazlaydı. Bu öyle minik bir ayrıntıydı ki Jianne bundan evlenmeden önce bahsetmeye gerek bile duymamıştı!

Jake bunu zamanında öğrenmiş olsaydı Jianne'e hayatını paylaşmayı teklif etmeden önce bir kez daha düşünürdü.

Jake'in onu izlemeye devam etmesi merakından değildi. Merak idare edilebilecek ılımlı bir duyguydu. O anki duygusu ise çok uzun zamandır inkâr ettiği, ama asla aklından çıkartamadığı, Jianne'i en ince ayrıntısına kadar tekrar yudum yudum içmek isteği idi.

Jake annesinin kucağından Jianne'e kollarını sallayan bebek Layla'yı sessizce izledi. Jianne'in gül goncası gibi dudakları büküldü. Hallie'nin söylediği bir söze karşılık Jianne birden hareketlendi, şaşırdı ve başını salladı. Hayır.

Soru ne idiyse cevap hayırdı.

Jake başını çevirmek istedi. Çevirmeliydi. Hemen!

Birdenbire Jianne başını çevirerek dimdik ve büyüleyici bir edayla Jake'e baktı. Gözleri tıpkı yarı İngiliz yarı Çinli olan büyük-büyük annesinin gece kadar karanlık, okyanus gibi derin bakışlı gözlerini andırıyordu. Fakat o büyük-büyükannesi de kendini daima ruhen tam bir Çinli gibi hissedirdi. Tıpkı Jianne'in hissettiği gibi.

Jianne'in gülümsemesi dondu. Jake ise daha cesaretini toplayamamıştı.

Jake'in hayal meyal fark ettiği kadarıyla kardeşlerinden biri burnunun dibinde homurdanıyor, diğeri de salonun karşı tarafından dimdik ona bakıyordu.

Aniden Luke ikisinin görüş alanının tam ortasında durarak Hallie'ye bir bardak portakal suyu uzatırken diğerkonuşma da şampanya ikram etti. Nazik bir ev sahibi mi yoksa müdafaa hattındaki ilk savaşçı mıydı?

Jake, Jianne'in ve ailesinin bulunduğu bu partiye daha ne kadar dayanabilecekti? On beş dakika? Yarım saat? Çünkü o buraya, aşırı zenginlerin dünyasına ve kibar sosyete çevresine ait değildi.

Katlanmaya çalışmıştı ama yeterliydi. İçindeki canavar kafesini kırıp kaçmaya can atıyordu.

Gözünün alabildiğine uzanan duvarlara, döşemelere, tavana ve yüksek pencerelere bakarken kanatlanıp özgürlüğüne uçmak istiyordu. Yapmaması gerektiğini bile bile etrafı kolaçan ederek bir servis kapısı veya başka bir çıkış yolu arıyordu.

Jake bunu atlatmak zorundaydı. Jianne'le karşılaşmasını...

Onunla sohbet etmeliydi. Kibarca *nasılsın* diyebilirdi. Dürüstçe *çok iyi görünüyorsun* der, havadan sudan konuşabilirdi. Bir şeyler sorabilirdi. Sonunda da yıllardır içini kemiren soruyu Jianne'e soracak ve cevabını alana kadar da gitmesine izin vermeyecekti.

Pete, Jake'in kulağının dibinde fısıltıyla, "Madeline ve Hallie'ye bunun yürümeyeceğini, anlamsız olduğunu söylemiştim; ama beni dinlediler mi? Hayır," diye söyleniyordu.

Jake, "Ben iyiyim," diye cevap verirken bir yandan da omuzlarını oynatarak ensesinde tekrar başlayan karıncalanmayı gidermeye çalışıyordu. "Her şey yolunda."

Pete aynı fikirde olmadığını belirten bir şekilde kaşlarını çattı; ama başka bir şey söylemedi.

Hepsi oradaydı—Jianne'in bir zamanlar kendi evlâtlarıymış gibi bakıp beslediği Bennett kardeşler... Jianne, zamanın ve olgunlaşmanın verdiği güçle onların kendi üzerindeki ürkütücü etkisini savuşturabileceğini ummuştu; ama öyle olmadığını fark etti. Onların nasıl baktıklarını görmüştü. Kendilerine ait olanı korumak için nasıl hareket ettiklerini de görmüştü.

Jake merkezdi. Ailenin kalbiydi. En güçlü olan ilk oğuldu.

Jianne'in ilk aşkıydı.

Bir zamanlar bedenini, kalbini ve ruhunu verdiği adamdı.

Jake'in sırtı Jianne'e dönüktü. On iki yıldır ayrı yaşıyorlardı ama hâlâ onun kocasıydı. Soğukkanlılığını koruyarak bu salona nasıl adım atabildiğini hiç kimse bilemezdi. Kendisini izleyen kaplanlardan kaçacak hiçbir yeri olmayan ürkek tavşanlar gibiydi.

Ben tavşan değilim. Ben tavşan değilim... Jianne gözlerini kapayarak bu sözleri kafasından atmaya çalıştı. Sonra tekrar gözlerini açarak hafifçe gülümsedi ve onu korumak için yanına sokulan eniştesi ve halasıyla birlikte Madeline'i kutlamak için ilerledi.

Madeline saygı gereği önce Jianne'in halasına ve eniştesine *hoş geldiniz* dedi. Sonra mis gibi parfüm kokuları içindeki Jianne'e sarıldı.

Madeline onaylayan bir bakışla, "Harika görünüyorsun," dedi.

"Teşekkür ederim." Fildişi ve kan kırmızısı renkli en iyi ipekten yapılmış üstü straplez, etekleri yere kadar uzun gece elbisesi içinde son derece

kendinden emin görünüyordu. Ama gerçek öyle değildi! Jianne, “Hiç gelmemeliydim, bu iyi bir fikir değildi,” diye mırıldandı.

Madeline, “Kalmalısın,” diye tatlılıkla dil döktü. “Bence gayet iyi bir fikirdi. Gel, seni en yeni Bennett savaşçısıyla tanıştıracam. Dayı Bennett’ler hâlâ şoktalar.”

Bu sıralar mutluluk içinde yüzen Madeline’a aynı şekilde cevap vermek için Jianne kendini zorladı. “Bu bir kız!”

Bebek Layla kaymak gibi teni, safır mavisi gözleri ve kestane rengi saçlarıyla âdeta minik bir melekti. Bir bebek dişsiz ağzıyla böylesine gülerken ondan uzak durmak imkânsızdı.

Hallie, Jianne’in hiç beklemediği saygılı bir nezaketle, “Layla, bu senin yengen Jianne,” dedi. Jianne’e dönerek, “Kucağına almak ister misin?” diye sordu.

“Ben mi?” dedi Jianne. “Evet! Yani hayır demek istedim. Yani... Ya ağlarsa? Bu hiç iyi olmaz,” dedi çekinerek. Aniden, bebeğin kucağındaiken avaz avaz ağlamasıyla üzerine yönelen Bennett kardeşlerin öfkeli bakışları gözünde canlanınca, “Kardeşlerin üzerime çullanı,” dedi.

Hallie, Bennett kardeşlerden birkaçına sertçe bakarak, “Buna cesaret edemezler,” dedi. “Bu gece çok uslu olacaklarına söz verdiler ve etraflarında bunu sağlayacak yeterli eş var.”

O vahşi bakışlı Bennett erkeklerinin evcilleştirilmiş olmasına hayret eden Jianne, bakışlarını Layla’dan ayırıp odada göz gezdirdiğinde bunun daha çok Hallie’nin iyimserliği olduğunu anladı.

Cama dayanarak Jianne’e bakmakta olan Tristan, son derece soğuktu. Jake’in yanında dikilmekte olan Pete’in ifadesi haşındı.

Jake’e gelince... Jake onun tarafına bakmıyordu bile, bu yüzden de Jianne gözlerini ondan alamadı.

Jake, geniş omuzlarını ve güçlü bacaklarını sımsıkı saran takım elbisesi içindeki yağsız ve mükemmel bedeniyle kendini dövüş sanatına adanmış bir Tanrı heykeli gibi duruyordu. Kalın telli siyah saçları eskisinden daha da kısaydı. Yüz hatları keskinleşmişti; ama hâlâ melekleri kışkırtacak kadar yakışıklıydı.

Jake’in bedeninden gelen adeta gözle görülebilecek kaba güce sımsıkı bir şekilde gem vurulmuştu. Saf güç Jake’in yaradılıştan gelen bir özelliği; ama buna gem vurabilmesi yeniydi.

Jianne bir an uzaklara daldı, bakışlarını tekrar gruba çevirirken birden Jake ile göz göze geldi ve onun buz gibi bakan masmavi gözleri, soğuk, mesafeli ve acımasız duruşuyla sarsıldı. Jianne, kendini avcının menzili içinde gören bir tavşan gibi kalakaldı. Orada istenmiyordu. Oraya ait değildi. Gelmekle yanlış yapmıştı.

“Bekle.” Geniş omuzlu bir adam iki adımda gelerek Jianne’i Jake’in görüş alanından çıkardı. Madeline’in müstakbel eşi Luke Bennett, altın renkli gözleriyle sıcacık bakarak onu cesaretlendirdi ve “Lütfen kal,” diyerek bir kadeh şampanya uzattı.

“Lütfen,” diye tekrarlayan Hallie, endişeli bir ses tonuyla “Jake’in seni tekrar görmeye ihtiyacı var. Gerçekten. Henüz kendisi farkında olmasa da var,” dedi.

Jianne zoraki bir gülümsemeyle, “Farkında olduğu zaman belki siz bana bir telefon edersiniz,” dedi. “Zoraki bir buluşmanın işe yaramayacağını görüyoruz. Uyuşmuyoruz.”

“Gereğinden de fazla uyuşuyorsunuz,” dedi Luke. “Bazen geri adım atıp her şeyin havaya uçmasına izin vermek daha kolaydır.”

Hallie, sırası gelmişken açıklama gereği duyarak, “Luke bomba imha uzmanıdır,” dedi.

“Umarım ne yaptığınızı biliyorsunuzdur. O patlamanın tam göbeğinde kalacaklara neler olabileceğini de bildiğinizi umarım,” dedi Jianne.

Luke, “Biz seni koruyabiliriz,” dedi.

“Bunu istediğinizden şüphem yok.” Bu kesin ifade Jianne’in ruhunu sarmaladı ve ayakta durmasını sağladı. Nihayet o salonda yeni bir hayat vaat eden eski tanıdık duyguların ısıltısını hissetmişti. “Ama yapamazsınız,” dedi Jianne. Onlar içgüdüsel olarak en sevdiklerini koruyacaklardı. Jake’e kalkan olacaklardı ve Jianne kan kaybedecekti.

“Bize güven,” dedi Luke.

Fakat artık Jianne bir zamanlar o vahşi ve dağılmış aileyi sevgi seline tutan ve onlardan da sevgi göreceğine inanan, o ümit dolu yeni gelin değildi. “Güven kazanılmalıdır,” dedi yavaşça.

Luke, “Tamam bize güvenme,” dedi. Önceki cesaretlendirici sevimliliği yerini asık bir surata bırakmıştı. “Fakat lütfen kal ve seni bu akşam rahat ettirmek için her şeyi yapacağımızı gözlerinle gör.”

Jianne kaldı; yarım saat geçmeden Tristan onu selamladı ve eşini tanıttı.

Pete de aynısını yaptı. Daha sonra Bennett'lerin arasında dolaşırken gördüğü batılı tarzda giyinmiş Çinli genç çocuk yanına geldi.

Jianne temkinli bir şekilde çocuğa dönerek, "Merhaba," dedi.

Dikkatlice düşündükten sonra çocuk konuşmaya karar verdi.

"Ben Po'yum. Hocanın stajyeri," diyen çocuk akıcı bir Kanton lehçesiyle konuşuyordu. Genç kadın cevap vermeyince bu kez Mandarin lehçesiyle kendini tekrar tanıttı.

"Hangi hoca bu?" Jianne yine İngilizce konuşmuştu ama çocuk hiç bozulmadı.

"Jake Hoca," diyen çocuk yine cevap alamayınca, "Jake Bennett," diye tekrarladı.

"Jake Bennett Hoca sana İngilizce mi öğretti?"

"Ben biliyorum," dedi Po. "Biraz da Tamulca ve Malayca biliyorum."

"Çok etkilendim. Bu kadar çeşitli dili nasıl bu kadar akıcı konuşuyorsun?"

Çocuğun açık sözlülüğü biraz kayboldu. "Yapıyorum işte!" dedi.

"Tamam o zaman." Ona gülümseyerek, "Merhaba Po. Ben de Jianne," dedi.

"Merhaba," diyen Po anlaşılmasa kapkara gözlerle kadını süzmeye devam etti. "Resminizden daha güzelsiniz."

"Teşekkür ederim," diyen Jianne beyninde çakan ani bir düşünceyle, "Hangi resim?" dedi.

Yan taraflarından vuran ışığın kıpraşmasıyla Jianne birinin yanlarına geldiğini fark etti. Hâlihazırda yoğunlaşmış duygularının gerginliğiyle gelenin Jake olduğunu hiç bakmadan anladı.

"Merhaba Jake," diyen sesi titrerken iç karmaşasını yansıtıyordu. Jake her zaman onun cesaretini kırardı. "Stajyerinle ahbablık ediyordum."

"Görüyorum," diyen Jake gözlerini Po'ya dikti. "Hangi resim?"

Po cehennem zebanisine yakalanmış gibi sindi.

Jake sesini sertleştirerek, "Hangi resim?" diye tekrar sordu.

"Cüzdanındaki resim."

"Sen cüzdanımı mı karıştırdın?"

Po, "Bir şey çalmadım," diye çabucak cevapladı. "Asırlar önceydi. Karate salonuna geldiğim ilk gündü. Ben—" Çocuk hocasının delici bakışları altında ezilerek, "Senin hakkında daha çok şey bilmek istedim. Cüzdanlar bunun için çok uygundur," diye mırıldandı.

Jake dümdüz ve ölçülü bir sesle, "Benim onurumu kırdın," dedi.

Jianne'e yaralı bir bakış fırlatan Po, fırlayarak kalabalığın arasında kayboldu. Jianne onu izlerken aynı şeyi yapabilmeyi diledi.

Jianne tereddütle, "O senin mi?" diye sordu.

"Az çok öyle sayılır."

Po tam bir Çinli olduğundan Jake'in öz çocuğu olamazdı; ama bir çocuğun sorumluluğunu üstlenmenin çeşitli yolları vardı. Po'nun annesi ölmüş olabilirdi. Jake Po'nun annesiyle birlikte yaşarken kadın öldüyse ve başka akrabası yoksa Po ona kalmış olabilirdi...

"Nasıl?" diye sordu Jianne.

"Madeline'a sor."

Zor anlaşılabilir bir cevap... "Onu cezalandıracak mısınız?"

Jake'in dudakları gerildi. "Cüzdanımı almış ve içini karıştırmış. Bile bile benim özelime girmiş. Sen de bunun disiplin altına alınması gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Evet ama... Jake, o daha çocuk."

"Ne? Hayır, onu dövmeyeceğim."

Jake'in sesindeki sert ifade Jianne'e şamar gibi çarptı. Konuşamadı hatta nefes bile alamadı. Kafasını elindeki şampanya kadehine eğdi.

"Tanrı aşkına, Jianne. Ben hiçbir çocuğa veya bizzat sana asla el kaldırmadım. Bundan sonra da niyetim yok. Öyleyse neden sadece şampanyanı içip seni şu anda öldürecekmişim gibi davranmaktan vazgeçmiyorsun? Ben öyle biri değilim ve olmayacağım. Bunu sen ve bizi izleyen herkes ne kadar çabuk anlasa o kadar iyi olur."

Jianne kadehini dudaklarına götürerek bir yudum aldı. Sonra bir yudum ve bir yudum daha... İçini tatlı bir sıcaklık kaplarken sakince ve dostça konuşmaya karar verdi.

"İyi görünüyorsun," diyen Jianne sadece gerçeği ifade etmişti. "Tam formundasın."

"Bu bir iltifat mı?"

"Sadece gerçeği söyledim," diyen Jianne rahatlamak için şampanyasından bir yudum daha aldı. İşe yarıyordu. "Başarıdan dolayı tebrikler," diye devam etti. "Üstat kategorisinde Dünya Şampiyonluğu. Madeline'in anlattığına göre dünyanın her yerinden öğrenciler senden ders almaya geliyorlar-mış."

"Sen karateden nefret edersin," dedi Jake.

Hayır, Jianne Jake'in karateye adanmışlığından nefret etmişti. Karatenin bazıları için bir yaşam tarzı olduğunu, dini inançla baş başa gittiğini, Jake'in sadece karate yoluyla içindeki ateşi söndürebileceğini fark edememişti.

"Nefret etmemiştim. Sadece tam olarak anlayamamıştım. İkisi arasında fark var," dedi Jianne.

"Ya şimdi anlayabiliyor musun?"

"Eh, biraz." Nelere mal olduğunu anlamıştı. Konuşmanın gittiği yönüne gelmediğinden hemen çark eden Jianne, "Madeline ve Luke birbirlerine tam uymuşlar," diyerek konuyu değiştirdi.

"Evet, öyle."

"Erkek kardeşlerin... Ve Hallie... Hepsi de çok medeni görünüyorlar. İyi iş başarmışsın."

Jake, "Ben bir şey yapmadım," dedi.

Belki ama *ben de yapmadım* diye düşündü Jianne. Bakışlarını Jake'den ayırıp salondakileri izlemeye başladı. Üzerlerinde onlarca göz vardı; ama hiç kimse onlara katılmaya yanaşmıyordu. Upuzun bir sessizlikten sonra Jianne, "Özür dilerim, sanırım halam beni arıyor," diyerek ilerlemeye başladı.

Jake kısık bir sesle, "Bekle," dedi.

Tek bir söz... Tek bir sözle yerinde kaldı ve bekledi... İtaat veya merak mıydı? Cesaret veya öz yıkım mıydı? Bilmiyordu.

"Singapur'da nasıl vakit geçiriyorsun? Buraya yerleşecek misin?" diye sordu Jake.

Bunu mu soracaktı? Bunun için mi onu durdurmuştu?

Jianne temkinli bir şekilde, "Singapur çok güzel bir yer. Bayağı yerleştim sayılır," diye cevap verdi.

"Halan Luke'e senin istenmeyen bir talibin olduğunu, seni evlenmeye zorladığını söylemiş," dedi Jake.

Halası fazlaca konuşuyordu!

"Jake, bu seni neden ilgilendiriyor anlayamadım."

"Anlamadın mı? Bu kadar kör olamazsın *karıcığım*," dedi Jake. Sesi yumuşak ve ölçülüydü; ama Jianne'i kandıramazdı. O sakın duruşun altında Jake Bennett patlamaya hazır bir volkan gibiydi.

"Mesele şu ki, diğerlerinden duyduğum kadarıyla *bu adamla* evlenmekle ilgilenmiyorsun. Belki tekrar evlenmek istiyorsundur. Belki ben senin

volunu kesiyorum," diyen Jake buz gibi gözlerle baktı. "Boşanmak istiyor musun?"

"Hayır!" Genç kadının cevabı çok çabuk gelmişti ve korku doluydu. On iki yıldır ayrı yaşadıkları halde, o anda kısık gözlerle ona dimdik bakan kocasını kalbinden söküp atmaya başaramamıştı. "Demek istiyorum ki... Sen? Po'nun annesi—"

"O kadını hiç görmedim; Po da hiç bahsetmez. Po, Madeline'in himayesi altında olan gariplerden biriydi ve yankesiciydi. Onu en azından sığınacak bir evi olsun diye ve öğrenmeye yetenekli olduğu için benim karate salonuma getirdi," diye açıkladı Jake.

"Anladım." Po'nun sırrı çözülmüştü. Tabii Jianne, Jake'in halen devam eden gönül ilişkilerini bilemezdi.

"Halan bu adamın istediğini alamazsa tehlikeli olabileceğini düşünüyor," diyen Jake, "Madeline da aynı fikirde. Senin güvenliğinden endişe ediyorlar," diye devam etti.

"Bu kadar endişelenmelerine gerçekten gerek yok."

"Senin peşinden Singapur'a da geldi mi?"

"Henüz onu burada görmedim." Aslında Zhi Fu'nun onu devamlı izlediğini ve üst üste hediyeler gönderdiğini söyleyerek kocasını yük altına sokmak istemiyordu.

"Jianne, bu adam senin için bir tehlike mi?"

"Açık konuşmak gerekirse gerçekten bilmiyorum. Şimdiye kadar yanlış bir şey yapmadı." Jianne'in yüzü allak bullaktı. Aslında yapmıştı... Toparlanmaya çalışarak, "Benimle oyun oynuyor, hepsi bu," dedi.

"Nasıl bir oyunmuş bu?"

Jianne çok bile konuşmuştu. "Önemli değil," dedi.

"Zekâ oyunları mı?" diye sordu Jake öldürücü bir sükûnetle.

"Jake, bu senin kavgan değil."

"Eşimi bir sapıktan korumaya çalışmak bana göre değil mi?"

"Ayrı yaşadığın eşin! Hem de on iki yıldır."

Jake'in dudakları acı bir şekilde kıvrıldı. "Yani sen sadece benim soyadının seni korumasını mı istiyorsun? Benden başka hiçbir şey istemiyorsun, öyle mi?"

Jake konuyu bu yönden alınca çok yanlış gibi geliyordu; ama gerçekten tek istediği buydu. Jianne her şeyin eskisi gibi kalmasını, gülünç evliliklerinin eskisi gibi devam etmesini düşünmüştü, hatta ummuştu. Jake'in ihtiyaç-

ları hiç aklına gelmemişti. “Jake, eğer istersen, eğer hayatında biri varsa hemen boşanabiliriz,” dedi.

Jake, Jianne’e kara kara düşünerek bakıyordu. “Peki o istemediğin aşkın benden kurtulduğunu duyunca ne yapacak?”

“Bilmiyorum. Sorun değil. Ne olursa olsun baş edebilirim. Eğer boşanmak istiyorsan hemen başvurabilirsin. Benim ihtiyaçlarımı düşünmek zorunda değilsin.”

“Gerçekten bilmelisin ki tüm ihtiyaçların tespit edilecek ve göz önüne alınacaktır.”

“Tamam o zaman,” diyen Jianne derin bir nefes aldı ve ihtiyaçlarını sıralamaya başladı. “Zhi Fu’nun beni takip etmesine bir son vermesini istiyorum. Singapur’a gelmemin bu yönden faydası oldu. Eniştem ve halamla kalıyorum ve beni takip etmek için onlardan yüz bulamaz. Burada bana Şanghay’da olduğu kadar kolay yaklaşamaz. Yakında o da oyun oynamaktan bıkacaktır,” dedi. Bundan emindi. “Ve ben de ondan kurtulmuş olacağım.”

Jake hâlâ ona ümitsizce bakıyordu.

Jianne, “Jake, en iyisi sen bu işe hiç bulaşma. Gerçekten ihtiyacım olmadıkça bulaşma,” dedi yalvararak.

Bu hiç hoşuna gitmemişti. Jake ellerini hırsla ceplerine sokarak camdan dışarı bakmaya başladı. Genç kadına bakmadan, “Eğer tehlikede olduğunu hissedersen en azından birilerini arayarak yardım isteyecek misin?” diye sordu.

“Tabii ki yaparım. Burada yardım isteyebileceğim eniştem ve kuzenlerim var. Hatta Madeline ve Luke de var. Fakat seni çağırmamayı tercih ederim. Neden olduğunu tahmin ediyorsun, değil mi?” dedi Jianne.

“En az o adam kadar istenmediğim için mi?”

“Ne? Hayır! Allah aşkına Jake. Sen ve Zhi Fu arasında benzer hiçbir yön yok. Onu asla istemedim, ama sen... Sen bir zamanlar en çok istediğim kişiydin,” dedi Jianne. Bunu itiraf etmesi zordu. Başarısızlıklarını... Eksikliklerini... Fakat Jake, onun tehlikede olduğundan endişe eden kocası, bu iltifatı hak ediyordu.

“Senin ailen için nasıl savaştığını biliyorum, Jake. Neler yapabileceğini, himayen altındakileri ne olursa olsun koruyabileceğini bizzat gördüm. Eğer talep edersem beni de koruyabileceğini çok iyi biliyorum.”

“Fakat talep etmiyorsun.” Jake ona baktı. Jianne tüm cesaretini toplayarak Jake’e gözlerini dikti. Ürkek tavşan kaplana karşı...

“Yapamam.”

“Neden?” Jake her zaman elindeki işe veya yanındaki kişiye tamamen odaklanırdı. Karısını kollarına alıp onunla sevişirken zevkten göklere yüklenirdi. Ama başka sorumluluklarına odaklandığında Jianne’in cinleri tepesine çıkar ve kesintisiz ilgi beklediğini hissettirirdi. Takıntılı aşk böyle bir şeydi. Yakıcı ışıyla gözleri kör eden, unutulamayan ve sonuçta yakıp yıkan bir aşk...

“Jianne, bir sebep istiyorum. Sana yardım etmeme neden izin vermiyorsun?”

“Nasıl? Tekrar çok mutlu bir çiftmişiz gibi davranarak mı? Zhi Fu uzaklaşana kadar seni yeniden hayatıma alarak mı?”

Jake, “Gerekliyorsa öyle yaparız. Belli sınırlar çizebiliriz,” dedi.

Jianne neşesizce, “Yapabiliriz,” dedi. Ve kendisi de sınırları ihlal edermişti. “Sen hiç vazgeçtiğin zaman seni mahveden bir şeye müptelâ oldun mu?” diye nazıkçe sordu. Jake’in gözlerini gözlerinden ayırmıyordu.

Jake gözlerini kaçırarak, “Evet,” dedi.

“Ben de...” diyen Jianne arkasını dönerek yürüdü.

Bu kez Jake onu durdurmak için hiçbir hareket yapmadı.

~ İKİNCİ BÖLÜM ~

JIANNE sakın olmaya çalışarak Madeline ve Luke'e veda etti. Bebek Layla'ya hüzünlü bir bakış fırlatırken Hallie'nin ertesi günkü yemek teklifi-ni ustaca savuşturdu. Halası ve eniştesine eve gitmek istediğini söyledi. Eniştesi şoförünü arayarak yeğenini eve bırakmasını söyledi. Yi Enişte yeğeninin güvenliği için hiçbir şeyi şansa bırakmıyordu. Bu kez Jianne de hiç itiraz etmedi.

Jianne otomobile doğru yürürken, şık ve ütülü takım elbisesiyle otel du-varlarının gölgeleri altında gezinen Po'yu farketti. Delikanlının yanına ge-lince durdu ve "Partilerden hoşlanmıyor musun?" dedi.

Po gözlerini genç kadından ayırmadan başını evet anlamında salladı. Bir şeyler arar, bir şeyler ister gibi bakıyordu, ama neydi?

Jianne'in çocuklarla arası hiçbir zaman çok iyi olmamıştı. Jake'in kız ve erkek kardeşleri bunu doğrulardı. "Özür dilerim, sohbetimiz başına dert açtı," dedi.

Po'nun koyu gözleri üzüntüyle titreşti ve "Ben de senden," dedi.

"Onu ilk defa mı bu kadar kızdırıyorsun?" diye sordu Jianne.

"Hayır," dedi Po. "Bazen oluyor."

Jianne, "O zaman sen ve ben sandığından çok birbirimize benziyoruz," dedi. "Po, salondan biriyle tanışmak benim için şereftir. Eğer ihtiyacın olur-sa beni ara. Madeline beni nerede bulacağını bilir."

"Eğer Jake'in sana ihtiyacı olursa?"

"Jake beni nerede bulacağını daima bilir."

Ümitsizliğe kapılan Jianne Xang-Bennett ağırbaşlı bir tavırla, bekleyen otomobile binerek uzaklaştı.

Jianne'nin partiden ayrılmasından beş dakika sonra Jake de çıktı. Otel-den kaçan Po'yu bulmak için biraz uğraşması gerekecekti. Neyse ki Po'yu otelin cephesindeki gölgelere sığınmış beklerken buldu. İyi giyimi ve parlak ayah ayakkabılarına bakarak otelin kapı görevlisi ona tolerans göstermişti.

Otel personeli Jake'in aracını kapalı park alanından zorlanarak çıkardı-lar. Motosikletin üzerinde iki kask vardı, küçüğü yeni alınmıştı. Çocuk onu kederli bakan kapkara gözlerle izliyordu. Küçük kaskı çocuğa uzatan Jake, "Geliyor musun?" diye sordu.

"Hâlâ senin stajyerin miyim?"

"Hâlâ karate öğrenmek istiyor musun?"

Çocuk çabuk çabuk başını salladı.

Jake, "O zaman, işte pazarlığımız. Hırsızlık yaparsan gidersin. Başka ha-talar yaptığında uyarı alırsın. Bir daha başkasının özeline girersen gidersin. Anlaştık mı?" diye sordu.

Çocuk tekrar başını salladı.

"O zaman haydi, bin bakalım."

Çocuk eve giden yol boyunca Jake'e sımsıkı yapıştı. Jake, gecenin iki-sine kadar antrenman salonunda kalıp, gerginliğinden ve kafasına üşüşen eski anılardan kurtulmak için ölesiye çalıştı.

Bazen erkek kardeşler işe yarar. Jake, nişan töreninin ertesi günü, Luke'ü sabahın altı buçuğunda capcanlı, neşeyle ıslık çalarak ve salona vals yaparak girerken hiç beklemiyordu.

"Parti ne zaman bitti?"

"İki sularında."

"Öyleyse sabahın bu saatinde burada ne arıyorsun? Madeline seni kov-du mu?"

Luke kocaman esneyerek, "Madeline sabah sporu olarak Tai Chi yap-mayı tercih etti," dedi. "Ben daha fazla tekmeli bir şey arıyorum. Teke tek karşılaşmaya ne dersin?"

Jake, yavaşça gülerek kendinden emin bir şekilde, "Sanırım seni memnun edebilirim," dedi. Kardeşleriyle dövüşürken öğrencileriyle olduğu gibi kendini zapt etmiyordu. Aralarındaki kan bağı onları kelimelere dökülme-yen anlayış ve iyi niyetle sarmalıyordu.

Bir adam egzersiz için ya da dövüş sanatında ustalaşmak için dövüşebilirdi. Bir adam yarışmak ve yenmek için de dövüşebilirdi. Bazen bir adam içindeki canavarı ehlileştirmek için dövüşürdü. Ve bazen de bir adam unutmak için dövüşürdü.

Bu sabah Jake'in tüm çabası unutmak içindi.

Luke tişörtünü ve ayakkabılarını çıkartırken, "Nasıl gitti?" diye sordu.

"Ne nasıl gitti?" diye sordu Jake.

"Dün gece. Jianne'i tekrar görünce..."

"Beklendiği kadar fena değildi."

Luke omuzlarını döndürerek esnetmeye başladı. "Bayağı uzun süre konuşunuz."

"Buraya dedikodu yapmaya mı geldin, yoksa dövüşmeye mi?"

"Bunu unutmayacağım."

Jake kendini sakınarak gülümsedi. "Düğün ne zaman?"

"Üç hafta sonra."

"Fazla iz bırakmamaya çalışacağım," diyen Jake kardeşinin savunmasız çenesine yumruğunu indirdi.

İki kardeş uzun süre dövüştiler. Hırslanarak ve kedi gibi bakışarak birbirlerinin etrafında dönüyorlardı. Luke biliyordu ki eğer Jake herhangi biriyle dövüşür gibi onunla dövüşseydi çoktan boyun eğdirirdi. Jake'in tekniği güçlüydü ama Luke de beklenmeyen darbeleri savuşturmakta ustaydı. Bu dövüş, Jake'in kafasını meşgul eden Jianne'i beyninden söküp atabilmesi için çok iyi gelmişti.

Jake'in Jianne ile karşılaşmaları hep yara berelerle sonuçlanmıştı. Bu karşılaşma ise kardeşi Luke ileydi. Birbirlerini yerlere vurdular. Luke kükredi ve Jake tavandaki yıldızları saydı!

"Onu tekrar arayacak mısın?" diye soran Luke, serbest dövüşerek ayaklarıyla zikzaklar çiziyordu.

"Benim aramamı istemiyor," diyen Jake ayağa kalkmaya gerek duymadan bacaklarını kullanarak Luke'ü yere düşürdü.

"Dizlerinin arkasını neden korumuyorsun?"

Luke, "Çünkü tavanına bakmayı seviyorum," dedi yattığı yerden.

"Hıh," diyen Jake ayağa kalkmaya yeltendi.

Luke, "Bence ona dikkat etmelisin," dedi.

"Beni istemiyor."

"Bu seni hiç durdurdu mu?"

"Siz benim ailesiniz. Benim görevimdi."

"Jianne senin ailen değil mi? Ondan boşanıyorsun, öyle mi?"

Jake, diziyle kardeşinin göğüs kafesine vururken nefes almasına zaman bırakmadan elini de boğazına dayadı.

"Hiç sanmıyorum," diyen Luke'ün sesi boğazlanmış gibi çıktı.

Jake pençesini gevşetti ve ayağa fırladı. Elini uzatarak Luke'ün yerden kalkmasına yardım etti. "Kusura bakma," dedi.

"Önemli değil. Ben iyiyim. Bitirdik mi?" diyen Luke toparlanmaya çalıştı.

"Evet. Kahvaltıya kalıyor musun?"

"Ağrı kesicilerle birlikte gelirse evet!"

"Muhallebi çocuğu."

"Geri zekâlı."

Jake kardeşine yan gözle bakarak "Yanağındaki bere düğününe kadar asla iyileşmez," dedi.

"Budala," diye mırıldandı Luke. "Aptal." Kapıya doğru sürüklenerek giderken, "O halde onu tekrar göreceksin demektir. Telefonla ararsın ya da onu entel bir gösteri veya hayır işleri için ararsın."

"Kabul etmez."

"Sormazsan etmez. Belki Madeline'a bu sabah Jianne'i aramasını söyleyebilirim," diyen Luke mutfığa doğru yürüdü. "Bakalım onu beklenmedik kişiler aramış mı veya hediyeler gelmiş mi... Madeline'a sorarsan, Jianne'in talibi hediye konusunda muhteşemmiş. Bir hafta önce bir gelinlik yollamış. Şehrin en meşhur modacısı tarafından hazırlanmış. Jianne de elbiseyi kurye ile geri göndermiş."

"Gelinlik mi yollamış?"

"Daha da ilginç, kurye şirketi elbiseyi teslim edememiş çünkü verilen adreste kimse yaşamıyormuş. Elbise Jianne'de kalmış çünkü kurye şirketi teslimatı kabul etmemiş. Yi Enişte elbiseyi bizzat elden teslim etmeden önce parça parça kesmeyi düşünüyormuş," diyen Luke kıs kıs gülüyordu.

Jake somurtarak kahvaltı hazırlamaya devam ederken, “Jianne benim yardımımı istemiyor. Öte yandan eniştesi onu koruyor. Sen ve Madeline da öyle. Daha fazla ne istesin ki?” dedi.

Saat dokuz civarında Luke karate salonundan tam doymuş ve biraz topallayarak ayrıldı. Jake kardeşinin arkasından kapıları kapadı. Günlerden Pazar olduğundan salon kapalıydı. Şimdi dinlenme ve kendi içine dönme zamanıydı. On dakika sonra telefon çaldı. Hallie, Bennett kabilesi fertleri kendi yaşadıkları yerlere dönmeden bir akşam yemeği organize etmeye çalışıyordu. Daha sonra acil bir öğle yemeği ayarlamak için Madeline aradı. Jake üçüncü kez çalan telefonu hiç açmamayı düşündü ama o gün Tristan ve Pete henüz ortalıkta görünmemişlerdi.

Jake kardeşlerini koşulsuzca seviyordu; ama onların hepsi bir arada olduğunda elinde olmadan geçmişin anılarına dönüyordu. O zamanlar ilk amacı aileyi bir arada tutabilmektir ki bu düşünceler de onu Jianne’e sürükliyordu. Sevdiği kadın için daha fazla çabalayıp, ona daha fazla şey veremediği, kendi kaotik aile ortamına uyum sağlayabilmesi için ona destek olamadığını düşünerek suçluluk duyuyordu.

Jake telefonu açıp Jianne’in sesini duyduğunda az kalsın ahizeyi düşürecekti. Jianne ikinci kez *merhaba* dedi; çünkü Jake hâlâ konuşmamıştı. Sonunda “Başın dertte mi?” diyebilirdi.

Jianne yumuşak bir sesle, “Hep böyle mi selamlaşırsın?” dedi.

Jake, “Sayılır. Neredesin? Emniyette misin?” diye sordu.

Jianne, “Salonun kapısındaım ve içeri girmek istiyorum,” dedi.

Jake saniyeler içinde kapıya ulaştı, hemen açarak birkaç adım gerileyip Jianne’in içeri girmesi için yol verdi. Genç kadının arkasından sokağı kolaçan etti, gözüne takılan farklı bir şey göremedi.

Kapıyı kapatıp merakla geriye döndü. Jianne diz boyundaki limon rengi yazlık elbisesi içinde nefes kesiciydi. Saçlarını abanoz rengi taraklarla şakaklarından geriye doğru sımsıkı tutturmuştu. El çantasını göğsünde bir kalkan gibi tutuyordu.

Jake eliyle yönlendirerek Jianne’i antreden geçirip idman salonuna soktu ve onun saçlarının boyunu görerek Tanrı’ya şükretti. Jianne saçlarını kısaltmamıştı, eskiden olduğu gibi gür saçları neredeyse kuyruk sokumuna kadar dökülüyordu. Bir zamanlar, sevişirlerken Jianne’nin saçları çevrelerini ipek bir örtü gibi kuşatırdı.

Bu delice düşünceleri bedeni onaylarken beyni reddediyordu. Düşüncelerinden sıyrılarak o ana dönen Jake hırsla, “O istemediğin talibin sana ne yaptı?” diye sordu.

İdman salonundan geçip küçük mutfığa yönelirlerken Jianne, “Buraya geliş sebebimi nereden biliyorsun?” diye sordu.

Jake’in oturma odası ve dinlenme odası yoktu. Sadece arka tarafta, nâdiren gelen konuklar veya ziyaretçi öğrenciler için birkaç tane çok sade döşenmiş yatak odası vardı. İdman salonunun üstündeki asma katta ise Jake’in yatak odası bulunuyordu.

Jake, “Başka ne sebeple buraya gelmiş olabilirsin?” dedi. “Geçen gece sana refakat etmek isteyince şeytan görmüş gibi oldun. Bu sabah ise buradın. Dengeler değişti de benim mi haberim olmadı? Sana ne yaptı?”

Jianne “Sen her zaman sonucu belirlersin Jake, hep yaptığın buydu,” dedi. Bir yandan da mutfaktaki eski eşyalara bakıyordu.

Teklif etmekte geciktiğini fark eden Jake, “Oturmak ister misin?” dedi. “Bir şey içer misin?”

Jianne formika masanın yanındaki sandalyeye oturdu. Soğuk bir meşrubat istedi. Jake karşısında kollarını kavuşturmuş, tezgâha dayanarak duruyor ve bekliyordu.

Jianne kısık bir sesle, “O burada,” dedi. “Zhi Fu... Bu sabah Singapur’daki evinde yapacağı partiye çağıran bir davetiye geldi.”

“Öyleyse seni takip etti.” Adamın Jianne’e olan saplantısını anlayabiliyordu; ama yine de bu son gelişmeden hoşlanmamıştı. “Bu ihtimali tahmin etmeliydin,” dedi.

Jianne, “Zhi Fu’nun iş bağlantılarının onu engelleyeceğini ummuştum. Buna güveniyordum,” diye söylendi.

“Şimdi ne olacak?”

“Bilmiyorum. Davetini reddedecektim. Bütün davetlerini zaten reddediyordum; ama Yi Eniştem ona daha sert bir mesaj vermemiz gerektiğini söyledi. Eniştem Zhi’nin ev partisine seninle gitmemi önerdi.”

“Savunmak yerine saldırmak... Bunu sevdim,” dedi Jake.

“Sana yakışır,” diyen Jianne devam ederek, “Konu şu ki; korunmaya ihtiyacım var. Bunu da senin yapmanı istiyorum. Zhi Fu Singapur’a gelmiş ve Yi Eniştemlerin evinin tam karşısındaki evi kiralamış. Shanghai’da olduğu gibi burada da benim her hareketimi gözetleyebilecek,” dedi.

Jake yırtıcı bir hayvanla karşılaşmış gibi tetikte ve çok haşın bakıyordu.

“Eniştem benim başka yere taşınmamın işe yaramayacağını, Zhi Fu’nun nereye gidersem takip edeceğini düşünüyor.”

Jake, “Bence enişten haklı,” derken genç kadını süzüyor, yanağının tatlı kıvrımına, gül goncası dudaklarına bakmamaya çalışıyordu. “Sana yakınlaşmasına yasaklama emri çıkartmayı düşünmedin mi?”

Jianne bezgin bir tavırla, “Bunu yapabilmem için Zhi Fu’nun beni tehdit etmesi gerekir. Dün gece de söylediğim gibi şimdiye kadar yanlış bir şey yapmadı. Her şey kanun çerçevesinde. Onu tanımıyorsun. İnsanları kendi kurallarıyla yenmekte çok ustadır,” dedi.

Jake, “Bu iş ne kadar zamandır sürüyor?” diye sordu. Cevap vermeyen genç kadına doğru eğilerek daha yumuşakça, “Jianne?” dedi.

“Beş yıldır,” diyen Jianne’in sesi endişeyle titredi. “Onun ne yapmaya çalıştığını anlamam uzun sürdü. Babama söylediğimde benim çılgın olduğumu sandı; ama daha sonra kendisi de Zhi’nin ağına takıldı. Artık çılgın olduğumu düşünmüyordu; ama başka bir şey de yapamıyordu. Bu iş beni hasta ediyor. Hayatımı geri istiyorum. Bununla savaşmak ve yenmek istiyorum,” diyen Jianne’in çenesi titriyordu.

Jake, “Benden ne istiyorsun Jianne? İstersen sana o partide eşlik edebilirim. Başka ne yapabilirim?” dedi.

Jianne, “Zhi Fu’nun bizim barışmak istediğimizi sanmasını istiyorum,” derken yanakları al al oldu. “Senin beni... yani benim...”

“Seni koruyacağımı mı?”

“O da var tabii.”

Jake hayatında ilk kez bir şeyi anlamakta güçlük çekiyordu. “Başka ne var?” diye sordu.

“Zhi Fu’nun her anımı izlediğini bile bile halamın evinde kalamam. Yapamam,” dedi Jianne. On iki yıl önceki ağır ve soğukkanlı Jianne’in yerinde şimdi aşırı duygusal bir kadın vardı. Yıllar içinde kabuğundan çıkmış olabilirdi, ama Zhi Fu’nun son yaptıklarıyla adeta paniklemişti. “Başka bir yerde kalmam lâzım. Hem yaptığımız planla örtüşen hem de gerçekten emniyette olacağım bir yer,” dedi.

Jianne öyle bir baktı ki Jake arkasından gelecekleri bir anda anladı. “Hayır,” dedi. “Hayır.” Kendine gelmek için ellerini saçlarının içinden geçirerek, “Burada kalmayı düşünüyor olamazsın!” dedi.

“Madeline, arkada bir sürü konuk odası olduğunu söyledi.”

“Evet, fakat sen onları gördün mü? O odalar son derece basit.”

“Fazla şeye ihtiyacım yok.”

“Burada aşçı yok, hizmetçi yok, sadece ben ve Po... Bir de sabahın altısından gece yarısına kadar çalışan dört-beş karate sınıfı var. Çocuk bile zor uyuyor. Mutfagımız bu kadar ve hem mutfak, hem yemek odası, hem dinlenme odası, hem de Po’nun çalışma odası.”

Jianne ona sabit bir şekilde bakıyordu.

Bunun yürüyeceğini düşünmesine inanamıyordu. Jianne’e her yerde refakat etmek başkaydı bu başka! “Daha banyoları görmedin.”

“Beni burada istemiyorsan açıkça söyle,” diyen Jianne sakince devam etti. “Bir çocuğun sadece meraktan senin özeline girmesi bile seni çıldırttı. Dolayısıyla hayır dersin bunu anlarım Jake.”

“Peki, hayır dersem nereye gideceksin?”

Jianne’in verecek cevabı yoktu.

“Bak... Burada rahat edemezsin. Burası sıcaktır, ter kokar. Gürültülü ve kaba sabadır. Ana cadde iki adım ötede ve pek de sakın bir cadde değildir,” diyerek Jake onu son kez uyardı.

“İdare edebilirim.”

Jake, Jianne’nin önerisini tartıştığına bile inanamıyordu. Onu nerede barındırıp nasıl koruyabileceğini düşünürken ölçülü ve sakın olmaya çalışıyordu. Karşısındaki kadın her an kırılacak bir masal prensesi gibi bakıyordu. Sığınak arayan Pamuk Prenses!

Öte yanda, üzerinde eşofmanı, içinde eski püskü tişörtüyle yalın ayaklı Jake! En ihtiyaç duyduğu anda silahsız yakalanmıştı.

“Benimle gel,” diyen Jake Jianne’e yol göstererek onu dar bir merdivenden kendi yatak odasına çıkardı.

Ferah bir odaydı. Singapur’da lüks sayılacak şekilde fazlasıyla boştu. Alttaki idman salonunun genişliğindeki tabanı cilalı ahşap döşemeydi. Üzerinde sağa sola atılmış bir sürü yastık bulunan beyaz çarşafli kocaman yatak denizci mavisini bir örtüyle kaplıydı. Odanın karşı köşesinde yarı duvar yarı perdeyle ayrılmış duş kabini ve klozet vardı. Depolardaki gibi yüksek pencerelerden arta kalan tüm duvarlar sunta kaplıydı. Duvarların birinde ipek halıya işlenmiş bir savaş resmi asılıydı. Okuma sandalyesi, okuma lambası ve ağzına kadar dolu ufak bir asma kitaplıkla tablo tamamlanıyordu. Kapıya uzak duvarlardan birinin önünde özel eşyalarını ve giysilerini koyduğu dar bir yüklük bulunuyordu.

“Çok da iyi durumda sayılmaz ama alt kattan iyidir,” dedi Jake.

Jianne etrafı incelerken, "Fakat..." dedi. "Burası senin."

"Ben alt katta kalabilirim," dedi Jake.

"Hayır. Seni yerinden etmek istemem. Ben alt katta kalırım."

"Jianne, sana sadece burayı önerebilirim. Ayak altında olamazsın. Ya bu odada kalırsın, ya da gidersin," dedi Jake kesin bir dille.

Derin bir soluk alan Jianne, "Tamam," dedi. "Kabul ediyorum, ancak kirasını ödeyeceğim," diye hızla konuştu ve altı yıldızlı lükse sahip bir otel odasına verilecek bir bedel teklif etti.

Jake öfkeli bir sesle, "Paran sende kalsın. İstemiyorum," dedi.

Jianne yumruk yemiş gibi irkildi.

Jake dişlerini gıcırdatarak, "Tanrı aşkına Jianne, sana her bakışında irkilmek zorunda mısın?" dedi.

Jianne nazıkçe sordu. "Ağzımı her açışında düşmanca bakmak zorunda mısın? Kendilerinin olmayan bir yerde kalan insanlar kira öderler. Bu neden seni incitiyor ki? O muazzam gururun nedeniyle mi benim parama tenezzül etmiyorsun?"

Jianne'in binlerce hatta on binlerce çalışanı olduğunu öğrendiği andan beri, para aralarındaki en hassas nokta olmuştu. Ancak evlendiklerinden altı ay sonra, Jianne evi toplayıp temizlemesi ve Bennett ailesinin fertlerine besleyici yemekler yapması için her gün gelmesini istediği gündelikçi kadının ücretini ödemeye kalkıştığında gerçekler ortaya çıkmıştı. Ev işlerinin ağırlığı altında ezilen ve nasıl baş edeceğini bilemeyen Jianne'in bulduğu bu çözüm Jake'nin gururunu kırmıştı.

Bennett ailesinin kötü günleriydi.

Jake, "Pekâlâ," dedi. "Ev işlerinin daha iyi yürümesi için katkıda bulunabilirsin. Zaten her gün bir temizlikçi geliyor, bu odayı da halleder. Problem değil. Haftada birkaç yüz kuruş senin kirana yeter, illâ ödemek istiyorsan sana bir hesap numarası verebilirim. Hesabı Po için açtım, istediğin kadar yatırabilirsin."

Jake bunun adil bir anlaşma olduğunu düşündü. Bu şekilde onun parasını kabul edebilirdi. Hiç kimse de Jake Bennett'in hatalarından ders almadığını söyleyemezdi.

Ona düşünceli bir şekilde bakan Jianne, "Kabul," dedi.

Jake gerektiğinde çok hızlı hareket ederdi. Şampiyona maçlarındaki rakiplerine sorabilirdiniz. Jianne'e de sorabilirdiniz—ona kur yapmasıyla parmağına yüzük takması beş dakikasını almıştı! O zamandan beri yavaş-

lamaya ve hayati kararlar almadan önce daha çok düşünmeye çalışıyordu. "Yi Enişten burada kalacağını biliyor mu?"

"Biliyor."

"Ve onaylıyor, öyle mi?" Jake, daha önce Xang ailesinin itirazlarını göğüslemişti. Onların gücünü biliyordu. Önünde mücadele edeceği kaç kişi olduğunu anlamaya çalışıyordu.

"Onaylıyor ve sana istediğin her türlü desteği vermeye hazır."

"Ya baban?"

"Babam bana yardım edemez."

"Bu konuyu tekrar düşünmek istemediğine emin misin?"

"Çok fazla düşünürsem vazgeçerim."

"Bu sana bir şey anlatmıyor mu?"

Jianne o güzel dudaklarını bükerek hafifçe güldü. "Evet. Fazla düşünmeme gerektiğini," dedi.

Mutfakta koyu birer kahve içerlerken Jianne'in o akşamüzeri taşınmasını kararlaştırdılar. Jake son derece şaşkın ve tedirgindi. Jianne'den öğlen ve akşam yemeklerinde kendisine katılmasını istedi. Onu kendisi yokken salonda yalnız bırakamazdı. O sapık başlarından gitmedikçe bu mümkün değildi.

"Şimdi duşa girmem gerek. Madeline öğle yemeğine çağırmıştı. Sen de benimle gelmelisin. Halan eşyalarını gönderir," dedi Jake.

"Yemekte kimler olacak?"

"Luke, Po ve muhtemelen diğer aile üyeleri."

"Kardeşlerin ve eşleriyle bütün ailen mi?"

Başını evet anlamında sallayan Jake, "Bu fırsatı her zaman yakalayamıyoruz. Tadını çıkartmak lâzım. Hallie de akşam yemeği için bir yer ayarlamış. Senin de katılacağını bildireceğim," dedi.

Jianne "Lütfen, aile yemeklerinize katılmak istemiyorum," dedi.

Jake acıyla gülümsedi. Jianne'in Bennett kardeşleri kendi öz kardeşleri gibi sevdiğini biliyordu. "Ne düşündüğünü biliyorum Jianne. Onlar çok inatçı, belaya bulaşan ve zapt edilmesi imkânsız çocuklardı. Ama şimdi öyle değiller. Onlarla gurur duyuyorum. Şunu bil ki benden yardım istemekle onları da işin içine katıyorsun. Onların da seni her bakımdan koruduklarını gördüğünde minnettar olacaksın," dedi.

“Ben minnettarım zaten,” diyen Jianne devam etti. “Ancak şunu bil ki kardeşlerin ve benim aramda koşulsuz bir sevgi bağı ve güven yok. Sana yardımcı olurlarsa müteşekkirdim; ama bana kendi istekleriyle yardım edeceklerine inanmam. Bunu senin hatırın için yapacaklarına eminim,” dedi.

“Yanılıyorsun.”

“Öyle mi?” diyen Jianne’in bakışları derin, kırılgan ve anıların verdiği acıyla kapkaranlıktı. “Madeline’in öğle yemeğine katılacağım; fakat akşam yemeğine gelmeyeceğim. Gece halamda kalıp eşyalarımı toplayım. Yarın da taşınırım. Böylece ailenle yemekten geri kalmazsın. Herkes de mutlu olur,” dedi.

Öneri Jianne’in tabiatına uygundu ve talihsiz evlilikleri süresince yaptığı sayısız önerilere çok benziyordu. Kendi isteklerine hep gem vurmuş, Jake’in ve kardeşlerinin istek ve ihtiyaçlarını ön planda tutmuştu. Hepsi de—Jake dâhil—buna izin vermişlerdi.

Jake, “Hayır,” dedi. “Madeline’in yemeğine gerçekten katılmak istiyor-san gideriz. Sonra da halanlara geçip eşyalarını toparlar ve buraya geri dö-neriz. Ailemle akşam yemeği yememiz şart değil.”

“Fakat...”

“Hayır, Jianne. Sadece... Hayır,” diyen Jake duşa doğru yürüdü.

Soyunarak kendini ılık duşun altına attı. Yüzünü duşa doğru tutarak uyanan bedenini sakinleştirmek için sertçe ovaladı.

“Hayır.” Bugün *hayırlar* çok sık ve hızla geliyordu.

Bedeni nasıl tepki verirse versin bu kez arzularına kapılmayacak ve o çok hassas sevgili karısını incitmeyecekti. *Derhal temizlen. Çabuk giyin. Jianne’in istenmeyen talibini alt et ve kadının bu evden en kısa sürede git-mesini sağla.* Onun *planı* buydu. Eğer yapabilirse etrafında Jake’e ihtiyacı olan birçok kişiye nasıl adil davrandığını Jianne’e gösterecekti.

Ancak bu kez Jianne’in ihtiyaçlarını en sona atmayacaktı.

Hiç kimseye de bunun için izin vermeyecekti.

~ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ~

MADLINE’IN lüks çatı katı dairesi konforlu ve geniştir. Misafirper-verliği dillere destandı. Kapıyı açıp da Jake’in yanında Jianne’i görünce hararetle bir şekilde buyur etti ve çapkınca göz kırptı. Luke ve Hallie genç kadını görünce durakladılar. Pete onlara araştıran bir bakış fırlattı. Tristan sadece seyretti. Jake’in kardeşlerinden hiçbiri tek kelime etmedi.

Jake ortaya konuşarak, “Jianne bir süre Karate Merkezi’nde kalacak,” dedi. Bir anda ortalığa derin bir sessizlik çöktü.

Allah’tan eşler imdada yetişti. Pete’in eşi Serena, hemen harekete geçti ve Jianne’i Tristan’ın eşi Erin’in yanına doğru çekerek sohbete başladı. Şaşkınlıklarının kabalık olarak yorumlanmaması konusunda da ufak bir açıklama yaptı.

“Çok gergin görünüyorsun,” dedi Jake Madeline’a. Bakışları Jianne’in üzerindeydi.

Madeline, “Nasıl olmasını bekliyordun ki?” dedi. “Serena ve Erin ha-riç—ki onlara müteşekkirim—hiçbiriniz onun yanında rahat davranmıyor-sunuz. O size ne yaptı kuzum?!”

Jake, Madeline’a ters ters baktı.

Madeline, “Bana hiç güvenme,” diye fısıldadı. “Eğer sen rahat olursan Jianne de rahatlar. Bira mı, yoksa sert bir içki mi?”

“Bira.”

Madeline sıcak bir gülümsemeyle, "Mükemmel," dedi. "Bakalım Jianne'i bir kadeh şampanyaya razı edebilecek miyim?"

Madeline, Jake'e ihtiyatlı olmasını bildiren bir bakış fırlatarak Jianne'e doğru yürüdü.

Jake odadakileri sessizce izlerken aniden melek yüzlü bebek Layla'yı kucağında buldu. Po da yanında durmuş bebeği seviyordu.

Jianne, Madeline'in davetine katıldığı ilk birkaç dakika iyiydi. Bebek Layla'nın Jake'in kucağına verildiği andan itibaren her şey ona acı vermeye başladı.

Bir zamanlar çok sevdiği kocasının bebek Layla'yı özenle tutuşunu, ona sevgiyle bakışını görünce yüreği burkuldu. O zamanlar Jianne de çocuk istemişti. Rüzgâr hızıyla evlenmelerinden hemen sonra değilse de daha sonraları ikisini bir bebekle hayal etmişti. Madeline'in uzattığı şampanyayı alırken ruh halini belli etmeden gülümsedi. Kendini toparlayarak dikkatini Luke ve Tristan'ın da katıldığı Serena ve Erin'le yapmakta olduğu sohbete yöneltti. Erin'in parmaklarında parıldayan yüzüklere bakarak beğeniyle gülümsedi. Erin bir kuyumcuydu ve yüzükleri kendisi tasarlayıp imal ediyordu. Yabancılar arasında yapılan küçük sohbetler kişilerin rahatlamasını sağlamakta işe yarıyordu; ama bu rahatlama Jake kucağında bebekle aralarına katılana kadar sürdü. Sohbet birdenbire kesildi.

Sessizlik uzayınca Tristan, altın renkli bakışlarını Jianne'e dikerek görsel tasarım eğitimini bitirip bitirmediğini sordu. Tristan'ın bunu hatırladığına şaşırarak Jianne kekeleyerek, "Evet," dedi. "Bitirdim. Şimdi hayatımı çeşitli organizasyonlara çalışma taslağı hazırlayarak kazanıyorum. Özellikle de çok dilli markalaşmaya ihtiyacı olan uluslararası şirketlerle çalışıyorum."

Jake anlaşılmasız ifadeli mavi gözlerini Jianne'e dikerek yavaşça sordu. "Hayatını kazanman gerekiyor mu? Vakıf Fonu'na ne oldu?"

"Vakıf yaptığım yeni yatırımlarla daha çok büyüdü ve genişledi. Eğer kazandığım paraya ihtiyacım olup olmadığını soruyorsan cevabım hayır olacaktır. Eğer çalışmayı sevip sevmediğimi ve bunun insanlara değer katıp katmadığını soruyorsan cevabım evet olur."

Jake Jianne'e anlaşılmasız bir ifadeyle bakmaya devam ederken Tristan tekrar araya girdi. "Singapur'daki firmalarla çalışacak mısın?" diye sordu.

"Tabii. Buradaki müşterilerimin yanı sıra Hong Kong ve Şanghay'da da müşterilerim var. Seyahat planlarımı ona göre yapıyorum."

"Burada ofise ihtiyacın yok mu?" diye sordu Jake.

"Bir ofisim var zaten," dedi Jianne.

"Güvenli mi?" diye sordu Jake.

"Evet. Yi Eniştemin ofis kompleksi içinde bulunuyor."

O sırada uyanan Layla bebek, amcasının kucağında tekmeler savurmaya başladı. Üç tane hayran amcanın birden gözleri parlayarak bebeğe eğildiklerini gören Jianne'in yüreği tekrar burkuldu.

Luke, Jianne'e, "Kızlar marifetli oluyor. Kucağına almak ister miydin?" diye sordu. "Onu henüz tutmayan tek kişi sensin."

İçindeki karmaşayı belli etmemeye çalışan Jianne kabul etti.

Jake'in mavi gözleri anlaşılmasız bir ifadeyle koyulaştı. Çok nazik bir şekilde uzanarak bebeği Jianne'in kucağına bıraktı.

Jake kısık sesle, "Bebeği kucağına alan onu en az on beş dakika kimseye vermez. Onların seni kandırmasına izin verme sakın," dedi.

Jianne yeni uyanan meleğe bakarak, "Vermem," dedi. "Ama o kadar küçük ki çok kırılgan görünüyor. Nefesimle bile kırılacağından korkuyorum," diye fısıldadı. Onu parmak uçlarıyla hafifçe okşadı.

Jake'in, "Ben de," diyen sesi ıstırap doluydu. Jianne merakla başını kaldırdığında her şeyin farkında olan Po'nun kendisine parlak bir bakış atarak, uzaklaşan hocasının peşinden gidişini gördü.

Jianne farkına bile varmadan akşam olmuştu. Herkes gecenin planlarını yapıyordu. Po, Madeline'da gece yatisına kalmak için izin almayı başardı. Jianne ve Jake dışındaki herkesi restorana götürmek üzere taksiler çağrıldı.

Hallie onlara katılmadığı için sitem edince Jake bir bakışıyla onu susturdu ve Jianne'i alarak çıktı.

Sessiz bir taksi yolculuğundan sonra Jianne ve Jake Karate Salonunun kapısında durdular. Jake kapıyı açtı, genç kadına yol gösterdi ve ellerinde Jianne'in iki valiziyle içeri girdi. Valizleri yukarıdaki odaya çıkardı, bir kucak dolusu giysisiyle aşağı inerken Jianne'e yakındaki bir restoranın paket servisinden yiyecek alacağını ve hazır olunca aşağıya inmesini söyledi.

"Jake, bekle lütfen."

Jake yavaşça dönerek ihtiyatlı bir ifadeyle baktı.

Jianne çekinerek, “Ben hâlâ senin odandan çıkmaman konusunda ısrar ediyorum. Aşağıdaki odalardan birine yerleşebilirim,” dedi.

“Tekrar başlama.” Kesin bir uyarı içeren iki kelime...

“Jake, beni çocuk gibi azarlama. Benim de bir fikrim var ve bunu söylemeye hakkım var,” dedi Jianne.

“Bu sabah fikrini söyledin. Ben de sana eğer burada kalacaksan başka seçeneğin olmadığını söyledim. Başka bir şey var mıydı?”

Aslında vardı... Jianne’in ona dokunma arzusu içini cayır cayır yakıyordu. Kendi konfor alanından çıkmış, Jake’in özel alanına girmişti ve erkeğin muhteşem bedeninin çekim alanında idi. Dudakları kurumuştur. Sadece, “Yardımın için teşekkürler,” diyebilirdi.

“Hiçbir şey değil.”

“Benim için çok şey... Burada kendimi emniyette hissediyorum. Uzun zamandır hissetmediğim kadar güvenli ve güçlü.” Jianne, Jake’e doğru uzanarak onun elini elleriyle sıvazladı. “Bunu sensiz yapamazdım,” dedi. Bir zamanlar ikisini de yakıp kavuran ateşin, Jake’in ürkütücü öz-kontrolüne rağmen hâlâ teninin altında bir yerlerde olduğunu hissedebiliyordu.

Jake sarsılarak elini çekti, arkaya doğru iki adım sıçrayarak titreyen bir sesle, “Sakin yapma,” dedi.

Jianne, Jake’in tepkisi karşısında şaşırarak sakince, “Bu bir seks daveti değildi Jake, sadece sana dokundum,” dedi.

“Yapma,” diye tekrarlayan Jake öfkeli bir bakışla, “Burada değil. Biz yalnızken değil. Ben yapamam,” dedi ve hızla dönerek merdivenlere atıldı.

Kapının hızla çarpıldığını duyan Jianne nefesini bıraktı. Jake onu açıkça uyarmıştı; ama bu uyarı genç kadının ruhuna parlak bir ümit ışığı gibi sapsanmıştı.

Jianne camlardan sızan hafif ışıktaki odaya göz gezdirdi. Perdesiz camların bir ucundan kırmızı neon ışığı, diğer ucundan da mavi bir yansıma görünüyordu. Alık olmayan biri için fazla aydınlıktı.

Yatak çarşafı ve yastık kılıfları değişmiş, üzerine kül grisi bir örtü örtülmüştü. Deri okuma koltuğu erkeğin bedeninin şeklini almıştı. Odaya onun kokusu sinmişti. Bunca yıldır unutmaya çalıştığı anılar ve duygular tek tek canlanıyordu.

Jianne valizini açtı, geceliğini yatağın ucuna bıraktı, kozmetik ürünlerini alarak banyoya doğru yürüdü. Jake hâlâ çıplak mı uyuyordu? Ayrıl-

dıklarından beri Jianne asla çıplak uyumamıştı. Elbisesini çıkartıp düşün altına girdi ve bedenini soğutmaya çalıştı.

Jake’in dairesi Jianne’in içine doğduğu lükse sahip değildi; ama orada sadece basit ihtiyaçlarının karşılanmasından doğan yalın bir huzur vardı. Barınak, yemek, disiplin ve amaç... Bir savaşçının gereksinimleri... Yumuşamaya yer yok gibiydi; ama bu aldatıcıydı. Jake’in cömert yüreğinde korunmaya ihtiyacı olan herkesi sarıp sarmalayacak kadar yumuşaklık vardı.

O burada Po’ya yer açmıştı.

Ve Jianne’e yer açmıştı.

Anılar su yüzüne çıkmaya başladıkça beynin de küçük parçaları birleştirilmesi hayret vericiydi. Jake, Jianne’in en sevdiği Thai yemeğini hatırlamıştı. Kendi tercihi olan besleyici haşlanmış pirinç ve formda tutan balık yerine Jianne’in sevdiği buğulanmış fasulye almıştı. İki kişiye yetecek miktardan çok daha fazla yiyecek almıştı; ama bir zamanlar çok sevdiği kadından başka şeylere odaklanabilmek için tek çıkar yol buydu.

Dükânın dışında yemek siparişlerini beklerken Jake etrafa göz gezdirdi. Bu sokakta yaşayanları ve komşularını tanıyordu, buraya ait olmayan birisi, hemen dikkat çekerek. Zhi Fu buraya nüfuz edebilirdi; ama gözetlenen gözetlenirdi. Ayrıca Karate salonunun birden fazla çıkış yolu vardı. Po başka çıkış yolları da bulmuştu. Bir hırsızın alışkanlığıyla en az on adet farklı çıkış yolu olmazsa rahat edemezdi.

Jake eve dönerken ikinci kattaki pencereleri inceledi. Ne kadar emniyetli olduklarını, karşıdan bakan birinin içeriye görüp göremeyeceğini anlamaya çalıştı. Ahşap panjurları doğru eğimde tutarsa içerisi görünmezdi.

Eve varınca bu kez ana girişi değil mutfak kapısını tercih etti. Mutfak kapısı eskiydi ve basit bir kilidi vardı. Şimdiye kadar alarm sistemi kurdurmamıştı, ama artık zamanı gelmişti.

Tam anahtarı kilide sokarken Jianne kapıyı açtı.

Jake, “Sakin bunu bir daha yapma,” diyerek içeri girdi.

“Hapiste yaşamak isteseydim halamın evinde kalırdım.”

“Burada yaşamak istiyorsan dediklerimi dinleyeceksin,” diyen Jake, elindeki paketi tezgâha koyarken Jianne’in yeni yıkanmış mis gibi kokusuna aldırış etmemeye çalıştı. Kısa eteği ve atletiyile kırılğan güzelliği meyda-

na çıkan Jianne'i ve hızlanan nabız atışlarını önemsememek için çok çaba sarf ediyordu.

"Sadece dediklerimi yap Jianne ve lütfen özellikle yalnızken kimin geldiğini bilmeden kapıyı açma. Bence bu iyi bir alışkanlıktır."

"Bunun senin alışkanlığın olmadığına bahse girerim."

"Bir sapık tarafından yıldırılmış olan ben değilim," diyen Jake mutfaktaki dolabın çekmecesinden yemek çubukları ve çatal-bıçakları çıkardı. Jianne raftan soya sosunu ve tuzluğunu, bulaşıklıktan da bardakları alarak Jake'e yardım etti.

"Ne içmek istersin?" diye sordu Jake. "Bira, viski veya su olabilir. İdman salonunda enerji içeceği veya kola alabileceğin otomatik makine de var. Başka bir şey istersen köşedeki markete gidebilirim."

Jianne, "Su iyi olur. Sen de içeceksen biraya da varım," dedi. Jake seçimi ona bırakarak buzdolabından su ve bira çıkardı.

Dolabın içini karıştıran Jake, "Hiç çanağımız yok," dedi. "Sanırım son çanağımızı Po mobilya cilası karıştırmak için kullanmıştı."

Jianne şaşkınlıkla, "Ne için?" diye sordu. Gördüğü kadarıyla etrafta ahşap mobilya yoktu.

"Luke ile birlikte Po'nun odasına çalışma masası yapmışlardı. Ahşap cilası onun içindi. Anlayacağın sadece tabaklar var. Ahştığın ortama hiç benzemiyor."

"Ben şikâyet ediyor muyum?"

Jake homurdanarak, "Sen hiçbir zaman şikâyet etmedin ki. Bu da senin ne düşündüğünü ve ne istediğini anlamayı zorlaştırıyor," dedi.

"Mavi bordürlü tabağı istiyorum," diyen Jianne'in şaka mı yaptığı yoksa ciddi mi olduğu anlaşılmıyordu. "Hadi otur da yiyelim."

Bir müddet sessizce yediler; ama sonuçta sohbet etmek de gerekiyordu. Jake bu konuda hiç iyi değildi; ama yine de kibarca sormayı başardı. "Neden Singapur'dasın?"

Jianne ona dikkatlice bakarak, "Halam ve eniştem buradalar. Bazı müşterilerim burada. Sen de buradasın," dedi.

"Burada olduğumu nereden öğrendin?"

"Kuzenlerim söyledi. Onlar her zaman senin nerede olduğunu ve ne yaptığını biliyorlardı."

"Nasıl?"

"Seni Google'dan izliyorlar," diyen Jianne gülerek sözlerine devam etti. "Dünya çapındaki unvanlar daima dikkat çeker. Fan sitelerinin olduğunu biliyor musun? Resimler ve daha bir sürü şey."

"Bundan hiç bahsetmesek olur mu?" diye mırıldandı Jake.

"Hiç mi?" diyen Jianne'in gülümsemesi genişledi. Karidesini yemek çubuğuyla bölerken, "Hayatta ne yapmak istediğini gerçekten hiç anlayamadım. Tabii dövüş sanatıyla ilgili turnuvaları kazanmak dışında. Fakat sanırım öğretmek tam sana göre," dedi.

"Hiçbir zaman öğretmeyi planlamamıştım," diyen Jake devam ederek, "Bu Karate merkezine ilk kez Dünya Şampiyonluğunu kazanınca gelmiştim. Burada yaşayan yaşlı üstattan teknik öğrenecektim. Üç hafta kalıp döndüm. Üç ay sonra yine geldim. Bu kez daha dengeli olmayı öğrenmek istiyordum. Ne zaman eve geri dönüp dinlensem tekrar buraya geliyordum. Bir gelişimde yaşlı üstat merkezi satarak Tayland'a dönmek istediğini söyleyince bu hayatı istediğimi fark ettim. Zamanlama iyiydi, kardeşlerim artık çocuk değillerdi, ben de üstada merkezi satın almayı teklif ettim," dedi.

"Avustralya'yı ve aileni hiç özlemedin mi?"

"Hayır. Luke de Singapur'da yerleşmişti. Diğerleri de sık sık geliyorlar zaten."

"Ya baban? O hiç geldi mi?"

"Hayır, pek gelmez."

"Annenin ölümünü atlatabildi mi?"

"Hayır."

"Ona ihtiyacın varken yanında durmadığı için onu affettin mi?"

"Bu konuda sen ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Onun için soruyorum," diyen Jianne biraz duraksadı ve "Beni affedebildin mi?" diye sordu.

Jake nereden başlayacağını bilemeden "Jianne," dedi. "Seninle evlendiğim zaman Bennett ailesiyle de evlendiğini fark edemedim. Ben ve kardeşlerim sana destek olamadık. Bizi terk ettiğin için seni hiç suçlamadım."

"Peki, şimdi neden bana yardım etmeye karar verdin?"

"Çünkü ihtiyacın vardı."

"Başka sebep yok mu?"

"Belki kavgayı seviyorumdur."

"Bu yeni bir haber değil."

“Üzgünüm,” diyen Jake üzüntüsünü gizleyemeyen genç kadına gülümsedi. Jianne bir zamanlar onun kavgacı kişiliğinden nefret etmişti.

“Belki seni korumanın yeni bir meydan okuma olduğunu düşündüm. Belki de genel teamül gereği bana ait olduğunu düşündüğüm için sen istemesen de yardım edecektim,” dedi Jake.

Jianne duyduklarına inanamayarak gözlerini kısıtı, ağzını açtı, ama bir an konuşmadı. Sonra, “Demek ben bunca yıldır sadece esir olarak görüldüm ve kimse de bunu dile getirmedi,” dedi.

Jake “Esaret sözüne dikkat et. Böyle bir şey yok,” diye uyardı. “Bu tav-
rın iyilik getirmez.” Jake ona gözünü korkutan bir bakış fırlattı ve yemeğe devam etti.

Jake, Jianne’in bulaşığı yıkamasına izin vermedi. Jianne de masayı toparladı. Ufacık mutfakta aralarındaki çekim neredeyse elle tutulur hale gelmişti. Jianne rahatlamaları için bir şeyler yapmaları gerektiğini düşünüyordu. “Müzik çalabilir miyiz?” diye sordu.

“Yukarıda bir müzik sistemi var.” Jake’in onunla yukarı çıkmaya hiç niyeti yoktu. “İzninle ofisimde çalışmam lâzım, sonra da yatarım,” dedi.

“Yukardan bir şey istiyor musun? Kıyafet ya da tuvalet eşyası?”

“Hayır, gerek yok. Geri kalan eşyayı yarın sen yokken alırım. Yarın ofisine gideceksin, değil mi?”

“Evet, gideceğim.”

“Peki, şu malûm ev partisine ne zaman gideceğiz?”

“Cuma gecesi. Beş gün sonra...”

“Ondan önce de birlikte dışarı çıkmalıyız,” dedi Jake. “Toplum içinde görünmeliyiz. Bakalım neler olacak.”

Jianne, “Tamam,” dedi. Fikir güzeldi ama gerçek can yakıyordu. “Öyleyse iyi geceler.”

“Sana da...” diyen Jake mutfaktan çıktı.

Yukarı kata çıkan Jianne kapıyı arkasından kapadı. Jake’in yatağına bakarak yüksek sesle inledi. Geceliğini giydi ve yatağa girmeden kendine bir köşe kestirmeye çalıştı.

Yatağın içine süzülünce *sert bir yatak* diye düşündü. Jake’in yatağında olmak genç kadını duygusallaştırdı. Çalınmış haz, şiddetli ve yasaklanmış duygular... Gözlerini kapatıp dudaklarını ısırarak Jianne sonsuz zevklerle

kendinden geçtiği zamanları hatırladı. Jake’e göre her alanda çok uysal olabilirdi. Sadece kendilerini sarmalayan ihtirasa kapıldıkları zaman eşit oluyorlardı.

Bir türlü uyuyamıyordu. Saat gece yarısından sonra ikiye gösterdiğinde bedeni hâlâ cinsel tatmin isteğiyle yanıp tutuşuyordu.

Sonunda yataktan çıkarak yalın ayak odada dolaştı. Jake’in ipek kilimlerine dokunmak bile Jianne’i tahrik ediyordu. Bu minik hazza kendini bırakan Jianne, okuma sandalyesine bacaklarını altına alarak oturdu ve uyluklarını sıkıca bitiştirerek kitap sırtlarını inceledi.

Jake’in odaya sinmiş kokusu onu uyarıyordu. Dokunulma ihtiyacıyla mücadele ediyordu. Koltukta gözlerini yumup başını arkaya yaslayan Jianne uyumak ve her şeyi unutmak için yakarıyordu.

Neredeyse başaracaktı. Saat üçte tekrar yatağa girdi, epey sakinleşmiş ve kafasından Jake’le olan anıları silinmeye başlamıştı ki aşağıdan belli belirsiz bir ses geldi. Tok, düzensiz bir pat pat sesi...

Yatağından kalkıp sessizce kapıyı açtı, yarı karanlıkta yavaşça merdivenlerden indi. En alt basamağa oturarak eğilip idman salonuna baktı. Orada, üst tarafı tamamen çıplak, siyah pantolonu kalçalarına inmiş bir adam arkası dönük olarak duruyordu. Kasvetli ve ümitsiz bir ruh haliyle, bedensel isteklerini yenmek için tavandan sarkan boks torbasına ritmik bir şekilde vuruyor, vuruyordu. Sırtındaki kaslar hareketleri hızlandıkça dalgalanıyor ve içindeki güç yırtarcasına fişkırıyordu. Jake dengesini hiç kaybetmedi, hedefini asla şaşırmadı. Yorgunluktan tükenmedi. Jianne dakikalarca onu seyrettikten sonra usulca kalktı ve odasına döndü. Yatağa süzülerek gözlerini kapadı. Uzaktan belli belirsiz vurma sesleri gelmeye devam etti.

Jianne’in uykusu yine kaçmıştı...

~ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ~

JIANNE ertesi sabah dokuz civarında aşağı kata indiğinde Karate Salonunda gün hızlı bir şekilde başlamıştı. Ne yazık ki merdivenler idman salonunun içine açılıyordu ve başka iniş yolu yoktu. Neyse ki ihtiyatlı davranmış ve aşağıya giyinmiş olarak inmişti. Gri pantolon, kolsuz bir gömlek ve yüksek topuklu ayakkabılar onun her zamanki iş kıyafetiydi. O günkü gömleği parlak pembe renkliydi, saçlarını profesyonel bir hava vermesi için küçük bir topuz yapmıştı. Bu imajın Karate Merkezi içinde hiçbir anlamı olmadığını biliyordu. Jianne merdivenden inerken Jake'in öğrencileri birer birer susarak bakakaldılar.

Jake henüz onu görmemişti. İki öğrencisiyle birlikte malzeme kutusunu karıştırıyordu. Jianne sadece onun bakışlarını yakalayıp, hafifçe başını sallayarak kapıdan çıkacaktı. İdman salonunda yürümeye başladığı gibi durdu; çünkü onun topuk seslerine dönen Jake'le göz göze geldiler ve Jake ona doğru gitmeye başladı. Gecenin yarısından fazlasını boks torbasına vurarak geçiren birine göre çok dinç görünüyordu. Hâlbuki Jianne uykusuz gecenin izlerini silmek için bir sürü makyaj hilesine başvurmuştu.

"İşe mi gidiyorsun?" diyen Jake'in sesi alçak ve huzursuzdu. Gevşek ve rahat yürüyüşünden tut, daracık tişörtünden belli olan geniş ve güçlü omuzlarına kadar Jake'in herşeyi kadınları uykusuz bırakacak şekilde yaratılmıştı.

Jianne boğazı kurduğundan konuşamadı. Sadece başını salladı.

"Nasıl?"

"Taksi çağırdım."

"Eve nasıl döneceksin?"

"Aynı şekilde... Taksiyle."

"Eğer binmekten çekinmezsen seni motosikletimle alabilirim."

"Hayır, çekinmem."

"Beş buçuk uygun mu?"

Jianne tekrar başını salladı ve adresi verdi. Jake'in eğitmen giysisi bol ve siyah bir karate pantolonuyla sımsıkı oturan bir tişörtten ibaretti. Kara kuşağına dair hiçbir işaret yoktu. Öğrencileri ise karman çorman bir gruptu, çoğu gençti ve üzerlerinde sadece siyah pantolonları vardı. Sınıfta hiç kadın öğrenci yoktu.

Jianne'in merakını sezen Jake, "Bunlar benim ileri düzeydeki sınıfım. (çoğu yıllardır buraya geliyor," dedi.

Hepsi merakla kadını süzüyorlardı.

Jianne, "Onların halini gören herhangi biri, bu merdivenden bir kadının indiğini hiç görmediklerini düşünür," dedi.

"Hiç görmediler."

"Ya?" Jianne bu imalı sözle sarsıldı. Jake çok güçlü fiziğe sahip bir erkekti. Kadınlardan hoşlanırdı. On iki yıl boyunca yatağına pekçok kadın aldığına emindi Jianne; ama Jake gerçeği anlatmayacak kadar ketumdu.

"Peki, şimdi ne yapmamı istersin? Birlikte olduğumuz havası vermek için onların önünde seni öpmeli miyim?"

"Hiç tavsiye etmem Jianne. Sadece gülümse ve git. Gerisini ben hallederim," diye mırıldanan Jake tekrar öğrencilerine döndü.

Jianne de dönerek çıkış kapısına doğru yürüdü. Döşemede yürürken oluşan kesik ve sert topuk sesleri, bunca dövüşçünün olduğu bir yerde kulağa çok garip geliyordu. Kapıya ulaştığında arkasını döndü ve Jake'in keskin ve parlak mavi gözlerini üzerinde yakaladı. Tabii ki onu öpmesine izin vermezdi çünkü o minik öpücük bile aralarındaki bastırılmış ihtiyacı, arzu ve ihtirası açığa çıkarabilirdi.

Aynı günün akşamı saat beş buçukta Jianne bilgisayarını kapattı, arkasına yaslanarak kaslarını esnetti. Son müşterisi Avustralya ve Yeni Zelanda'da otel zinciri kurmayı planlayan, Hong Kong'da yerleşik bir otelcilik şirketi idi. Bünyelerinde Asya kollarında çalışan kendi dekoratörleri olmak-

bir açlık duymuştu ki öpüşmeyi aniden keserek başını Jianne'in başına dayamış, kalbi yerinden çıkacak gibi çarparken duygularının yoğunluğuyla gözlerini kapatmıştı. Hiç olmazsa bir duyusunu kadına karşı sımsıkı kapatarak toparlanmaya çalışan Jake, "Kaskını tak. Gidiyoruz," diye fısıldadı.

Jianne hemen denileni yaptı. Jake de kaskını takarak motorsiklete bindi ve Jianne'in binmesini bekledi.

Motoru çalıştıran Jake, "Hazır mısın?" diyerek hızla yerinden fırladı ve trafiğe karıştı.

Jake hemen eve gidemezdi. Genç kadının verdiği yoğun haz hâlâ damagındayken, kalçalarına sarılan elleri ve sırtına dayanan sıcacık bedeni hâlâ tüm duyularını uyarırken eve gitmemeliydi.

Jianne ile tekrar bir seks ilişkisine girmek birçok bakımdan yanlış ve anlamsızdı. Jianne onun kalbini bir kez kırmıştı, ikinci bir deneyime gerek yoktu. Onu korumasını ve dışarıya karşı beraberlermiş gibi görünmelerini istemişti, o kadar. Hatta Jianne bu kadarını bile istememişti; ama Zhi Fu'nun zorlamasıyla mecbur kalmıştı. Hayır, bu konudan çıkartılacak tek güzel sonuç, Jianne'in kendisini emniyette tutacağına dair Jake'e güvenmemiydi.

Jake motosikleti hızla sürerken dişlerini gıcırdatıyordu. Tabii ki bu kadarını yapabiliirdi. Onunla yatmayacaktı.

Sadece çok kısıtlı öpüşmeler... Böylece aklını başında tutarak cinsel ilişkiye girmezdi.

Yollarının üzerinde solda ev eşyası satan bir mağaza vardı. Jake hemen o tarafa yönelerek motosikletini park alanına soktu. Jianne'e dokunma arzusu hâlâ bu kadar kuvvetliken onu eve götürme riskini göze alamazdı. Dikkatini dağıtmalı, başka bir şeye odaklanmalıydı. Alışveriş etmek soğuk düş etkisi yapacaktı.

"Çanak almamız gerek," diye mırıldanan Jake motosikletten inerek kaskını çıkardı. Jianne'in onun bacaklarına değen bacaklarını, içine sokulurcasına arkasından sarılmasını unutmaya çalışarak mağazaya daldı. Belki de cinnet geçirmek üzereydi.

İçeride raflar dolusu mutfak eşyası kendilerini bekliyordu. İşte şimdi planının işleyeceğine inanmıştı. Bir satış elemanı tereddütle onlara doğru yaklaştı. Jianne insanları kendine çekmişti, Jake ise...

Satış elemanı, "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu.

Jake, "Biz farklı ebatlarda plastik çanak arıyoruz," dedi.

"Yani karışım hazırlamak için mi?" diye sordu satıcı.

Jianne, "Servis için," dedi.

"Hıh, yemek takımları o zaman. Batı tarzını mı Asya tarzını mı tercih edersiniz?"

Jake omuz silkti. Evet, bu alışveriş işi ihtirası tamamen öldürüyordu. Bunu hatırlamalıydı.

Jianne, "İkisine de bakalım," deyince satış elemanı ile birlikte rafların arasından yürümeye başladılar ve bir yerde durdular.

"Bizde pek plastik eşya bulunmaz. Çanaklarımızın çoğu Çin porselenidir."

"Kırılmayan neyiniz var?" diye sordu Jake.

"Bazı porselenlerimiz gerçekten çok dayanıklıdır. Görünüşleri aldatılabilir."

Jianne eline aldığı istiridye renkli çanağı göstererek, "Bu güzelmiş," dedi. Çok hoş, âdeta saydam bir çanaktı.

Jake satıcıya, "Bu kırılır mı?" diye sordu.

"Evet."

"Pahalı mı?"

"Evet, ama bu Japon'ların kabahati."

Jianne satıcı adamla Japon ve Çin ekonomileri ve piyasa durumları hakkında sohbet etmeye başladı. Sonunda Jake'e dönerek, "Bunları alalım ama hen ödeyeceğim," dedi.

Jake endişeliydi. "Bunlar kadınsı şeyler değil umarım?"

Jianne uçarı bir tavırla, "Hayır değil. Bunlar Çin işi," dedi.

"Çin malı boykotu umurunda değil anlaşılır."

Jianne hafifçe güldü. "Jake Bennett, istersen seninle global ekonomik rasyonalizmden konuşabiliriz."

Jake "Belki sonra," diye mırıldandı. Nedense tavırları tekrar sertleşmişti. "Buraya çanak almak için gelmemin sebebi seninle öpüşmemizi unutmaktı. Sadece buna odaklanmak istiyorum."

Gözlerini onun dudaklarına diken Jianne, "İşe yarıyor mu bari?" diye sordu.

"Yarıyordu da..."

Satış elemanı, "Çanaklar ne olacak?" diye sordu.

Jake, "Aldık," dedi "Motosiklette taşınacak şekilde paketleyin."

Satış elemanı yine Jianne'le paketleme malzemelerinden tutun da ithal edilen Avrupa mallarına kadar giden uzunca bir sohbete girmişti. Bir yandan da sattıklarını paketliyordu.

Jake araya girdi. "Alışverişimiz bitti, gidiyoruz."

Jianne gülerek, "Bitti mi? Hiç bu kadar rahatlatıcı olmasını beklemiyordum," dedi. Sonra satış elemanına döndü. "Buralarda yatak odası eşyaları satan bir yer var mı? Onun odası çok geniş."

"İşte şimdi halüsinasyon görüyorsun. Başka alışveriş yok."

Jianne mırıltıyla "Korkak!" dedi.

Jake onu mağazadan dışarı sürükledi. "Kim derdi ki seninle alışverişe gitmektense öpüşmeyi tercih edeceğim!"

Jake evin ön tarafına yanaşarak Jianne'i indirdi. Jianne kaskını çıkartıp paketi aldı ve sırtarak içeri girdi. "Burada yaşamayı sevmeye başladım. Çok elverişli bir yer. Bu koku nedir?"

Arkasından gelmekte olan Jake, "Ter kokusu," dedi.

Jianne'in gülümsemesi soldu. Jake ise kendininkini sakladı.

"Bir şeye ihtiyacın olursa Po buralardadır. Yarım saat sonra iki kara kuşaklı öğrencimin maçına hakemlik edeceğim. Bu bir salon içi yarışma ve az da olsa seyirci alıyoruz. Ben içerdeyken Zhi Fu gelirse seni koruyamam ama sana göz kulak olacak birini ayarlayabilirim. Güvendiğim birini."

Jianne, "Bunun gerçekten gerekli olduğuna emin misin?" dedi.

"Bilemem. Hayaletlerle dövüşmek kolay değildir. Bugün ondan bir haber aldın mı? Ofiste olağandışı bir şey oldu mu?"

"Hayır. Belki de nerede olduğumu bilmiyordur."

"Er ya da geç öğrenecek Jianne. Madeline'in söylediği kadar takıntılıysa, eniştenin söylediği kadar tehlikeliyse mutlaka şansını deneyecek."

"Belki." Belki de Jianne hâlâ kabul etmek istemiyordu. Küstah bir tavırla, "Ben de Karate maçını seyredeceğim," dedi.

Jake Jianne'i önüne katarak mutfığa girdi, sonra da dışarı çıktı. Muhtemelen sokak kıyafetini çıkartıp daha resmi olan karate kıyafetini giyecekti. Belki de yalnız kalmak istiyordu.

Jianne paketi açtı, her zamankinden daha fazla gülümseyerek güzel çanakları eski lamine mutfak tezgâhına koydu. Bu kaba saba ve hızlı ortamda belki kırılacaklardı. Belki de göründüklerinden sağlam çıkacaklardı.

Akşam hızla ilerledi. Karışık bir grup seyirci toplandı. Şiddetli bir dövüş yaşandı ve Jake kuralları dayattı. Sonunda biri maçı kazandı. Zhi Fu hiç görünmedi.

İlerleyen saatlerde Jianne, Jake ve Po dışardan ısmarlanan Çin yemeğini güzel çanaklarında yediler. Jake bulaşığı yıkarken, Po da masayı temizledi ve sessizce ortadan kayboldu. Birkaç dakika sonra geri geldi ve yaklaşık bir düzine lavantalı sabunu büyük bir ciddiyetle Jianne'e hediye etti. Jianne de ona hararetle teşekkür etti.

~ BEŞİNCİ BÖLÜM ~

JIANNE, Jake'in yatağındaki ikinci gecesini de bir önceki gece gibi geçirdi. Işıklı dolu, çoğunlukla uyumadan ve erotik fanteziler kurarak... Neyse ki bir planı vardı. Bir battaniye, bir süpürge sopası ve Jake'in okuma koltuğuyla işe başladı. Koltuğu cam kenarına çekerek ışığın yatağa direkt olarak gelmesini önledi. Koltuğa çıkarak battaniyeyi süpürge sopasına takıp kaldırdı ve battaniyeyi panjur aralıklarına sokuşturdu. Sonra panjurların eğimini değiştirerek battaniyenin sıkışmasını sağladı.

Planın ikinci kısmında amcasının kütüphanesinden ödünç aldığı *Uygurlaşan Dünyanın Ayrıntılı Tarihçesi* isimli kocaman ciltli kitap yer alıyordu. Bu kitabın onu uyutacağını ümit ediyordu.

Planın üçüncü kısmını ise ilk ikisi yürümezse devreye sokacaktı. O zaman üzerindeki minik atleti ve kısıcık pamuklu şortuyla merdivenlerden yavaşça süzülerek mutfığa gidecek ve lavabonun üstündeki dolapta gördüğü viskiden koca bir bardak doldurup içecekti.

Bir yandan da yarı çıplak görünüşünü örtmek için belden kemerli siyah yağmurluğunu giyerek dolaşmayı düşünüyordu ama o yağmurluğun hissettirdiği ölüyü bile uyandırır!.

Hayır... Aslında yapması gereken tek şey ertesi gün öğle tatilinde bir şişe viski alarak mutfığa yapılacak gece ziyaretlerini önlemektir.

Saat on buçukta yatak odasının kapısı hafifçe vuruldu. Jianne, bir yandan yağmurluğunu giyerken bir yandan da, "Kim o?" dedi.

Dışardan gelen genç ses, "Ben Po. Sana çay getirdim," dedi.

Jianne kapıyı açtı. Po, bir yemek tabağının içine oturtulmuş kahve kupası içinde çayla birlikte paketli şeker ve kaşık getirmişti.

Po, "Bu bitki çayı. Eğer hala uyanıksan, uyumana yardımcı olur diye düşündük," dedi.

"Ne kadar da düşüncelisiniz."

Po alaycı bir bakışla, "Dışarı mı çıkıyordun?" diye sordu.

"Hayır, yatmak üzereydim. Çayımı da içince uyurum herhalde."

Po çayı uzattı ve odanın çatısını incelemeye başladı.

Jianne onun bakışlarını izleyerek, "Neye bakıyorsun?" dedi. Fare olmadığına emindi. Zaten bu bol ışık onlar için de fazlaydı.

"Suya bakıyorum," dedi Po.

Bilgece başını sallayan Jianne, "Anladım. Çay için teşekkürler," dedi.

"Hocam sabah altıda başlayıp yedide bitecek bir kickboks sınıfı olduğunu ve muhtemelen seslere uyanacağınızı bildirmemi istedi. Dokuza kadar başka ders olmayacak."

"Hocana uyarısı için teşekkür ettiğimi söyle."

"Eğer isterseniz hocam yedi buçukla sekiz buçuk arasında sizi işe götürebileceğini söyledi."

"Taksiyle gidebileceğimi söyle."

Po, "Ona söylememi istediğiniz başka bir şey var mı?" dedi.

Jianne melekler gibi gülümseyerek, "Ona yatağının çok rahat olduğunu ve iyi geceler, tatlı rüyalar dilediğimi söyle."

Jianne kendisinin de tatlı rüyalar göreceğinden emindi.

Fakat onun yerine, savrulan, dönen ve yanıp sönen neon ışıkları vardı. Fantezi, hayal ve gittikçe derinleşen bir seksüel doyum ihtiyacı vardı. Bunun için de Jake'e küfretti.

Yıllar geçtikçe Jianne Jake'le aralarında nasıl derin bir seks ilişkisi olduğunu unutmuştu. Birbirlerinin yakınlığından hemen etkilenirler, göz göze geldikleri an birbirlerini arzularlardı. Bugünkü yakınlaşmalarından sonra Jianne onu ve daha fazlasını istiyordu.

Jake'in yatağında onu düşünerek kendini tatmin etmesi yanlış mı olurdu? Ertesi gün onunla göz göze geldiklerinde Jake onun gece ne yaptığını tahmin etmez miydi?

Saat sabaha karşı üçe geldiğinde Jianne'in gözleri hala açıktı ve sonunda bedeninin isteklerine boyun eğdi.

Jianne, ertesi sabah Jake'in mesajına uygun olarak karate sınıfının olmadığı saatte merdivenlerden inerek mutfığa girdi. İş için mütevazı bir etek ve hafif bir bluz giymişti. Jake hoşnutlukla başını salladı. Her sabah tamamen giyinmiş ve işe gitmeye hazır bir şekilde aşağıya indiği için Jianne'e müteşekkirdi. Bu tavır genç kadının Jake'in işine saygı duyduğunu ve onun düzenini bozmamaya çalıştığını gösteriyordu ki bu Jake'in tam istediği şeydi.

Aslında Jianne'i geceliği içinde mahmur ve tatmin olmuş bir şekilde merdivenden inerken görmek istemediği için deli olmalıydı. Evliliklerinin ilk günlerinde ve daha sonraları Jake karısını öyle görmekten çok büyük haz alırdı. Jianne her ne kadar narin ve soylu bir prenses idiyse de Jake'in hayatında gördüğü en erotik ve teklifsiz kadındı.

Jake gözlerini kısarak Jianne'in mutfaktaki hareketlerini izliyordu. Jianne ona dönerek kibarca gülümsedi. Arıza yoktu, problem yoktu. Tam o anda kadının gözlerinde tanıdık bir pırıltı yakaladı. Mahrem ve erotik bir bakış. Eğer Jake yanılmıyorsa karşısında duran kadın gecenin bir yarısı cinsel doyum aramış ve bulmuştu. Kahretsün! Bu kadın onun yatağında neler yapıyordu?

Jianne edalı bir kaş kaldırışla, "Çay ister misin?" diye sordu. Günahkâr bir gülümsemeyle arkasını dönerek çaydanlığa uzandı.

Jake anında kabaran öfkesi ve uyanan cinselliğiyle oturduğu sandalyeden fırlayarak Jianne'i bedeniyle mutfak tezgâhı arasına hapsetti. Çaydanlığa uzanarak "İyi uyudun mu?" diye mırıldandı.

"Pek sayılmaz. Dışarıdan vuran neon ışıkları beni çıldırtıyor."

"Prenses!"

"Sen karnavaldaki gibi aydınlatılmış bir odada uyuyabilirsin; ama ben uyuyamıyorum. Sadist!"

Jake şaşkınlıkla "Ben mi? Ben ha?" dedi ve Jianne'in kulağına eğilerek "Hey Prenses, yukarıda kendi kendine yaramazlık yapan ben değilim. Fark

etmeyeceğimi mi sandın? Benim fikrimce bu *seni* sadist yapar, beni değil," diye fısıldadı.

Jianne, "Ne kadar parlak bir hayal gücün var. Gerçekten senin yatağında, duşunda veya koltuğunda öyle bir şey yapabileceğimi düşündün mü?" diye mırıldandı. Jake'e yaklaşarak parmağını erkeğin dudaklarına bastırdı ve "Sana sadece iki kelime söyleyeceğim üstat. İspat et," dedi.

Eğer Po hızla mutfığa girmeseydi, Jake ona neler yapabileceğini düşünmek bile istemedi. Jianne, önce Po'ya baktı sonra Jake'e telaşlı bir bakış fırlattı ve tezgâha dönerek çayla ilgilendi. Kahvaltı sofrasında Jianne ve Po çay içip pirinç çorbalarını yerken havadan sudan konuştular. Jake ise için için kaynarken sessizliğe bürünmüştü ve uyanan erkekliğini kontrol altına almaya çalışıyordu.

On beş dakika sonra Po bulaşıkları yıkarken Jake ve Jianne idman salonundan geçerek kapıya doğru yürüdüler. Jake, Jianne taksiye binerken bir terslik olmasın diye gözetecekti.

Jake aniden durarak, "Geçici de olsa burada benimle yaşamaman yürüyeceğini düşünmene inanamıyorum," dedi.

"Hey, kabul eden sendin."

"Delirmiş olmalıyım. Eğer Zhi Fu seninle uğraşmasaydı kabul eder miydin?"

Jianne çok emin bir sesle, "Etmezdin," dedi. O sırada dış kapıdan girmekte olan iri yarı adamı görerek, "Müşteri mi?" diye sordu.

"Olabilir."

Adam yanlarına varır varmaz, "Benim adım Richard Low. Jake Bennett'i arıyorum," dedi.

Jake, "Benim," dedi.

Kötü bir koku almış gibi burnunu kıvıran adam, "Bay Bennett, bu bina'nın tek sahibi olduğunuzu teyit ediyor musunuz?" diye sordu.

"Evet, ediyorum."

"Bay Bennett, bina yönetmeliklerine uyum açısından sanırım bazı problemleriniz var."

"Ne gibi?"

Richard Low nazikçe gülümsedi. "Yetersiz yangın tertibatı, açıkta bırakılmış elektrik kabloları, talimatnameye uygun olmayan tavan aydınlatması. Öte yandan yön işaretleri de tamamlanmamış ve gördüğüm kadarıyla tekerlekli sandalye için rampanız da yok," dedi.

Jianne “Karate ne zaman engelliler için rağbet gören bir spor oldu ki,” diye söylendi.

Jake nazik olmaya çalışarak “Bay Low, kimliğinizi görebilir miyim?” dedi. Low’un gözleri kısıldı; ama Janet bir tavırla Bina Denetleyicisi olduğunu gösteren kimliğini çıkardı. Jake kimliği elinde tutarak, “Belirttiğiniz ihlallerin belgelerini de görebilir miyim?” dedi.

“Henüz hazır değiller.”

“Anladım,” diyen Jake kimliğe tekrar göz atarak konuşmaya devam etti. “Bay Low, sizin için mahsuru yoksa burada biraz bekleyin. Eşimi işine uğurlayıp hemen döneceğim. Belirttiğiniz eksiklikleri bir de yetkili makamlardan doğrulattıktan sonra size denetiminizde eşlik ederim. Malûm, her zaman dikkatli olamıyoruz,” dedi.

Bay Low ikinci plana atılmaktan hiç hoşlanmamıştı.

Jianne kapıya doğru giderlerken, “Yeni bir arkadaşın oldu,” dedi. “Bina denetçileri pek sık gelmezler ya?”

Jake, “Bu konuda pek tecrübem yok. Şu senin sapığın ne iş yapıyordu?” diye sordu.

“Yollar inşa ediyor. Bu durumun onunla ilgisi olabilir mi?”

“Belki. Belki de belâ arayan başka biri. Belki de Po ile ilgili biri. Hiçbiri de olmayabilir.”

Jianne’in bakışları endişeliydi.

Jake daha yumuşak bir sesle, “Hey sakın ol. Yapılması gereken ne varsa ben hallederim. Çok önemli bir şey değil,” dedi.

“Lütfen Jake, çok dikkatli ol.”

“Benim için kaygılandın mı? Hâlbuki beni delirtmeye çalıştığını düşünüyordum.”

“Sadece biraz.”

“Eh, o da işe yarıyor,” diyen Jake karısını taksiye bindirdi. “Beş buçukta seni alırım.”

Hemen ofisine dönen Jake telefona sarıldı. Karşısında terleyen Richard Low’a dönerek haince sırıttı. “Şimdi... Nerden başlayalım?”

Saat beş buçuk olduğunda, Jake telefon ederek geldiğini bildirdi. Jianne saçlarını asansörde açtı. Jake’in dokunuşuyla acı çekmek ve kendin-

den geçmek istemiyordu. Jake alaycı bir gülüşle kaskı uzattı. Saniyeler sonra beklenmedik ve kısacık bir öpücük geldi.

“Kuzenlerin birkaç çanta getirdiler. Tanrı aşkına içlerinde ne var?”

“Umarım giysilerimdir. Eşyalarımın çoğu hâlâ Shanghai’daydı. Yol üzerinde bir fabrika satış mağazasında durabilir miyiz?”

“Ne için?”

“Terapi, sohbet ve perde malzemesi için.”

“Yatak odası içinse, ben bu sabah jaluzi için ölçü aldım. İki gün içinde yerine takacaklar. Sonra da geçici bir perde asarız.”

Jianne rahatsız olmuştu. “Jaluziyi benim için mi ısmarladın?”

“Pek sayılmaz. Özellikle yolun karşısındaki neonlar takıldıktan sonra odayı karartmak için çözüm arıyordum.”

Jianne, Jake’in gururunu kırmadan nasıl söyleyeceğini bilemiyordu. “Jake, lütfen jaluzi ve perdelerin ödemesine katkıda bulunmama izin ver. Sonuçta onlardan ben istifade edeceğim.”

“Hayır.” Jake’in ifadesi sertleşmişti. “Zhi Fu’nun akli başına gelince sen gideceksin ama jaluziler kalacak. Onlardan sadece ben istifade edeceğim.”

“Tamam, Jake. Senin yaşam tarzını seviyorum. Bu hayatı seçen adam hakkında olumlu düşünüyorum.” Jianne’in sesi titriyordu.

“Sen bu hayata alışık değilsin.”

“Belki değilim.” Jake’in kardeşlerine ve eşine bakması gerektiği konusundaki eski tartışma tekrar açılmıştı. Jianne’in ve ailesinin ne kadar varlıklı olduğunu öğrenen Jake’in öfkeden gözü dönmüştü. Gururu incinmişti. Ona olan güveni sarsılmıştı. Karısının malının kendi malı sayılacağını asla kabul etmemişti. “Jake, senin yokluk içinde yaşadığını sandığımı, hayatına girip bir şeyleri değiştirmeye başladığımda yaşam şeklini eleştirdiğimi düşünüyorsun. İnan ki böyle değil. Uyuyamıyorum, hepsi bu. Dışarıdan vuran ışıklar beni—”

“Biliyorum.”

“Düşündüm ki, ışıkların yatağa vurmasını önlersem—”

“Biliyorum.”

“Sadece benim rahatım için onları ısmarladığımı duyunca dehşete düştüm.”

“Onları ben de istiyordum.”

“Şimdi onların ödemesine katkıda bulunmayı teklif ederek her şeyi berbat ettim. Paramı yüzüne fırlattığımı düşünüyorsun; ama benim tüm istediğim sana bedel ödetmeden hayatımı kolaylaştırmak. Her şey yine geçmişteki gündelikçi kadın meselesine döndü.”

“Jianne, sus lütfen.”

Jianne sustu.

“Odanın jaluziye ihtiyacı vardı. Ben de ısmarladım. Bu konuşmanın hiç olmasını sağlayacağını bilseydim yemin ederim ki ödemene izin verirdim.”

“Gerçekten mi?”

“Gerçekten. Geceleri uyuman gerek. Şunu da bil ki gündelikçi almanı ve parasını ödemeni kabul etmeliydim.”

Jianne çok kısık bir sesle, “Ben de sana evlenmeden önce ailemin varlıklı olduğunu söylemeliydim,” dedi. “Sadece bilmeni istedim.”

“İkimiz de çok gençtik.”

Jianne, “Kendimize güvenimiz yoktu,” diye ekledi.

“Boyumuzdan büyük işlere kalkışmıştık.”

“Tam anlamıyla.”

“O zamanlar bir kaos yaşıyorduk.”

Jianne, “Öyleydi ama sana garip bir şey söyleyeyim mi? Bu olay beni daha iyi bir insan yaptı. O zaman değil ama daha sonra. Neyin yanlış olduğunu ve nerede yanlış yaptığımı anladım,” dedi.

“Bu duyguyu bilirim.”

Jianne, “Öyleyse işte buradayız. Daha iyi insanlarız. Jaluzilerin parasını kimin ödeyeceği hakkında mantıklı bir konuşma yapma yeteneğine sahibiz,” dedi.

“Jianne?”

“Hımmm?”

“O kadar da mantıklı olmayalım.”

Akşam yemeği için Hint yemekleri ısmarladılar. Piliç tandır, haşhaşlı ekmek ve baharatlı cacıktan oluşan yemeklerini minik mutfakta yediler. Sıcak ve nemli havadan bunalmamak için dış kapıyı ardına kadar açmışlardı. Yemek çok lezzetliydi. Sokaktan gelen coşkulu sesler Jake ve Po'nun hararetili sohbetine adeta fon teşkil ediyordu. Jianne lafa karışmadan onları

dinliyordu. Konu, bir gece önceki maçı. Po, daha iri ve daha iyi tekniğe sahip olan gencin neden kazanamadığını merak ediyordu.

Jake bir müddet düşündükten sonra cevap verdi. “O çocuğun çok iyi bir tekniği var. Öğrencilerimin içinde en iyisi diyebilirim. Fakat o açlığı ve evsizliği hiç bilmedi, yaşamak için sokaklarda mücadele etmedi. Dün gece bunları yaşamış biriyle karşılaştı. Açlık, terör, ahlaksızlık ve kan. İşte bu yüzden en daha teknik adamımız kaybetti.”

“Sen bunları yaşadın mı? Onun için mi yenilmezsin?” diye sordu Po.

“Ben bunları yaşamadım. Fakat ben kaybetmenin ne olduğunu öğrendim ve himayem altındaki kişileri koruyamama korkusunu yaşadım. Beni yok edebilecek hırsı ve şiddeti gördüm. Bu duyguların hepsi hâlâ içimde gömülü durur ve beni dışarı çıkmakla tehdit eder. Dövüşürken bir kısmı çıkar da... İşte bu yüzden kazanıyorum.”

“Ben her şeyi gördüm,” diyen Po'nun ümitsiz hali Jianne'nin yüreğini burktu. Çocuk içindekileri rahatça anlatamıyordu.

Jake Po'ya, “O zaman sen de çok iyi bir dövüşçü olacaksın,” dedi. Açıkça dile getirmese de çocuğu gönülden kabul ettiği belliydi. “Ya da tercih edersen iyi bir insan hakları avukatı olabilirsin.”

Po heyecanla başını salladı. Jianne, bunu izleyerek Po için Jake'in onayının ne kadar değerli olduğunu anladı. Po gerçek bir delikanlı olmuştu.

Ve Jake Bennett de adam gibi bir adam olmuştu.

Bir süre sonra Po doğrularak, “Yaşlı Chin, restoranda ona yardım etmemi istedi. Kuzeni hastaymış, ben de kabul ettim,” dedi.

Jake başını salladı. “Gidip gelirken etrafına iyi bak. Birileri salonu gözetleyebilir. Jianne'in burada ne yaptığını araştırabilirler.”

Po başını salladı. Yüzünde sert ama azimli bir ifade belirdi. Sonra yanlarından ayrıldı.

Jake, Jianne'e dönerek, “Ne? Po'nun yaşında bir çocuğun yalnız dışarı çıkmasına yorum yok mu?” dedi.

“Hayır,” diyen Jianne çanağını lavaboya koydu, arkası Jake'e dönük olarak kalbinden geçenleri söyledi. “Ona söylediklerin, onu kabullenmen, rehberliğin ve desteğin... Mükemmeldi.”

Jake, “O iyi bir çocuk. Po'nun yaşadıkları bildiğim her şeyin ötesinde. Ne yaptığımı dair hiçbir fikrim yok; ama yardım etmeye çalışıyorum,” dedi. Elleriyle yüzünü ovuşturarak, “Tanrım, bir kadeh viskiye ihtiyacım var.”

Jianne dizini tezgâha dayayıp hafifçe yükseldi ve yukarıdaki raftan viski şişesiyle bir bardak aldı. Viskiye bardağa koyarken Jake ayağa kalkarak ona yaklaştı. Jianne, onun gerginliğini ve bedeninden yayılan ateşi hissetti. Jake bardağı alarak koca bir yudumda içti.

“Daha iyi misin?”

“Belki,” diyen Jake şişeye uzandı. “Sen de ister misin?”

“Evet.”

Jake, Jianne için doldurduğu aynı bardağı uzatarak, “Başka bir bardak ister miydin, Prenses?” dedi.

Jianne onun elinden aldığı bardağı bir dikişte bitirip geri verirken soğuk bir gülümsemeyle “Evet,” dedi.

Jake bir bardak daha alarak ikisini de yarım doldurdu. Jianne’e uzatırken, “Böyle daha mı iyi?” dedi.

“Teşekkür ederim.”

“Sana söylemiştim. Ben artık ıslah oldum. Görgü kurallarını biliyorum.”

“Sabahki denetçiye ne oldu?”

“Rapor yazacak. Merak edilecek bir şey yok.”

Jake bakışlarını kadının dudaklarından ayırmadan, “Her şey yolunda. Peşindeki istenmeyen talibin seni rahatsız etmekten vaz geçecek, Po insan hakları avukatı olacak, ben de aklımı başıma toplayıp yeniden huzura kavuşacağım,” dedi.

Jake Jianne’e doğru eğildi. Gözleri koyulaşmıştı. “Gerçekten koltuğumda yaramazlık yaptın mı?”

Jianne viskisinden koca bir yudum aldı, yutmakta zorlanarak “Hayır,” dedi.

“Peki ya duşta?”

“Yanlış anlama ama düşün çok güzel. Yine de hayır.”

“Biliyordum. Yatağım kullanılmış ve suiistimal edilmiş.”

Jianne bardağı kafasına dikti ve tezgâha bıraktı. “Jake Bennett, bu konuda benden itiraf bekleme. Hiçbir zaman.”

İpeksi bir sesle mırıldanan Jake, “Daha viski ister misin?” dedi.

“Bu saatten sonra istemem.”

Jake dimdik kadına bakarak tembelce gülümsedi. Jianne tezgâhı sıkıca kavrayarak nefesini tuttu.

“Benim yatağında kendini tatmin ederken beni ve birlikte yaptıklarımızı hiç düşündün mü?”

Jianne hayır anlamında başını salladı.

Jake kaplan gülüşüyle kadına daha çok sokuldu, bedenleri birbirine değiyordu. “Bence yaptın,” dedi.

Jianne gözlerini kapayıp fısıldadı. “İspat et.”

“Edemem,” diyen Jake dudaklarıyla kadının yanağında gezindi ve ağzının kenarında durdu. Alt dudağını dudakları arasına alıp sertçe ısırıldı. “Hiç beni düşündün mü? Yaptıklarımızı düşündün mü?”

“Ya sen?”

“Evet,” diye mırıldanan Jake berelediği dudağı diliyle yaladı.

Jianne, avucuyla onun yanağını tutarak dudaklarıyla ağzını örttü ve kendini ona bıraktı.

Jake karısını açlığı, evsizliği, çaresizliği ve kaybetmeyi tatmış bir erkek gibi öptü.

Jianne bu kez iki avucuyla onun yüzünü tutarak onun tadının, kokusunun ve vahşiliğinin keyfini çıkarmaya başladı. Yarını hiç düşünmeden erkeğine istediğini yapması, istediğini alması için yol verdi. Jake onu kalçalarından kavrayarak kabaran erkekliğine bastırdı. Jianne’in elleri onun saçlarında ve boynunda geziniyor, ağzıyla her yerini örseliyordu.

Jake hızla soluyarak Jianne’in kaba etlerinin kıvrımlarını okşamaya başladı ve hiç çaba harcamadan onu kaldırarak tezgâhın kenarına oturttu. Şimdi elleri kadının uyluklarındaydı, eteğini yukarı sıyrarak bacaklarını ayırdı ve ona daha da sokuldu. Bütün bunları yaparken dudaklarını onun dudaklarından hiç ayırmadı.

Jianne, “Seni düşündüm,” diye itiraf etti. “Seni düşünerek yaptım,” diye fısıldarken Jake’in bileğine yapıştı ve elini aşağıya doğru, kıvranan bedenlerinin arasına indirdi. “Bunun gibi,” diyerek elini erkeğin sertleşmiş organına sürttü, Jake de organını daha kuvvetli bir şekilde ona sürtmeye başladı. “Jake?”

Jake boğuk bir sesle “Ne?” dedi.

“Ben bunu yapmaktan bıktım. Şimdi sen yap.”

Jake de Jianne de istedikleri zaman çok hızlı olurlardı. Bir anda kemer çıktı, fermuar açıldı, Jake daha pantolonunu tam indirmeden Jianne kollarıyla boynuna, bacaklarıyla da beline dolandı ve yolunu buldu. Jake öpüş-

meye ara vererek soluklandı, bunu yaptıklarına inanamıyordu; ama işte yapıyorlardı!

Jake onun içine tamamen girdi ve sonra biraz çekildi. Jianne'in onu bırakmaya hiç niyeti yoktu. Ayak bileklerini erkeğin arkasında kilitledi, parmaklarını omuzlarına geçirdi ve ileri geri hareket etmeye başladı.

Jake karısının ritmini tanımlanamaz bir arzuyla yakalarken safir mavisi gözleri titreşti. Kadının dudaklarına tekrar uzanarak tamamen ağzının içine alıp emmeye devam etti. Solukları ve sözsüz çığlıkları birbirine karıştı.

Jake'in sırtı dönük olarak kapı çerçevesine nasıl dayandılar, veya Jianne'in sırtı merdiven boşluğunun duvarına ne zaman dayandı, veya merdiven basamaklarında alt alta, üst üste nasıl seviştiler, Jake tişörtünü ne zaman çıkardı, Jianne üstünde hareket ederken Jake'in elleri onun saçlarına ne zaman dolandı hiç bilemeyeceklerdi. Her darbe sözsüz bir vaatti, her vaat ise onları zirveye yükseltiyordu.

"Daha değil," diye fısıldayan Jake, eğilerek muhteşem organını öpen, yalayan kadının ateşli dudakları altında eridiğini hissetti.

"Çok geç," diyen Jianne onu tekrar içine çekti. Bu inişli çıkışlı dansın sonunda tam doyum noktasına ulaşan Jianne, Jake'in son hamlesiyle zevkten mest oldu.

Jake Jianne'in çığlıklarını ağzıyla kapatırken kendisi de hiç olmadığı kadar büyük bir zevkle doyuma ulaştı. On iki yıldır ilk defa! O müthiş doyumunu dizlerinde, bacaklarında, Jianne'i kilitlediği kollarında ve hâlâ içinde olduğu kadının derinliklerinde hissediyordu. Zevkin doruklarına merdivenlerin tepesindeyken ulaştılar ve merdiven başındaki döşemeye uzandılar. Karısının berelenmesini önlemek için Jake onu üstüne çekmişti; ama hâlâ onun içindeydi. Kadının ellerini kendi göğsünde istedi. Jianne hemen istekle cevap verdi ve Jake'in tenini tırnaklamaya başladı. Jake zevk ve acıdan derin bir iç çekti. Jianne ağzıyla devam etti ve erkeğin göğüs uçlarını önce yaladı sonra ısırdı. Şehvetten deliye dönen Jake karısının saçlarına ellerini gömerek başını vahşice kendine çekip ağzıyla ağzını kapattı.

Nasıl bir adam olduğunu ve nasıl açlık çektiğini bu kadından asla saklamamıştı. Yapamamıştı, başkalarından gizlediği yabanılığını Jianne'den hiç saklamamıştı. O fazla çaba harcamadan yaptığı her hareketiyle erkeğini doyurmuştu.

Jianne'in tırnakları Jake'in kollarında hilâl şeklinde izler bırakırken şimdi onun altında dizleri bükülmüş, kalçaları yere sürtünerek onu daha da

derinlerine almış, hazla iniliyordu. Jianne erkeğinin istediği her pozisyona pervasızca cevap veriyor, onun susuzluğunu gidermek için her yolu deniyordu. Çünkü o da Jake gibi vahşice sevişiyordu. Bu zevkin anahtarı buradaydı.

Jake pürüzlü bir sesle, "Benimle birlikte gel," dedi.

Jianne "Getir beni," dedi. Jake asla bir meydan okumayı geri çeviren kişi olmamıştı.

Son bir hamleyle Jianne'i haykırtan Jake onunla birlikte boşaldı. Sımsıkı sardıği karısı altında kıvranıyor, sızlanıyor ve yalvarıyordu.

Jianne yatağa nasıl ulaştıklarını asla çözemeyecekti. Merdivenin tepesindeki şehvet çılgınlığını ve teslim olarak kendinden geçişini hatırlıyordu. Sonunda güçlü kolların kendisini kucaklayarak kaldırdığını, hassas ve tapınan bir öpüşle gözlerinin yaşlarla dolduğunu ve Jake görmesin diye gözlerini sımsıkı kapattığını hatırlıyordu. Aralarındaki sihirli hava bozulmasın diye nasıl bu hale geldiklerini hiç sormadı. Jake kadının göğsüne çekerken, Jianne sadece gördüğü bir morluğu öptü ve tırnak izlerini gidermek için erkeğini hafifçe okşadı.

Jake "Yapma," diye fısıldadı. "Biliyorsun, iz bırakmanı ben istedim."

Jianne, "Cesaretlendirilmeye ihtiyacım yok Jake. Hiçbir zaman da olmadı," dedi. Jake'in göğsündeki izlere hafif öpücükler kondurdu, kollarını ona doladı, Jake ürperene kadar onu sımsıkı tuttu. Jake de ona sarıldı ve ezici bir şekilde bağrına bastırdı.

Daima kontrolde kalmaya can atan Jake olurdu. Nadir fırsatları kaçırınca çok kırılğan olan da daima Jake idi. "Seni tekrar istiyorum," dedi.

Bu kez sakın ve şefkatle seviştiler. Biraz önceki çılgınlıklarından eser kalmamıştı. Sözsüz fısıltılar ve tüy hafifliğindeki dokunuşlarla birbirlerini okşadılar. Uzun ve yavaş hareketlerle keyfini çıkartarak ve önceki gibi birbirlerini yok etmeden seviştiler.

Tekrar doyuma ulaştıktan sonra hiç konuşmadan Jake Jianne'i şefkatle kollarına aldı ve öylece tuttu. Karısı uyuyana kadar parmak uçlarını onun teninde gezdirdi.

~ ALTINCI BÖLÜM ~

JIANNE uyandığında oda çok karanlıktı ve Jake gitmişti. Kitaplığın üstündeki saate baktı, üçü on geçiyordu.

Po gelmiş olmalıydı. Herhalde Jake hem çocuğun gelip gelmediğini kontrol etmek hem de kendisinin nerede olduğuna dair makul bir açıklama yapmak için aşağı kata inmişti. Jianne geceler boyu uykusuz kalmanın etkisiyle çok derin uyumuştur.

Fakat Jake dönmedi.

Sadece tenine ve yatağına Jake'in kokusu sinmişti. Ayrılırken hiçbir sevgi sözcüğü ya da Jianne'i rahatlatacak bir kelime dahi söylememişti. Belki de Jianne'in söylemesini beklemişti. Belki gün doğmadan önce yanına gelir ve ona sınıksız sarılırdı. Bu zayıf ihtimale dayanarak bekledi. Saat beş buçukta aşağı katta hafif kıpırdanmalar başlayınca Jianne umudunu yitirdi ve duşa girdi.

Saat altıyı geçerken Jianne merdivenlerden inerek karate sınıfının bakışları arasında mutfığa yöneldi. Bazı öğrenciler yan gözle süzerken, bazıları idmanı bırakıp açıkça baktılar. Belki de o sabah vakti yetmediğinden serbest bıraktığı nemli saçlarla indiği için şaşırılmışlardı. Belki de giyimi şaşırtmıştı. Çünkü o sabah uzun bir etek, sade bir ceket ve kısa botlar giymişti. Ne için bakmış olurlarsa olsunlar Jianne onlara sakın ve huzurlu bir bakışla cevap verdi.

Onu gören Jake dik dik bakınca, Jianne çenesini dikleştirerek mutfığa doğru yürüdü. Bu sabah onun hayatını kolaylaştırmayacaktı.

Mutfığa girdiğinde, Po masada yarı yenmiş bir kahvaltı tabağı ve önünde kitaplarıyla oturuyordu. Defterine Çin harflerini yazmaya çalışırken zorlandığı belliydi. Jianne eğilip ödevine baktı, sonra başının tepesine bir öpücük kondurdu. Po kıpkırmızı oldu, hızla defterini kapadı. Jianne görmezden gelerek buzdolabını açtı.

Dolabın içi bir sürü hazır yiyeceklerle doluydu. Önceki günden kalan tavuk çok çekiciydi; ama Jianne, Jake ve Po gibi günde beş altı saat egzersiz yapmıyordu.

Gece faaliyetleri sayılmazdı.

Jianne sadece bir portakal ve bir fincan çayla yetindi. Aslında bir market alışverişi yapmalıydı. Jake ile evlendiklerinde tostun üstüne nasıl yağ sürüleceğini bile bilmiyordu ama şimdi Çin, Japon, Tayland ve Fransız mutfığında bayağı ustaydı.

Jianne Po'ya gece kaçta döndüğünü sordu.

Po, "Bire doğru döndüm. Binayı gözetleyen kimse yoktu," dedi.

"Etrafa dikkat ettiğin için teşekkür ederim."

Po merakla, "Peşinde kim var?" diye sordu.

"Bir adam. Çok güçlü ve ısrarcı bir adam."

"Ondan bir şey mi çaldın?"

"Hayır. O kadar basit değil. Bana eşlik etmek istiyor."

"Çincesini söyleyebilir misin?"

"Hayatını paylaşmamı, onun karısı olmamı istiyor. Ailelerimiz çok varlıklı. Birleşmenin avantajlı olacağını düşünüyor."

"Avantajlı mı?"

"Yani iş için avantajlı."

Po ağırbaşlı bir şekilde, "Fakat senin için iyi değil galiba?" dedi.

"Onu sevmiyorum, hatta onu beğenmiyorum bile. Ailelerin birleşmesi benim için iyi olmaz."

"Demek onun için kaçıp buraya sığındın."

Jianne başını salladı. "Peki, şimdi kaç kelime öğrendin?"

"Üç."

"Üçüncüsü nedir?"

"Birleşme!" dedi Po. "Hocam benim iyi bir beynim olduğunu söylüyor."

“Sanırım doğru söylüyor.”

Jake kapıda durarak, “Neyi doğru söylüyormuşum?” diye sordu.

Jianne çok normal davranmaya çalışarak, “Po’nun iyi bir beyni olduğunu. Dersin bitti mi?” dedi.

“Hayır, erken çıkacağımı düşündüğüm için geldim. Po ben dönünceye kadar sınıfa göz kulak ol,” dedi.

Po hemen fırlayarak gözden kayboldu.

Jianne dün gece birlikte olduğu adamı dikkatlice inceledi. Kollarında belli belirsiz tırnak izleri görülüyordu.

“Hiç üzgün değilim,” diyen Jianne hafifçe tebessüm etti.

“Korumam altındayken senden faydalanmayacağıma dair kendime söz vermişim.”

“Çok da yüce gönüllüsün,” diyen Jianne çayından bir yudum aldı. “Peki, ben senden faydalanmadım mı?”

“Onun pek mümkün olmadığını düşündüm.”

Jianne, “Sonuçta ben de taş gibi durmadım sanırım,” dedi.

Jake Jianne’i inceleyerek, “Seni incittim mi?” diye sordu.

Jianne’in birkaç yerinde morluklar vardı, bazı yerleri de sızlıyordu. Fakat o da en az Jake kadar, vahşice sevişmeyi istemişti. “Bir tırnağım kırılmış,” dedi cilveli bir sesle.

Bu kez Jake ağzı kulaklarına vararak güldü.

“Bu akşam beni işten alacak mısın?”

“Alırım ama beşte hazır olabilir misin? Altıya doğru dersim var.”

“Beşte çıkabilirim.”

Jake başını salladı. “Bu gece dışarı çıkabiliriz. Yüksek tabakanın bulunduğu bir restorana veya şova gidelim. Belki ona rastlarız.”

“Yi Eniştem bu gece bir hayır kurumu için masa ayırtmış. Zhi orada olabilir. Ben de yer ayırtayım mı?”

“Tamam olur. Seni beşte alırım.”

“Tamam. Bir sabah öpücüğüne ne dersin?”

Jake, “Akıllı ol ve yürü,” dedi.

“Peki, bir gece öpücüğüne ne dersin?”

“Bakarız.”

“Neye göre?”

“Belki de uyumak istersin.”

Jianne gece için hazırlanırken uykusuz kalmaya karar verdi. İnsanlar yedi sekiz saat uykuya ihtiyaç duyarlardı ama bazen üç saatle de yetinebilirlerdi. Bir süre için...

En sevdiklerinden biri olan kan kırmızısı uzun tuvaletini giydi. Beş dakikada saçını yaptı ve incilerini taktı. Sıra makyaja gelince ufacık bir traş aynasından başka ayna bulamadı. Telaşla Madeline’ı aradı. On dakika sonra Luke bir koltuğunun altında duvar aynası diğerinin altında spot lambasıyla merdivenden çıkıyordu.

Jianne sevinçle gülerek Luke’e, “Ne kadar teşekkür etsem azdır. Dileirim beş tane kızın olur,” dedi.

Luke hiç istifini bozmadı. “Beni korkutamazsın. Madeline bir arabaya ihtiyacınız olacağını düşündü. Siyah bir araba yaşlı Chin’in park alanında duruyor. Kimin kullanacağına siz karar verin.”

“Benim henüz Singapur ehliyetim yok.”

“Bu dünyada da hiç adalet yok. Hem de hiç,” diyen Luke dönerek merdivenden inmeye başladı.

Jianne, “Bilemem, belki altıncı çocuğun erkek olur,” diye güldü.

On beş dakika sonra Jianne’in tüm hazırlığı tamamlanmıştı; ama takılar konusunda kararsızdı. İnciler yerine babaannesinden kalan elmas ve yakut bezeli gerdanlığı ve takımı olan küpeleri takabilirdi. Peki ya yüzükler? Nişan ve düğün yüzüklerini takmalı mıydı? Platin yuvaya oturtulmuş bir sıra pırlantadan oluşan düğün yüzüğü ve ona uygun nişan halkasına tereddütlerle baktı. Jake’in yüzüğü bunlara uygun metalden yapılmıştı ve iki misli daha genişti. Jake o günlerde ne evlilik yüzüğünü, ne de başka bir takı veya saat kullanmıyordu.

Birden aklına gelen fikirle Jianne odadan çıktı, merdivenden sarkarak Po’ya seslendi. Po anında yukarı fırladı.

Jianne, “Po sana ihtiyacım var,” dedi ve çocuğa ne yapması gerektiğini anlattı.

Siyah şık bir takım elbise, beyaz gömlek ve siyah kravatıyla salonda dolaşmakta olan Jake’in güzel bir gece hayali varlıklı yabancılarla yemek yemek değildi. Onu heyecandıran tek şey orada Zhi Fu ile karşılaşma ihtimaliydi. Çok iyimser olan ortanca kardeşi Luke de ona Jianne’in yakın akrabaları hakkında fazla ipucu veremiyordu. Bildiği kadarıyla Jianne’in

halası Shangai hanedanından geliyordu. Eniştesi ise Singapur'daki eşdeğer ailelerden birinin mensubuydu. Ailelerin birleşmesi amacıyla yaptıkları evlilikte daha sonra aşkı da bulmuşlardı. Madeline'a göre Bruce ve Elena Yi Singapur sosyetesinde çok güçlü bir konuma sahiptiler.

Jake Luke'e sordu. "Bu geceki masada bir koltuğun bedeli ne kadardır sence?"

"Gerçekten bilmiyor musun? Bunu Yi Ailesinin Zhi Fu'yu Jianne'in ensesinden çekmek için yaptığı bir katkı olarak düşün ve on bin dolarlık bifteğin tadını çıkart."

"Ciddi olamazsın!" diyen Jake bir küfür savurdu ve beyaz gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. On bin dolarlık bir yemek için daha iyi giyinmesi gerekiyordu.

"Po nerede?"

"Buradayım," diyen Po hemen geldi ve bekledi.

"Yukarı çıkıp yatak odasındaki dolabın en dibinde duran beyaz gömleğini alabilir misin?" diye rica etti Jake. "Yukarıdaki rafta içi eski saat ve ıvır zıvırla dolu bir ayakkabı kutusu var. İçinden yeşim taşlı platin kol düğmelerimi de al." O kol düğmelerini düğün günü Jianne hediye etmişti. Kaç para olduklarını Tanrı bilirdi.

Po, "Kutudan almam gereken başka bir şey var mı?"

"Ne gibi?"

"Saat veya başka bir takı?"

"Güzel bir saatim yok."

Luke, "Benimkini ödünç verebilirim. Güzel arkadaşım Po'nun güzel arkadaşları Fare Jimmy'ye sorarsan çakma Cartier'lerin en iyisiymiş," dedi.

Jake saati eline alıp inceledi. "Güzelmış. Kaç para?"

"Elli Singapur Doları."

"Po mu aracılık etti?"

Luke başını salladı.

"Pazarlıkta Çince mi konuşuldu?"

Luke, "Çoğunlukla. Bilmem gereken bir şey mi var?" diye sorarak Po'ya sert bir bakış attı.

Po başını salladı. Jake de başını salladı. Bunu daha sonra kurcalayacaktı. Belki çocuğun mantıklı bir açıklaması vardı.

Luke'e, "İyi bir alışveriş olmuş," diyen Jake gerçeği söylüyordu çünkü saat muhtemelen orijinaldi.

Po masumca, "Kutudan istediğin başka bir şey var mı?" diye sordu. "Sadece kol düğmelerim."

"Kutunun kendisini indireyim. Belki istediğin bir şey görürsün."

"Sadece kol düğmelerim ve gömlek."

Po fırlayarak hızla merdivenleri tırmandı.

Luke, "Bütün bunlar ne demek oluyor?" dedi.

"Saati mi kutuyu mu soruyorsun?"

"Saati değil. Saatle ilgili sorunu bilmek istemiyorum."

"İyi fikir."

"Peki ya kutu?"

"İnan ki bilmiyorum," dedi Jake düşünceli bir şekilde.

Jianne kapıyı açınca Po onu odaya doğru iteleyerek fısıltılı bir sesle, "Sadece başka bir gömlek ve kol düğmelerini istiyor. Yüzük takmayacak," dedi.

Jianne hayal kırıklığını gizlemeye çalıştı. "Teşekkürler Po. Bilmek istediğim tek şey buydu."

Luke ve Po o gecelik Jake'in şoförlüğünü yapmaya karar verdiler ve hep birlikte Jianne'in aşağı inmesini beklediler.

Jianne merdivenlerde görüldüğünde Luke saygılı bir sesle mırıldandı. "Hey adamım. Bu gece sakata gelmezsin umarım."

Jake karısına bir baktı ve anında bütün kanının beynine sıçradığını hissetti. "Git ve arabayı getir," dedi.

Luke, "Po, geliyor musun?" dedi ama çocuk transa geçmiş vaziyette dikiliyordu.

Luke, "Birisi daha nalları dikecek," diye mırıldandı. "Jianne, muhteşem görünüyorsun. Po ile birlikte hemen arabayı getirelim."

Jianne gülümseyerek, "Teşekkür ederim," dedi.

Po boş boş arkasına baktı. Jake ise gözlerini kapamış, bir dua mırıldanıyordu.

"Evet, katılıyorum. Tamamen ve sonuna kadar—" dedi Po.

Jake hâlâ konuşabildiğine şaşırarak, "Araba. Şimdi," dedi.

Jianne, Madeline'in tahsis ettiği araba ve şoförler için müteşekkirdi. Arka koltukta Jake ile birlikte oturmak harikaydı. Yanındaki adam erkeksi mükemmelliği ile nefes kesiyordu. Jake'den başka yanında bulunmasını tercih edeceği hiç kimse yoktu.

Otelin kapı görevlisi arabadan indikleri an onları büyük bir şevkle karşıladı. Kenarda gizlenmiş bir medya fotoğrafçısı fuayede yü-rürlerken resimlerini çekti ve çabucak bir el bilgisayarı çıkarıp isimlerini sordu. Jianne Xang Bennett ve Jake Bennett çifti fotoğrafçı çağırınmışlardı; ama belki de bunun altından başka bir şey çıkacaktı. Jianne her şekilde fazla umursamıyordu; ama belki fotoğrafçı onları basında çift olarak yazarsa Zhi Fu da peşini bırakırdı. Genç kadın hiçbir zaman basında yer almaktan hoşlanmamıştı.

Bir görevli ellerindeki biletleri alırken Jake, "Bu gece burada kaç kişiyi tanırısın?" diye sordu. Işıl ışıl aydınlatılmış balo salonuna girmek üzereydiler.

Jianne, "Halam, eniştem, kuzenlerim ve sen dâhil beş kişi. Beş uğurlu sayıdır. Bu gece çok iyimserim," dedi.

Jake, "Zhi Fu buradaysa altı eder," deyince Jianne'in yüzü endişeyle gölgelendi. Jake'in o gece orada hiç kimseyle ahbaplık etmeye niyeti yoktu. Tamamen sessizdi, ölümcül bir meydan okumayla etrafını izliyordu.

"Zhi Fu ile karşılaşsak dikkatli ol, olur mu? O öyle bir adam ki düşmanı olmak istemezsin," dedi Jianne.

"Bunun için çok geç Jianne. O seni istiyor. Sen benimsin. Arkadaş olabileceğimizi hiç sanmam."

"Biliyorum fakat yapma..."

"Onu öldürmek problem değil. Fakat bu gece bir hastanenin hayır gecesi. Dolayısıyla uygun düşmez. Öte yandan kendimi zapt edebilirim."

Jianne, "Ama dün gece zapt edemedin," diye mırıldanınca Jake dik dik baktı.

"Dün geceki dizginlemeden bahsetmesek daha iyi," diye homurdandı Jake. "Ya da dizginleyememekten bahsedelim."

Jianne ona bilgece bir bakış fırlatarak, "Tabii bu geceki yemeklerin arasından dizginlerin kayarsa bana haber ver, tamam mı?" dedi.

"Gerçekten beni dizginleyebileceğini mi sanıyorsun?"

Jianne ağzının içinden mırıldanarak "Kelepçelerin işe yarayacağına eminim," dedi.

Karşılıklı meydan okumaya son vermek için Jake, "Zhi Fu burada mı?" diye sordu.

"Henüz görmedim ama ön taraflarda halamla bir kuzenimi görüyorum. Masamız orada herhalde."

Jake derin bir iç çekerek bifteğinden zevk almayı diledi; çünkü masadaki sohbetin sıkacağını düşünüyordu, ama hiç de öyle olmadı.

Elena Yi çok sosyal ve kusursuz bir ev sahibesiydi. Oğulları saygılıydı, Bruce Yi ise Jake'in sevip sayacağı kişilikte bir adamdı. Milyar dolarlık iş hacminin kilit taşıydı. Onca ciroyu döndüren ve sorumluluğunu taşıyan bir adam olarak çok alçak gönüllüydü.

Zenginlik ve nüfuz. Jake ilki için hiç uğraşmamıştı, ikincisini ise çok seyrek kullanırdı. Burası onun dünyası değildi, Jianne'in dünyasıydı ve onlarla ortak bir noktası yok gibiydi.

Jianne yanına gelip de elini Jake'in koluna koyduğunda, yanında böyle bir kadın taşırken her topluma girebileceğini hissetti.

Bruce Yi, "Jianne bu gece ışık saçıyor değil mi?" dedi. "Yeni yaşam düzeniniz besbelli sizlere uymuş."

Jianne gülerek, "Jake uyum sağlayamayacağımı düşünüyordu. Belki de haklıydı. Karate Merkezindeki yaşam alıştığım yaşam tarzına benzemiyor; ama ben çok eğleniyorum. Orayı seviyorum," dedi.

"Seni yalancı," diye mırıldandı Jake.

"Yalan yok."

Bruce Yi birden telaşlandı, bir şeyden hoşnutsuzdu. Geriye çekilerek çemberi genişletti, Jake ile arasını açarken Jianne'e bitişti. Dakikalar sonra arkalarında kaba saba ama kusursuz giyimli, sert bakışlı bir adam belirdi ve aralarına girdi.

Jianne gülümsemesini bozmadı, elini Jake'in kolundan çekmedi ve korkusunu hiç belli etmedi. Jake'e eğilerek sessizce, "Zhi Fu burada. Dünya küçük," dedi.

"Evet, öyle," diyen Jake haince sırtarak, "Singapur'da çok eğleniyorum. Ya sen?" diye sordu.

"Evet."

Jianne'in eniştesi, "Bak Jake, bu bey Zhi Fu. Shanghai'lı sanayici, aileden tanıdığımız ve yeni komşumuz," dedi. Orta yaşlı adam özellikle tanıdık demişti, dost değil. Hakareti mükemmel bir iltifatmış gibi sunabiliyordu. "Bay Zhi Fu, sizi Jake Bennet ile tanıştırayım. Kendisi dünya şampiyonu

olan Karate üstadı ve hocasıdır. Burada, Singapur'da bir Karate Merkezi var. Tabii ki bildiğiniz gibi aynı zamanda yeğenimin eşidir," dedi.

İki erkek de ellerini uzatmadılar. Zhi Fu sakın bir tavırla, "Merak ediyorum. Bir koca nasıl olur da eşini on iki yıldır kendi başına bırakır; ama gitmesine izin vermez? Seven bir koca değil elbette," dedi.

Jake kaplan gülüşüyle bakarak, "Evlilikler gariptir. Tam bittiğini düşünürken öyle bir şey olur ki denge tekrar sağlanır ve devam eder. Söyleyin bakalım Bay Zhi Fu, Singapur'da uzun süre kalmayı düşünüyor musunuz?" dedi.

"Planlarım şu sıralar... Değişken. Sizin de öğrencilerinize öğrettiğiniz gibi eldeki duruma göre belirlenecek Bay Bennett." Adam Jianne'e dik dik bakarak "Hoş geldin partime sizi de davet etmiştim, ama cevap alamadım," dedi.

"Maalesef başka planlarımız var."

"Başka zaman umarım. Eski günlerin hatırına."

"Hayır" diyen Jianne Jake'in koluna adeta parmaklarını geçirmişti. "Hiç sanmıyorum."

Jake kendine düşen rolü iyi oynadı. Karısının reddettiğini duyar duymaz sevgiyle bakarak onun kolundaki elini indirdi ve o kolunu karısının omuzuna doladı. Birbirlerine aşkla baktılar. Jake karısının omzundaki elinin başparmağıyla onun ensesini ve boyun kıvrımını okşamaya başladı. Jianne'in dudakları aralandı, gözleri koyulaştı. Bu oyunu biliyordu. Gerilim, ihtiras ve koyu bir duygusal meydan okuma. Dün gece bunu ihtiras için oynamışlardı. Bu gece ise vurgulamak için oynuyorlardı.

Jake arkasını dönüp Zhi Fu'ya baktığında adamın donuk bakışlarında gazabın en tehlikeli halini gördü. Eğer o dövüş sanatına adanmış biri olsaydı sezonun en hızlı dövüşü yapılırdı. Hataya yer olmayan, kuralsız ve sonunda bir tek kişinin ayakta kalacağı bir dövüş.

Jake sükûnetle, "Hoşçakalın Bay Zhi Fu," dedi.

Zhi Fu soğukça gülümsedi ve "Bitmiş gibi konuşmayın, Bay Bennet. Yakında ölecek kişiler dışında ben hoşça kal sözünü kullanmam," dedi.

"Bunu aklımda tutacağım," dedi Jake.

Zhi Fu Jianne'i süzmeye devam ederken onun yüzünde ne gördüyse gözlerini zalimce kıstı. Jianne'e Jake'in anlamadığı bir lehçede bir şeyler söyledi, Bruce'a başıyla sert bir selam vererek uzaklaştı.

Jianne adam gözden kaybolana kadar arkasından baktı. En son söyledikleri kabul edilecek gibi değildi.

Jake parmağıyla karısının kulak arkasını okşarken eğilerek, "Sana ne dedi?" diye sordu. Zhi Fu'nun kullandığı lehçeyi Bruce da anlayamamıştı.

Jianne, "Senin ölmeni isteyip istemediğimi sordu," dediğinde Jake'in parmakları durakladı. "Jake, seni bu işe bulaştırdığım için çok üzgünüm. Onun nasıl biri olduğunu biliyorum. Çok takıntılı bir adamdır. Bana da takmış durumda. Seni tehlikeye attım. Onun ne yapacağı belli olmaz; ama senin hayatını tehdit edeceğini asla bilemezdim. Lütfen. Bana inanmalısın."

"Şşş." Jake'in parmağı eşinin kulağının arkasında minik daireler çizmeye devam ediyordu. "Jianne, tamam. Her şey yolunda. Seni benden uzaklaştırmaya çalışıyor. Benim emniyetim için senin yanlış yapmanı bekliyor. Sen de bunu görmezden geleceksin."

"Fakat—"

Jake'in dudakları eşinin şakaklarında geziniyordu. "Şşşş. Onun bu yolu seçeceğini sen bilemesen de ben biliyordum. Benim şikâyetim yok."

Jianne hıçkırdı. Aslında toplum içinde itidalini kaybetmezdi; ama bu kez bacakları fena titriyordu. "Oturmam gerek," dedi.

"Bunu yapabiliriz," dedi Jake usulca ve birkaç dakika sonra masaların daydılar. Yi Enişte su ve şarap bardaklarını doldurarak genç çifte uzattı.

Jake karısına eğilerek şakacı bir şekilde güldü. "Bence istenmeyen aşkınla yaptığımız görüşme pek de fena gitmedi. Onu öldürmedim. Bu artık bir puandı. Konuya aydınlık yönünden bakarsak savaş hattı çizildiğine göre onun partisine de gitmemiz gerekmiyor. Ona hoş geldin çiçeği yollayalım mı?"

"Bu çok güzel bir hediye olurdu," diyen Yi Enişte ve Jake bilgece başlarını salladılar.

Jianne isyan ederek, "Hepiniz adamın Jake'i ölümle tehdit ettiğini unutunuz galiba," dedi.

"Peki, ama sen adamın beni öldürme teklifine evet mi dedin?"

Jianne mutsuzca başını salladı.

"Bak gördün mü? Endişe edilecek bir şey yok."

"Sen gerçekten kaçırmışsın. Neden ben her zaman kaçıkları çekiyorum?"

Bu kez Jake kocaman bir kahkaha attı. “Gerçekten cevap vermemi istiyor musun?”

Jake bifteğini yerken hiç ummadığı eğlenceli bir sohbete daldı. Gece-nin sonuna doğru Luke’e telefon etti ve kardeşlerinin onları gelip almasına itiraz ederken, Po’nun Luke’lerde gece yatısına kalmasını kabul etti. Bruce ve Elena Yi’nin onları arabalarıyla bırakma teklifini de kibarca reddetti. Kabul edemezdi; çünkü onları içeri davet etmesi gerekirdi. Hem onların lüks arabasına park yeri yoktu hem de küçük mutfağında bir kahve ikram edecek kadar bile malzeme ve yer yoktu. Sonunda taksiyle gitmeleri konusunda herkesi ikna ettiler.

Jianne hiç yorum yapmadı. Zhi Fu’nun tehdidinden sonra içine kapanmıştı.

Karate Merkezine vardıklarında Jake kendisini bambaşka bir dünyaya gelmiş gibi hissetti. Kesinlikle daha sefil bir dünyaydı. Dar ve eski püskü mutfağına bu gece bambaşka bir gözle baktı ve dönüp kapı eşiğinde duran Jianne’e bakınca o müthiş çelişkiye gülemedi.

Dün gece neler yapmış olsalar da, Jianne’e onunla kalmasına izin vermiş olsa da hiçbirinden iyi bir sonuç çıkmayacaktı. Eski anılar yerini yeni anılara bırakacak, ama acısı hiç yatışmayacaktı.

Tezgâha doğru ilerleyerek raftan bir bardak aldı. Viski mi su mu? Şeytan mı Aziz mi? O gece hangisiydi? Su daha yakın geldi.

Kabaca, “Yukarı çıkmalısın,” dedi.

“Benimle gel.”

Jake tezgâhın pervazını sıkıca kavradı sonra derin bir nefes alarak Jianne’e doğru döndü. “Ya sonra? Sonra gerçek evliliğimize mi döneceğiz? Karşılaştığımız problemler hâlâ mevcut Jianne. Etrafına bak. Sana ne verebileceğime iyice bak.”

“Ben...” Jianne bakışlarını Jake’den ayırmadı. “Ben mahrumiyet hissetmiyorum.”

Jianne Jake’e doğru yürüdü ve onu bedeniyle hapsetti. Koyulaşan gözlerindeki ifadeyi saklamak için kirpiklerini indiren Jake’i seyretti. “Ne gördüğümü biliyor musun? Bu gece hayatını benim için ortaya koyan, dün gece beni muhteşem bir şekilde doyuran, eğer isterse bu gece de yatağını paylaşmaya can attığım adamı görüyorum,” dedi.

Jianne Jake’in dudaklarına parmaklarını değdirerek mükemmel kıvrımlarını anlamak için gezinirken hile yapmıyordu. Jake gözlerini kapadı, dudakları aralandı, elleriyle kadının ellerini tuttu. Başını eğerek kadının avucundan başlayıp bileğine kadar öpüp koklamaya başladı.

Jianne derin bir nefes aldı, bayılacak gibi hissetti. Elini onun saçlarına kaydırarak onu daha yakına çekti. Jake’i dudaklarına çekiyordu ama o yanağını çevirdi.

“Beni istediğini söyle.”

“Seni istiyorum,” diyen Jianne yanağını çekerek tekrar onun dudaklarına uzandı; ama ulaşamadı.

“Sana ne yapmamdan hoşlandığımı söyle.”

“Sen biliyorsun.”

Bu kez Jake isteyerek onun dudaklarına yapıştı. Dudakları aralandı ve dilleri kavuştu. Bu seferki kontrolsüz bir açlık değildi. Şimdi açlığı daha da derinleşmişti; ama yok edici değildi. Dün gece birbirlerine olan hisleriyle savaşıyorlardı. Bu gece birbirlerine teslim olma zamanıydı. Öpüşmeye devam ederken kadının eteklerini kaldırarak bacaklarının yukarisına kadar sıyırdı. Jake bir sandalyeye oturdu ve Jianne’i kucağına bastırdı. Bir yandan da ceketini, gömleğini ve kemerini çıkartarak fırlattı. Jianne’in askılarını dudaklarıyla çekip indirerek göğüslerine yapıştı. Jake’in saçlarını kavrayan Jianne kendini ona sundu ve şehvetle teslim oldu.

“Saçlarını benim için çöz,” diye emreden Jake’in isteğini hemen yerine getiren Jianne pırlantalı tokalarını tek tek yere atarken Jake de onun göğüslerini yalıyor ve dişliyor, bir yandan da onun içinde yavaş yavaş gidip geliyordu. Jianne Jake’in kollarının gücüne güvenerek kendisini yay gibi arkaya attı ve saçları dalgalar halinde döküldü. Jake inleyerek durdu, içindeki canavarı tekrar hapsetti ve kendini kontrol etmeye çalıştı.

O anda Jianne ayağa kalktı, kocasının elinden çekerek merdivenlerden çıkarıp yatağına getirdi.

“Yapacak mısın?” diye fısıldadı. “Bir kadının seni kelepçelemesine esir almasına izin verecek misin?”

Sadece Jianne ona böyle şeyler söyleyebilir ve yaptırabilirdi. Gözlerini kadından hiç ayırmadan yatağına uzandı, kollarını başının üzerine kaldırdı ve ellerini karyolanın başındaki demirlere dolayarak bekledi. “Sadece sen yapabilirsin,” dedi.

Jianne onun üzerine eğilerek boğazından başlayıp göğsüne, midesine ve daha aşağılara diliyle darbeler vurarak, ısırarak ve yalayarak gidip geldi. Sonunda diliyle erkeğin sertleşmiş organının çevresinde ve tepesinde çılgın bir dans başlatınca Jake binlerce kez ölüp ölüp dirildi. Kadını ona nasıl dokunacağını, ona nasıl acıyla karışık haz vereceğini, onu nasıl rahatlatıp yok edeceğini çok iyi biliyordu.

Jake hâlâ ellerini demirlerden bırakmamıştı, Jianne son bir kez organını ağzına alıp emdikten sonra tekrar içine girmesine izin verdi ve kalçalarını hızla oynatmaya başladı. Jake başını arkaya atarak haykırdı ama söylemek istedikleri yine de ağzından dökülemedi. Jianne sonunda ellerini uzatarak Jake'nin parmaklarını demirden çözdü ve kollarını çekince Jake parmaklarını karısının saçlarına doladı ve içindeki yabanıllığı serbest bıraktı.

~ YEDİNCİ BÖLÜM ~

ERTESİ sabah Jake kendi yatağında uyandı. Yatağa rahatça yayılmış derin uykuda olan Jianne'i seyretti. Şu küçük kadın hem yatağında hem de beyninde nasıl kocaman bir yer kaplayabiliyordu? Ya kalbinde? Kalbi daima ona aitti ve hep olacaktı.

Fiziğe dayanan seks Jake'e her zaman zevk vermişti. Belki de bu dövüş ustası olmasından kaynaklanıyordu. Dövüşte nasıl kuvvet, sükûnet, denge ve talep gerekiyorsa sekste de aynısını uygulamak isterdi. Sadece ve sadece Jianne ona sekste hükmedebiliyordu.

Bildiği tek şey, dün geceki gibi seks deneyimi yaşayan bir erkek ağzını sıkıca kapamalı ve nasıl işlevsiz kalıp işkence gördüğünü, ama buna rağmen en büyük zevki tattığını kendine saklamalıydı.

Jake yavaşça yataktan çıktı, kenarda duran eski giysi kutusundan solmuş bir pantolon ve tişört bularak sessizce giyindi. Yatağındaki kadına bakmamak için gözlerini yumdu, derin bir nefes aldı; çünkü onu hâlâ şiddetle arzuluyordu. Aşağıya inmek üzere kapıya vardığında son kez Jianne'e baktı, karısının uyanmış olduğunu ve kederli bir şekilde kendisini izlediğini gördü. Durakladı ve "Günaydın," diye mırıldandı. Cevap vermeyince, "Ben... Yapmam gereken—"

Jianne mahmur bir sesle, "Dersin mi var?" dedi.

"Hayır. Dokuza kadar yok. Aşağıda duş alacaktım."

“Burada duş var.”

“Var da... Seni gürültümle uyandırmak istememiştim.”

“Uyandırmazdın. Ama istediğin araya mesafe koymaksa aşağıdaki duşlara gidebilirsin. Ya da kalıp burada yıkanabilirsin, ben de inip kahvaltı hazırlarım,” derken Jianne önüne bakıyor ve yatak örtüsünü didikliyordu. “Tamam, Jake, git.”

Jianne’in kırılğanlığını hisseden Jake dönüp yatağa oturdu. Onu şefkatle kucaklayarak saçlarını, gözünün kenarını ve hırpalanmış dudaklarını usulca öptü. “Ben yaptığım işi ve yaşam tarzımı seviyorum. Ben böyleyim. Baloda gördüğümüz erkekler gibi olamam.”

“Senden öyle olmanı bekleyen yok.”

“Alıştığın hayat tarzını sana veremem.”

“Şikâyet ediyor muyum?”

“Etmiyorsun. Problem de burada zaten. Hiçbir zaman senin gerçekten ne istediğini bilemedim.”

“Seninle sabahları biraz zaman geçirmek istiyorum. Bir önceki geceden zevk aldığımı gösteren bir bakış, bir gülüş, bir öpücük...”

“Zamanım senindir,” diyen Jake karısını tekrar kucakladı.

“Beni istediğini söyle.”

“Seni istiyorum.”

“Ben yokken beni düşündüğünü söyle.”

“Seni her an düşünüyorum.”

“Dün gece olanları inkâr etmediğini söyle.”

İşte bunu yapamazdı. Jake karısına son bir öpücük vererek yataktan fırladı ve “Sana çay getireyim,” deyip hızla odadan çıktı.

İki gün içinde jaluziler takıldı ve Jake tekrar kendi odasına taşındı ve Jianne de onunla kaldı.

Jianne çekinerek alt kattaki odalardan mutfığa en yakın olanını oturma odası haline getirmelerini teklif etti. Jake’in yapması gereken tek şey mutfakla oda arasındaki duvarı yıkmaktı. Gerisini Jianne halledecekti.

Evlenme arifesinde olan kardeşi Luke ve yardımsever Po ile birlikte birazdan yıkacakları duvara bakarken Jake söylenip duruyordu. “Hem burayı çok sevdiğini söyleyip hem de bazı şeyleri değiştirmeye çalışmak nasıl oluyor?”

Luke, “Elektrik şalterini kapadım değil mi?” diye sordu.

“Kapalı. Bina plânına göre bu duvardan hiç kablo geçmiyor.”

Luke bir yandan duvarı dedektör ile tararken, “Burası Asya kardeşim,” dedi.

“Hayır, burası Singapur. Her binanın iç kurallarını ve regülasyonları bilmek zorundasın. Bu arada Madeline Belediye’den tadilat onayını bir günde aldı. Gerçekten etkilendim,” dedi.

“İşte benim kadını! Bu arada Jake, bence duvarı yıkarak geniş bir oda elde etmek harika bir fikir. Ailen büyüyor ve Po’nun da büyümek için geniş bir yere ihtiyacı var.”

Po hemen itiraz ederek “Hayır yok. Ben yatak odası bile istemem. Her yerde uyuyabilirim,” dedi.

Luke neşeyle, “Bundan sonra soylu prensesimizi düşünmeliyiz,” dedi. “Onun kalmasını istiyorsan onun hayatı ihtiyaçlarını göz önüne almalısın. Üstelik de harikalar yaratmanı istemiyor ki, sadece bir divan istiyor,” dedi.

Jake kardeşine dik dik baktı. “Ben de yapıyorum, değil mi?”

Luke melekler gibi gülümseyerek, “Evet yapıyorsun,” dedi.

Madeline, Jianne’e kapıyı açıp evine davet ederken neşeyle gülümsedi. “Bakıyorum işe giriştiler. Oturma odası tamamlanınca eski mutfığı da atarsınız, haydi birlikte çıkıp mobilya bakalım.”

Jianne, “Jake’e ne oldu hâlâ anlamış değilim. Oturma odası teklifimi kabul etti; ama mutfığı değiştirmeyi asla kabul etmez,” dedi.

“Neden kabul etmesin? Sen onun karısısın, onunla birlikte yaşıyorsun.”

“Ayrı yaşayan karısıyım. Orada kalma sebebimi biliyorsun.”

“Biliyorum canım. Onunla yatıyor musun?”

“Şu katil ruhlu sapıgım yüzünden orada kalıyorum.”

“Jianne, konuyu saptırmakla bir yere varamayız. Kaçamak mı yapıyorsunuz yoksa onun yatağını paylaşıyor musun?”

Jianne kıpkırmızı oldu ve üst dudağını ısırıldı.

“Anladım birlikte yatıyorsunuz. Sonuçta konumuz Bennett erkekleri. Birlikte yaşadığınıza göre o evde senin de konuşma hakkın var. Duvarı yıktırmayı başardığına göre gerisi kolay bence.”

Jianne üst dudağını ısırma devam etti. O Madeline kadar iyimser değildi. “Oturma odasını kabul etti, ama mutfığı etmez bence.”

“Sorun nedir? Para mı?” diye sordu Madeline.

“Sayılır. Benim param var, ama...” Kardeşçe konuşmalara alışık olmayan Jianne, Madeline’a ne kadar açılacağını da bilemiyordu.

Madeline dalga geçerek, “Anlatma yeteneğine hayranım,” dedi.

“Tamam. Benim çok param var, hatta Jake’e kıyasla çok fazla sayılır. Biz yıllardır benim paramı ve onun parasını *bizim* paramız haline getiremedik. Paramı kullanmama asla izin vermedi ve bence bu gururdan değil.”

Madeline dudaklarını bükerek, “Bana gururmuş gibi geldi,” dedi.

“Gurur değil. Onu tanımıyorsun. Anneleri ölüp de babaları dayanamayıp uzaklara gidince Jake kardeşlerine normal bir ev hayatı yaşatmak için büyük bir savaş verdi,” dedi Jianne. “Jake gündüzleri amele gibi çalışıp geceleri Karate çalıştı ve o evi ayakta tuttu. Kardeşlerinin çocukluklarını yaşayabilmesi için yemek pişirmekten ev işine kadar her şeyi üstlendi ve masraflarına katlandı. Onların iyi yetişmesi için eğitimleriyle bizzat ilgilendi. Onlara hem veli hem öğretmen oldu. İşte sen de bunun için Po’yu ona gönderdin. Jake’in hayatı böyle. Sahip olduğu herkesi ve her şeyi sadece kendi gücüyle ve imkânlarıyla koruyup yaşatmak ister. Onun kimliği bu.”

“Ama tatlım, onu ikna etmek için bir şeyler yapabiliriz.”

“Ben ailesinin bakımı söz konusu olduğunda Jake’in koyduğu sınırları geçmemeyi öğrendim. Öte yandan ben de neysem oyum. Param ve diğer sahip olduklarımla... Eğer Jake benim ona vereceklerimi kabul edemezse asla bir geleceğimiz olmayacaktır. Belki de hiç olmadı,” diyen Jianne’in sesi çaresizlik içinde titredi.

“Belki de şu an elimde olanın kıymetini bilip daha uzun sürmesi için çaba göstermeliyim. Bu da demektir ki aramızda hiç para konusu geçmemeli. Her şeyi olurlarına bırakmalıyım.”

Madeline ona cesaret vermeye çalıştı. “Bak tatlım, geçen on iki yılda Jake’in de büyüdüğünü kabul et ve ona bir şans tanı. Belki de senin bir şeylere katkıda bulunmana razı olacak. Seni şaşırtabilir.”

“Jaluzilerin parasını ödememe ancak zorla razı oldu...”

“Bak gördün mü? Şimdi onlara alışverişi çıkacağımızı bildireceğim. Ev için uygun bir şeyler bulduğumuzda Jake’i çağırır ve onun fikrini alırız. Yahu, adama bir ada almıyoruz ki. Topu kökü bir divan, bir lamba, benzer birkaç eşya alacağız,” dedi Madeline.

Jianne, “Oturma odasının duvarına koyu ahşap, sade ve kullanışlı bir büfe alabiliriz belki,” diye ümitle cevap verdi.

“Tamamen haklısın tatlım.”

Luke’ün telefonu çaldığında duvar yere inmek üzereydi. Toz toprak içinde telefona koşan Luke’ün arkasından bakan Po “Madeline arıyor,” dedi.

“Nereden biliyorsun?” diye sordu Jake.

“Bu onun çalma sesi,” diyen Po bilgece gülümsedi.

Luke telefonda konuşanı uzunca bir süre dinledikten sonra Jake’e dönerek, “Bizim kızlar mutfak alışverişi yapıyorlarmış. Bir şey istiyor musun?” dedi.

Jake, “Şeker maşası,” deyince Luke aynısını tekrarladı. Aldığı cevap ne idiyse kıs kıs gülmeye başladı. “O tür mutfak alışverişini kastetmemişler,” dedi.

Jake, “Peki o zaman. Ne kastetmişler?” diye sordu.

Po söze atlayarak, “Yiyecek alışverişidir,” dedi. Çocuk bugünlerde yabancı otlar gibi hızla büyüyordu ve çok yoğun idman yaptığından akli fikri yemekteydi.

Luke pis pis sırıtmasını saklamadan telefonu Jake’e uzattı. “Anladığım kadarıyla senin yanlarına gidip kendine bütün bir mutfak almanı istiyorlar.”

~ SEKİZİNCİ BÖLÜM ~

JAKE kendini çok sakın bir tonda konuşmaya zorlayarak, “Jianne, neler yapıyorsun?” diye sordu.

Jianne, “Pek emin değilim,” dedi. “Şu anda senin oraya mükemmel uyacak bir hazır mutfak önündeyim; ama Madeline’a bakarsan ben yuva yapıyormuşum. Ona katılıyorum; ancak problem şu ki orası senin yuvan, ben karışmam.”

Jake, “Bunun için biraz geç değil mi?” dedi.

“Bence değil. Aslında şu ana kadar aldıklarımı koymak için bir daire satın almalıyım. Böylece problemi de çözmüş olurum.”

“Peki Zhi Fu daire satın alma plânlarının neresinde duruyor?”

“Muhtemelen koridorun en sonunda durur. Tabii ki tatsız bir fikir; ama Singapur’da yaşamak hem zor hem de pahalı. Benim için bile.”

“Hem de emniyetli değil, özellikle senin için.”

“Haklısın. İşte bu yüzden Madeline seni arayıp yeni bir mutfak isteyip istemediğini sormamı önerdi. Böylece gereksiz alışveriş yapmamış oluruz. Sadece bir günde mutfak monte edip, duvarları boyayıp, ahşap döşemeleri cilalayabilirlermiş.”

Jake şüpheyle sordu. “Sadece bir gün mü?”

“Bir gün; ama boya ve cilâların kuruması için de bir gün gerek.”

Jake dişlerinin arasından mırıldandı. “Neredesin sen?”

“Yenileme Cenneti’ndeyim.”

“Oradan hemen çık çünkü kafanı karıştırıyor.”

“Peki ya mutfak ne olacak?”

Jake gözlerini kapadı, kafasını iki yana salladı. “Mutfak ısmarla. Mağazanın hesap bilgilerini bana ver ki peşinatını yollayayım.”

“Jake—Lütfen, mutfak ve oturma odasının eşyalarını ödemekten çok mutlu olacağım. Bu sana ve Po’ya beni evinizde—geçici ve istemeden de olsa—misafir ettiğiniz için hediyem olsun.”

“Kaç para? Bütün bunlar ne kadara mal olacak?”

“Jake, ben daha delirmedim. Hem almak istediğim eşya o kadar matah şeyler değil. Karate Merkezinin havasına uygun, sade ve kullanışlı mobilyalar. Divanların birisi yeni bile değil.”

“Divanlar? Çoğul yani? Şimdi de antikalar mı alıyorsun? Hem siz mutfak mağazasında değil miydiniz? Divan nereden çıktı?”

“Biz mutfak mağazasındayız tabii. Yani şimdi!”

Luke telefona doğru bağıarak, “Çin tavası da alsınlar,” dedi.

Jianne, “Aldık zaten. Söyle ona. Singapur mutfak hiç Çin tavasız olur mu? Ekleme istediğin başka bir şey var mıydı?” dedi.

“Evet. Şeker maşası da alın,” dedi Jake.

İki saat sonra Jianne eve döndü ve artan bir tedirginlikle mutfak doğru yürüdü. Jake’in sınırlarını fazlaca zorladığını düşünüyordu. Eşikte durup yapılan yıkımı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bir değil iki konuk odasının duvarları indirilmişti. Böylece ferah bir mutfak, yemek odası ve oturma odası için yeterli alan açılmıştı.

Koridorun sonundan gelen gürültülerden ve mutfaktan çıkartılmış bir sürü malzeme ve yiyecek paketlerinden anladığı kadarıyla arka taraftaki bir konuk odası da kiler haline getiriliyordu.

“Jake?” diye seslendi.

“Buradayım,” diyen Jake koridorda belirdi. Saçı başı dağılmıştı ve tepeden tırnağa kadar kir pas içindeydi. “Madeline yok mu?”

“Yok. Beni bırakıp ofisine döndü. Yarım kalan işleri varmış.” Kendisine yaklaşan Jake’i gördüğü an Jianne’in kalbi hızla çarpmaya başladı. “Po nerede?”

“Luke ile birlikte gitti.”

“Ya öğrencilerin?”

“Bugünlük işleri bitti.”

“Bu kadar erken mi?” diyen Jianne saatine baktı. Yedi buçuktu. Vakit nasıl da hızlı geçmişti. Gülererek, “Şeker maşanı aldım,” dedi.

“Sahiden mi?” Jake’in gözlerinde beliren meydan okumayla Jianne’in morali çöktü. “Benim için başka ne aldın?”

“Fazla bir şey almadım.” Tabii ki o anda Jianne’in aldığı hazır mutfağı, divanları, büfeyi ve daha birçok şeyi saymasına gerek yoktu. Nasıl olsa eşyalar geldiğinde hepsini görecekti.

“Ben de ödeme hakkındaki teklifini ve benim kabul edişimi düşünüyordum. Düşündüm ki eğer sen bir alanda üstünlük iddiasında bulunursan ben de başka bir alanda bulunurum. Bu da denge sağlar.”

“Denge mi?” diye Jianne tekrarladı.

“Kesinlikle,” diyen Jake kaplan gülüşüyle sırttı. “Ve üstünlük.”

“Bulduğum yere bakacak olursan senin birçok alanda üstün olduğun aşikâr. Karatede üstatsın, Po’nun hamisisin, benim koruyucumsun ve daha pek çok şey.”

“Seksi unuttun,” diye mırıldanan Jake Jianne’in omzundaki çantayı ve elindeki torbaları aldı. “Hemen şu dakikada o alanda da üstün olmak istiyorum.”

Jianne, “Seksin asla unutulmayacağına eminim, üstün olarak veya değil,” dedi. “İnan bana on iki yıldır deniyorum ama olmuyor.”

Jake uzanarak karısının başını iki elinin arasına aldı. Bir yandan parmaklarıyla boynunun kıvrımlarını okşarken öte yandan dudaklarıyla dudaklarına kapandı. Jianne gözlerini kapadı, duyguları uyanmış, bedenini ateş basmıştı. Elleri Jake’in tişörtünün altına kaydı.

Jake, “Dokunma!” diye söylendi; ama kendisi dokunuyordu.

Jianne, “Bu öğ almaya yönelik seks plânına karşılık ben de sana bir hediye vereceğim,” dedi. “Şunu bilmelisin ki sana sadece şeker maşası değil yumurta çırpıcısı ve tahta kaşıklar da aldım.”

Jake dişlerini kadının boynuna geçirince, Jianne inledi.

“Haydi duşa. Şimdi!”

Jianne “Ben de mi?” diye sordu. Kocasına boyun eğmeden önce birazcık nazlanmak istiyordu. “Bu bir emir mi?” diyerek tatlılıkla devam etti, “Görünüşe bakarsan duşa ihtiyacı olan ben değilim.”

Jake birdenbire, aynı bir mağara adamı gibi Jianne’i omzuna vurdu ve merdivenlere doğru yürüdü. Jianne üstünde gittiği Jake’in kaslı sırtına beğeniyle baktı ve nefes nefese, “Eğer senin için almamı istediğin başka bir şey varsa söyle, tamam mı? Sanırım içime alışveriş perisi girdi,” dedi. Bir yandan da erkeğin poposunun kıvrımlarını okşuyordu. “Muhteşem bir şey.”

“Dokunma.”

Yukarıya çıktıkları gibi Jake karısını duş teknesinin içine bıraktı ve duşu açtı. Fışkıran suyun hızla yüzüne çarpmasıyla Jianne çılgılık attı. Jake fışkıran suyu her taraflarına tutarken kahkahayla gülüyordu. İkisi de giyinikti. Jake kadının dudaklarına kapandı.

Jake kendi tişörtünü çıkarmaya, Jianne’in fermuarını açmaya çalışırken, “Aldığın mutfaktan memnunum,” dedi. “Aldığın şeker maşasını da onayladım; ama bir erkek için yumurta çırpıcısı ve tahta kaşıklar almak çok fazla olmadı mı Prenses?” derken Jianne’in pantolonu, külotu, bluzu ve sutyeni de çıkmıştı. Jake kopkoyu bakışlarını karısından ayırmıyordu. Kendi pantolonunu çıkarırken günahkârca güldü ve “Bu sana pahalıya mal olacak,” dedi.

Gece geç vakit arka taraftaki geçitten içeri giren Po onları mutfakta buldu ve Jake’e “Birisi binayı gözetliyor,” dedi.

Jake Jianne’e şimşek gibi bir bakış fırlattı ve “Ne taraftan?” diye sordu. Jianne, Po’nun gece dışarı çıkmasından endişe ediyordu.

Po, “Yolun karşısındaki ofis bloğunun birkaç kapı aşağısı. Beşinci katın sağdan ikinci penceresi,” diye tarif etti.

Jake, “Geç vakte kadar çalışan biri olabilir,” deyince Po başını salladı. “Hayır.”

Yardım balosunda Zhi Fu ile karşılaşmalarının üzerinden bir hafta geçmişti. Bu arada mutfak monte edilmiş, oturma odası birkaç divan ve ipek bir halıyla döşenmişti. Jake’in geceleri, karısıyla birlikte şehvetin ve zevkin doruklarında geçiyordu. Akşamları yemek masasında oturup Po ve Jianne’in hazırladığı lezzetli yemekleri yiyerek mest oluyordu. Jianne eve düzen getirmişti ve Jake bundan büyük haz alıyordu. Singapur’da kendine güzel bir yaşam hazırladığını düşünürdü; ama şimdi her şey daha da iyiydi. Sadece Jianne’in peşindeki psikopat adamdan dolayı huzursuzdu.

“Yukardaki jaluziler kapalı mıydı?” Jianne onu duymuyordu. “Hey! İyi misin?”

Jianne başını sallayıp gülümsedi; ama gözleri endişeliydi. “Jaluziler de camlar da açık. Bu akşamüzeri yukarısı çok sıcaktı. Biraz esinti gelsin istedim.”

“Esinti var mıydı ki?” Alt kat çok sıcak ve nemli oluyordu.

Jianne bu kez gerçekten gülümseyerek, “Hayır hiç esmiyordu. Şimdi bu gözcüye ne yapacağız?” dedi.

“Ne görmesini istediğimize göre değişir.” Po erkenden yatmıştı. Hayatının çoğu sokaklarda geçtiği için ancak birkaç saat uyurdu. Jake’in anladığı kadarıyla Po gecenin bir vakti dışarı çıkıp etrafı kollayacaktı. Jake bu şüphesini Jianne’le paylaşmadı.

Merdivenden çıkarken Jianne, “Acaba gözetleyen Zhi Fu mu?” dedi.

Jake, “Bilemem ki,” dedi. Umursamıyordu. Jianne jaluzileri kapatmak için uzanınca Jake, “Kapatma,” dedi. Jianne hayretle ona bakınca zalim bir ifadeyle gülümsedi. “Eğer Zhi Fu şu anda bizi gözetliyorsa onun ne görmesini isterdin?”

“Asla onun olmayacağını.”

Yatağın baş ucunda jaluzileri otomatik olarak kapayıp açan bir uzaktan kumanda cihazı vardı. Jake onu aldı ve Jianne’e uzattı. “Bunu al,” dedi. Jianne cihazı eline alır almaz Jake elinin tersiyle karısının kolunu okşayarak yukarı doğru gezindi. Omuzunda durarak kadının güzel pamuklu bluzunun askısını çekerek indirmeye başladı. Karısının arkasına dolandı. İkisinin de yüzleri pencereye dönüktü. Jake diğer elini kadının kalçasına götürerek onu sertleşen erkekliğine bastırdı. Jianne, “Hayır, görecek,” diye itiraz edince, “Kapat öyleyse,” dedi. Jianne cihazın düğmesine bastı ve sandalyeye bıraktı.

Depodan bozma binanın üst kat pencereleri yaklaşık on altı metre yüksekliğindeydi. Jaluziler yavaş yavaş kapanıyordu. Jianne bedenini erkeğe iyice yasladı, başını arkaya atarak dudaklarını uzattı. Büyük bir zevkle uzun uzun öpüştüler. Jianne ona doğru döndü ve tişörtünü tutup Jake’in başının üzerinden sıyrarak çıkarttı. Ellerini erkeğin karnına koyarken dudaklarını da boynuna bastırdı. Jake eşinin saçlarını kavrayarak ona sıkıca sarıldı. Jaluziler hâlâ kapanmamıştı. Tam kapanmak üzereyken Jake yanağını Jianne’nin şakağına bastırdı, elini eteğinin fermuarına uzattı ve bir mesaj verircesine karşıdaki binanın beşinci katına doğru baktı.

O bana ait.

Ertesi gün normal başladı. Jake erken sınıfını çalıştırdıktan sonra Jianne ve Po ile kahvaltı etti. Sonra Jianne’i uğurlayıp taksi hareket edene kadar arkasından baktı.

Akşamüzerine doğru hava fırtınaya döndü. Sadece çok adanmış öğrencileri saat üçteki derse kaldılar. Po dâhil üç müdavim ve bir yeni gelen. Yeni gelen ismini Tup olarak yazdırmış ve bir Tayland adresi vermişti. İsim daha önceden kayıtlı değildi; ama Jake adresi tanıyordu. Tup’un kasabası yasadışı suç örgütü tarafından desteklenen çukur zebanilerinin dövüşleriyle tanınıyordu. Öyle tip dövüşçülerdi ki asılarak ölmek, yaptıklarına kıyasla iltifat sayılırdı. Jake Tup’u soyunma odasına gönderdi ve hemen Po’yu kenara çekti. “Git Luke’ü bul ve hemen buraya gelmesini söyle. Şimdi,” dedi.

Po gittikten sonra Jake kalan öğrencilerle çalışmaya devam etti. Birkaç saniye içinde Tup’un bu yaşta, salona dövüş sanatı için gelmeyeceğine karar verdi. Tup, doğduğundan itibaren her şeyi zahmetsizce elde etmiş birinin tavrıyla hareket ediyordu.

Jake bir eğitmen olarak kendi değerinin farkındaydı. O temiz bir salon işletiyordu. En iyi dövüşçüleri yetiştirmişti. Kazandığı Dünya Şampiyonluğu da onun saygınlığını ve engin bilgisini ispatlıyordu. Bazı adamlar salona eğitimden geçmek için gelirlerdi. Fakat Tup’ın niyetinin eğitimden geçmek olmadığını çok belliydi.

Luke ve Po on dakika içinde salona geldiler. Po sınıfa katılırken Luke başını sallayıp arkaya çekildi. Kollarını kavuşturup duvara yaslanarak bir gözü kapıda bir gözü sınıfta izlemeye başladı. On beş dakika sonra sınıf su içmek için mola verdi, hepsi terden ıslanmış tişörtlerini çıkardılar. Tup’un heykel gibi gövdesi yara, yanık ve kamçı izleriyle doluydu. Kimi eski kimi yeni olmuş bu izler pis bir geçmişi anlatıyor ve Jake’in şüphelerini doğruluyordu. Tup bir pitbull köpeğiydi ve hâlâ yaşıyor olması yeteneklerinin kanıtıydı.

Jake tetikte duran Tup’a bakarak, “Şimdi maç yapacağız. Teke tek ve minder olmayacak. Herkes ben dâhil herkesle şansını deneyecek. Rakibini yere vuran duracak.”

Tup, “Çocuk ne olacak?” diye sordu.

Jake, “Hızlı öğreniyor. Senden de öğrenecekleri var. Onu dağıtma,” dedi.

Tup ilk rakibini bir dakikada, ikincisini ise yarı süresinde yere serdi. Fazla efor sarf etmeden sert, yakın ve hızlı dövüştüyordu. Po karşısına gelince bir süre çocuğu süzdü. Önce yakın temasta vücuda vurulan sert yumruğa karşı savunmayı gösterdi. Sonra dönerek sektirme hareketini iki kez göstererek doğru denge merkezini ve enerjinin akışını öğretti. Üçüncüsünde Po egzersizleri tekrarlamak için vaziyet aldığı anda, Tup yaklaşarak çocuğu uyarmadan direkt kalbini hedefleyen demir gibi bir yumruk savurdu. Po hızla harekete geçti, ustalıklı dönerek adamın ellerinin ve bacaklarının etki alanından uzaklaştı, gelen sert darbeyi savuşturdu ve sağ kaldı.

Po, “Ben ne yaptım şimdi?” dedi. Tup ruhsuz kapkara bakışlarıyla çocuğun çapını, dayanıklılığını ve potansiyelini değerlendirircesine Po’yu baştan aşağıya süzdü.

Tup, “Nerden geldiğini bilseydin kaçardın,” dedi.

Jake Po’nun önüne geçerek Tup’a, “Biraz da bu tarafa dön. Benim sıram geldi,” dedi.

Tup “Sana bir mesajım var,” dedi.

Jake “Olacağını düşünmüştüm,” dedi.

“Şunu bilmeni isterim ki çocuğa veya kardeşine bir zarar vermeyeceğim. Sadece onları yolumdan uzak tut, ben de uzak duracağım.”

Jake, “Mesaj nedir?” diye sordu.

Tup, “Hoşça kal,” dedi. Ve müthiş dans başladı.

Jake’in çok sert ve hızlı gelen öldürücü darbelere karşı savunmasında saf içgüdü onu yönlendirdi ve kurtardı. Tup dövüş sanatının en ince tekniklerini öldürme kastıyla uyguluyordu.

Tup saldırılarına devam ederken öfke ve tereddüt beslemiyordu. Sadece ve sadece Jake’in savunmasını kırmaya çalışıyordu. Bu şekilde uzun süre dövüşemezlerdi. Jake saldırmazsa kaybederdi. Kavgasına adanmazsa ölerdi. Çünkü adamın biri karısını istiyordu ve *hayır* kelimesini kabul etmiyordu.

Jake’in içinin derinliklerinde—ruhunun en karanlık köşesinde—bir canavar canlanarak kükredi, kafesini kırarak özgür kaldı, kurnazca, sabırla ve derin bir öfkeyle meydana çıktı. Müthiş soğuk ve kontrollü bir öfke Jake’in içine sızdı ve onu öyle bir doldurdu ki acıma ve sağduyuya yer kalmadı.

Jake ve Tup karşılıklı sert yumruklar atarken Jake rakibinin savunmasını ezdi geçti. Jake Tup’u yere savurduğunu, dizini adamın kürek kemiğine dayadığını, kolunu da boynuna doladığını hatırlıyordu. O pozisyonda son bir hareketle bir adamı nasıl öldürebileceğini de biliyordu. Luke’ün yalvaran sesini, Po’nun onu bileklerinden çekerek Mandarin lehçesinde avaz avaz bağırmasını, sonunda onu bıraktığında Tup baygın bir halde yerde kaldı.

Ölmemişti.

Jake sonunda yere doğru dizlerinin üzerine büküldü, Luke ve Po birer kolundan destek verdiler. Tup’a dönerek, “Şimdi seni tedavi edeceğiz ve buradan çıkmaya izin vereceğiz. Seni buraya yollayan katile benim ve eşimin hiçbir yere gitmeyeceğimizi söyle,” dedi.

Sözünü tuttu.

Jianne’e telefon ederek ofiste kalmasını ve yanında akrabalarından biri olmadan dışarı çıkmamasını söyledi. Po’ya ise yanında Luke olmadan hiçbir yere gitmemesini tembihledi.

Sonra kendinden geçerek bayıldı.

~ DOKUZUNCU BÖLÜM ~

JAKE kendine geldiğinde arkadaki konuk odalarının birinde yatıyordu. Tanımadığı bir adam üzerine eğilmiş çeşitli yerlerine bastırıyordu. Bir anda doğrularak adamın eline vuracakken kuvvetli bir el onun kolunu kavradı.

Luke, “Sakin ol. Doktor seni muayene ediyor,” dedi.

Jake kendini zorlukla yatağa bırakırken canı o kadar yanıyordu ki kimseye teşekkür edecek hali yoktu. “Jianne nerede?”

“Burada.”

Jake yüzünü buruşturdu, bu kez acıdan değildi. “Neden eniştesiyle, kuzenleriyle veya Madeline’la birlikte değil?”

“Birlikte zaten.”

Jake bir an anlamakta zorlandı. “Hepsi buradalar mı?”

Luke dalgın bakışlarla başını salladı; çünkü tamamen doktorun ne yaptığına odaklanmıştı. “Onlar yeni oturma odanızı kutluyorlar. Divanlar gerçekten çok rahat. Nereden aldınız?”

“Jianne’e sor. O aldı.” Jake elini başına götürmek için dirseğini kaldırmaya çalışınca acıyla inledi.

Luke, “Omzun çıkmıştı. Sen baygınken doktor yerine yerleştirdi,” diye açıkladı.

Mide bulantısının sebebini anlamıştı. “Bilmem gereken başka bir şey var mı?”

Doktor kuru bir sesle, “Yok sanırım. Dalağınızın hâlâ faal durumda olması büyük şans,” dedi.

Doktor muayenesinin sonunda kalıcı bir hasar olmadığını söyledi, kuvvetli ağrı kesiciler içeren bir reçete yazdı ve gitti.

Jake tek ayağını yataktan sarkıtarak dirseğinin üzerinde doğrulup oturmaya çalıştı. Kalıcı hasar olmadığına göre kalkabilirdi.

Luke, “Şefkatli kardeşinin nasihatine kulak vererek yatağına sırtüstü yatıp orada kalırsan senin için iyi olur,” dedi.

Jake sadece baktı.

“Boşver gitsin,” diyen Luke Jake’in sağlam omzuna destek vererek ayağa kalkmasına yardım etti. Koridor boyunca yürürlerken Jake sağa sola yalpalıyordu.

Oturma odasına vardıklarında onları derin bir sessizlik karşıladı. Jianne’in akrabalarının suratları asıktı. Po bir çocuktan beklenmeyecek kadar sert ve kızgın bakıyordu. Jianne kollarını bedenine sarmış neredeyse ağlamak üzereydi.

Madeline Luke’e “Önce onu biraz temizlemeliydin,” dedi.

Luke, “Temizledim,” diye mırıldandı. “Biriniz şu reçetede yazanları alabilir misiniz?”

Po atılarak, “Ben alırım,” dedi.

Jake inleyerek, “Hayır. Sen değil,” dedi. Bir süre çocuk evden uzaklaşmamalıydı. Jianne’in kuzenlerinden biri reçeteyi alıp çıktı.

Jianne çok üzgün bir sesle, “Sana bir şeyler getireyim mi? İçecek bir şey?” diye sordu.

“Hayır.”

“Jake ben çok üzgünüm. Hepsi benim suçum.”

“Hayır değil.” Başını sallamak bile Jake’e acı veriyordu.

Jake sadece onun yanında olmak, ona dokunmak istiyordu; ama gözlerini dikmiş dehşetle ona bakan bir ev dolusu insanın içinde bu mümkün değildi. Dolayısıyla zorlukla masaya oturarak Madeline’in aşçısının yolladığı iğrenç karışımı içti. Madeline ve Jianne’in herkese yemek verme planlarına dayanmaya çalıştı, sonunda kuzenin getirdiği ağrı kesicileri içince biraz rahatlayabildi. Bruce Yi evine döndü; ama Madeline, Luke ve bir kuzen kaldılar ve gece de kalmakta ısrar ettiler.

Jake onları destekleyen, Jianne’i bu zor günde sarıp sarmalayarak her şey gayet normalmiş gibi davranan bu insanlara müteşekkirdi. Ama biliyor-

KELLY HUNTER

SİNGAPUR'DA AŞK

86

du ki Zhi Fu ile olan olayları kapanmamıştı, bunu diğerleri de biliyordu. Hatta yeni başlıyordu ve kendisini, Jianne'i ve Po'yu koruyabilmek için daha sıkı önlemler almalıydı.

Akşam saat dokuza gelirken Jake'in tek istediği içine gömülebileceği bir yataktı; ama kendi başına ayakta durup yukarı çıkabileceğine emin değildi. Evdeki herkes bir şeylerle meşguldü. Öte yandan onlardan yardım istemeyi zayıflık sayıyordu.

Po ile göz göze geldiler. Kahretsin! Bugün çocuğa ne tip bir örnek olmuştu? Büyük risk aldığını bile bile Po'yu Tup'ın önüne atmıştı. Çocuk sokaklarda yaşamının verdiği hayatta kalma güdüsüyle Tup'a direnmiş ve ayakta kalabilmişti; ama ölebilirdi.

“Özür dilerim Po. Seni tehlikeye attım.”

Po ona yanaşarak “Hayır. Sen onu yendin,” dedi.

Jake sandalyenin arkasına ve masaya tutunarak ayağa kalkıp dengede durmaya çalışırken, “Benimle oynadı. Kontrolümü kaybettim,” dedi.

Po anlaşılmas gözlerle bakarak, “Bazen yapman gerekir,” dedi.

Jake kapıya doğru ufak bir hamle daha yaptı. Başı dönüyor, bacakları titriyordu. Basamakları zorlukla tek tek çıkararak üst kata varmak üzereyken tökezledi, içi geçer gibiydi ki yandan uzanan zayıf ama kuvvetli bir kol beline sarılarak destek verdi. Po, “Hocam, bana dayan,” diyordu.

“Sağ ol.” İki basamak daha çıktılar, sanki merdiven sallanıyordu. Birden yanında biten porselen prenses diğer kolunun altına girerek Po ile birlikte onu yukarı taşıdı.

Jianne Jake'i yatağına yatırdıktan sonra Po'ya teşekkür etti ve gidip yatmasını söyledi. Po altüst olmuş bir halde Jake'e baktı ve odadan çıktı. Jianne endişeyle odada dolaşıyordu. Luke ona gündüz geçen olayı kısaca anlatmıştı. Zhi Fu'nun öldürme kastıyla o dövüşçüyü Jake'in üstüne saldırganı biliyordu. Luke Jake'in de öldürmesiye dövuştüğünü ve adamı yendiğini anlatmıştı. Jianne, “Sana bir şeyler getireyim mi?” diye sordu.

Jake soluk bir gülümsemeyle, “Duş almayı deneyebilir miyiz?” diye sordu. Jianne şaşkınlıkla susakaldı. “Temizlenmem gerek.”

Jianne yavaş ve dikkatli bir şekilde erkeğin soyunmasına yardım etti. Kendisi de soyunarak sadece külotla kaldı. Jake yavaş yavaş yıkanıp temizlenirken Jianne onu kol mesafesinden izledi. Kocasının görkemli yüzünü ve vücudunu seyrederken üzerindeki bütün izleri ve bereleri de gördü. Daha önce de erkeğin bedeninde bazı bereler görmüştü; ama bu seferkiler hiçbir-

ne benzemiyordu. Üstelik de doğru yerlerde değildiler. “Bu dövüşçü ne istiyordu?” diye sordu.

Jake yüzünü fişkırان sulara tutarken, “Beni. Ölü olarak,” dedi.

Korku ve dehşet Jianne'in yüreğine ok gibi saplandı. Kendisi yüzünden Jake hayatını kaybedebilirdi. “Luke'ün dediğine göre adamın gitmesine izin vermişsin. Seni öldürmeye kastettiğine göre neden bıraktın? Onun Zhi Fu ile bağlantısını ispatlayabilirdin,” dedi.

Jake, “Çünkü ben ölmedim. Öldürme kastını ispat edemem. O profesyonel bir katil. Çok fazla konuştuklarını sanmıyorum,” dedi.

“Ya tekrar gelirse? Arkadaşlarıyla birlikte gelirse?”

“Gelmez; çünkü ben onun yaşamasına izin verdim. Po ve Luke'e bana engel oldukları için teşekkür etmelisin. Onu öldürebilirdim.”

“Ben birçok şeye teşekkür ediyorum,” diyen Jianne duş musluğunu kapatarak yumuşak bir havluyla Jake'i usul usul kurulamaya başladı. “Sorunlarımı sana yansıttığım için, o dövüşün ruhunda ve bedeninde açtığı yaralar için üzgünüm. Fakat seni sen yapan her şeye müteşekkirim. Namusun, onun ve sabrın için. Zhi Fu kendisini sevmemem için bir sebep arıyorsa sana bakmalı.”

“Bugün az daha bir adam öldürüyordum.”

“Ama öldürmedin.”

“Öldürebilirdim. Luke ve Po engel olmasaydı öldürebilirdim.”

“Luke'ün ve Po'nun orada olmasını önceden kim garantiye aldı? Tıpkı senin onlar için defalarca yaptığın gibi arkayı kolladılar ve seni emniyete aldılar.”

Jianne onu iyice kuruladıktan sonra giyinip yatmasına yardım etti. Yanı başına oturarak titrek parmaklarla yüzündeki bereleri okşadı. “Şimdi biraz dinlenmelisin,” dedi.

“Sen nerede olacaksın?”

“Koltukta oturup kitap okuyarak seni gözleyeceğim,” diyen Jianneraftan bir kitap çekerek koltuğa oturdu. “Sen iyice rahatlayıp uykuya dalınca yanına gelir yatarım.”

Jake bakışlarını gizlemek için gözlerini kapayarak, “Jianne, şimdi gelebilir misin?” dedi.

Sözlerinde ufakık bir sevgi ifadesi yoktu; ama Jake Bennett'in ihtiyacını belirtmesi bile bir mucizeydi.

KELLY HUNTER

SINGAPUR'DA AŞK

88

Jake onu yarı kapalı gözlerle seyrederken Jianne topuzunu açarak saçlarını döktü, usulca yatağa girdi, yarı yatar yarı oturur vaziyette bir koluyla Jake'e sarıldı. "Daha iyi misin?" diye sorarken dudaklarıyla omuzundaki ve boyun kökündeki berelere hafifçe dokundu. "Şimdi nasıl?" dedi.

"Çok iyiyim ama onlardan daha çok var," diye mırıldandı. Gözleri kapandı; ama soluk gülümsemesi kaldı.

"Biliyorum. Gördüm," diyen Jianne görebildiği diğer morlukları da öptü, yanağındaki bir bereyi öptükten sonra dudaklarına hafifçe dokundu. Saçlarını erkeğin tarafına alarak bereleri gölgeledi.

Jake uykuya dalarken "Benimle kal," diye fısıldadı.

"Tamam," diyen Jianne yatakta kaldı ve Jake uyudu.

"Tanrı aşkına! Bebek bakıcılığı yapmayı keser misin?" Jake Luke'e bunu söylediğinde o meşum günün üzerinden üç gün geçmişti. "Beni çıldırtıyorsun!" Binaya teknoloji harikası bir alarm sistemi takıldıktan sonra kuzenler gitmişlerdi. Ev efradını uzunca bir süre idare edecek kadar yiyecek stokladıktan sonra Madeline da gitmişti. Luke Po'ya göz kulak olmak için kalmıştı. Jake bundan dolayı kardeşine gerçekten müteşekkirdi. Ama artık bitmeliydi. Luke ve Po'nun kendisinin her adımını izlemelerinden bıkip usanmıştı.

Jake şüpheyle Luke'e sordu. "Çocuğa bunu göstermen gerekli mi sen-ce? Bana sorarsan Po'nun bunu öğrenmemesi gerekir."

Luke ve Po yeni takılan güvenlik sistemini geliştirmeye karar vermişlerdi. Jake'in anladığı kadarıyla sistemi sökecekler, nasıl çalıştığını inceleyecekler ve binaya girmek gafletinde bulunanlar için birkaç bubi tuzağı yerleştirerek sistemi tekrar kuracaklardı.

Luke, "Neden ki? İkimizin de canı sıkılıyor. Bir gün elbet işe yarar," dedi.

"Ne zaman? Po hırsızlık kariyerinde master yaparken mi?"

Luke, "O zaman kesin işe yarar," dedi.

"Ama şunu bil ki Po usta hırsız olmayacak. O hem dövüş sanatında usta hem de avukat olacak. Değil mi Po?"

"Tabii ki," diyen Po büyük bir dikkatle incecik bir kabloyu yerine takmaya uğraşıyordu.

Luke, "Biliyor musun? Senin biraz gevşemeye ve meditasyona ihtiyacın var," dedi.

"Haydi oradan." Aslında ihtiyacı olan şey, Luke'ün bir dış göreve çağrılması, diğer kardeşlerinin her gece aramayı kesmeleri, Jianne'in ona her an kırılabilir değerli bir eşya gibi davranmaktan vaz geçmesiydi. "Ben idman salonuna gidiyorum," dedi Jake.

Luke gözlerini kısarak ona baktı. "Doktor en az üç hafta egzersiz yapmamamı söyledi. Daha üç gün oldu," dedi.

"İyi ama çalışmazsam deli olacağım."

"Notuma aldım. Fakat duruma bir de şöyle bak: Eğer çalışmaya başlarsan anında Jianne'i çağıracağım. Neler olacağını sen düşün."

Aynı anda mutfak kapısı açıldı ve bir elinde sebze filesi diğerinde laptopla Jianne içeri girdi.

Luke Jake'e dönerek, "Ben çağırmadım," dedi.

Çabucak, "Ben de değil," diyen Po Jianne'e gülümseyerek dikkatini tekrar hain amaçlı işine verdi.

"Hiç bana bakma," diyen Jianne fileyi tezgâha, laptopu masaya bırakarak endişeyle, "Neler oluyor?" diye sordu.

"Jake sıkıldı ve bizi çıldırtıyor."

"Ah zavallılar!" diyen Jianne Po'nun tepesine bir öpücük kondurdu. Luke ona göz kırpınca çocuk kıpkırmızı oldu.

"Belki onu alıp dışarıya çıkarmalısın. Bir süreliğine onu başımızdan çek," dedi Luke çaresizlikle.

Jianne Jake'e sitem dolu bir bakış fırlattı. "Bu akıllıca olur mu? Ya Zhi Fu tekrar denerse?"

Jake nazik bir tonla konuşarak, "Özür dilerim ama senin buraya savaşmak için geldiğini sanıyordum, saklanmak için değil," dedi.

Luke, "Bugün biraz aksiliği üzerinde," dedi.

Jianne yatışmış ve sakın bir ifadeyle ve orduya hitap eden bir Prenses edasıyla, "Tamam cengâver! Nereye gitmek istersin?" diye sordu.

Luke, "Mümkünse çok uzaklara, meselâ Tahiti olabilir," dedi. Jake ve Jianne ikisi birden ona bakınca başını yaptığı işe gömdü.

Jake, "Sahilde bir yürüyüşe ne dersin? Daha sonra bir yerde yemek yeriz," dedi. Zhi Fu'nun ve takıntılarının canı cehenneme! Normal bir hayat yaşamak istiyordu.

Jianne, "Bana uyar. Hemen hazırlanmaya çıkıyorum," dedi.

Jake motosikleti iterek giriş kapısına götürdü, kilitli olmasına rağmen yine de her tarafını kontrol etti. Zhi Fu yüzünden daha tedbirli olmuş,

Jianne’i koruma takıntısı çoğalmıştı. Hiçbir şey söylemese de Jianne’in etrafındakilere zarar gelecek diye çok endişelendiğini biliyordu. Geceleri uyandığında Jianne’i uyumadan koltukta oturmuş kendisini izlerken ve çevreyi dinlerken yakalıyordu. Sözde kitap okuyordu! Jake onu tatlılıkla ikna ederek tekrar yatırıyordu.

Jianne uçuk mavi bir elbiseyle aşağı indi. Topuzunu çözmüş, saçlarını gevşekçe arkadan bağlamıştı. Jake’in araç tercihine göre saçını öyle yapmak zorundaydı. Jianne hiç şikâyet etmediği halde Jake neden rahatsız oluyordu? Olmamalıydı. Jianne’e veremediği şeyleri takıntı yapmamalıydı. Liste çok uzundu!

Jianne’e kaskı uzatarak, “Takmalısın, çünkü biraz hızlı gideceğim,” dedi. Po bina çıkışındaki çift kanatlı kapıyı açarak etrafı kolaçan etti. Ona göre Zhi Fu’nun gözcüsü hâlâ yerindeydi. Motosikleti çalıştıran Jake hızla şehir merkezine doğru sürdü. Kimsenin takip etmediğine emin olunca turistlerin rağbet ettiği batı sahiline yöneldi.

Sahilin restoranlar bölümünde çok kaliteli ve taze deniz ürünlerini temiz ve sıcak bir servis eşliğinde yemek mümkündü. Jake en sevdiği restoranın önüne park etti. Kenarda ufak bir masaya oturdular. Temiz hava ve güzel ortamın etkisiyle Jake’in keyfi yerine gelmişti. Hemen yanlarına seğirten garson içki ve yemek siparişlerini aldı, masadaki kırmızı mumları yaktı. İçkiler hemen geldi, birer yudum aldılar. Jake iyice gevşedi. Singapur’u seviyordu. Farklı kültürleri barındıran bu şehri Jianne’in de sevdiğini söz ve tavırlarından anlayabiliyordu. Jianne orada Sidney’de olmadığı kadar rahatı.

Jake yavaşça ona doğru eğildi ve sordu. “Soracağım soruya cevap verecek misin?”

Jianne, “Belki,” dedi. Jianne her zaman bir muammaydı.

“Beni neden terk ettin?”

Bu Jianne’in cevaplamak istemediği bir soruydu, Jake bunu onun gözlelerinden ve kucığında kilitlediği ellerinden anlayabiliyordu.

“Sadece maddi yönden farklı olmamızdan kaynaklanmıyordu, değil mi?” Karşısındaki kadın ebediyen susacakmış gibi duruyordu.

Sonunda Jianne, “Hayır,” dedi. Gözleri ihtiyatlı ve hüznüydü. “Tabii sadece sen kabul etmediğin için param varken kullanamamak sorun oluyordu; ama beni ayrılmaya iten son sebep bu değildi.”

“Peki, kültür şoku olabilir mi?”

Jianne başını sallayarak, “Kısmen,” dedi. “Sebeplerden biriydi.” Dudaklarında kederli bir gülümseme belirdi. “Her şey yabancıydı. Evi çekip çevirmeyi beceremiyordum. Sosyal ortamı tanıımıyordum. Sana dilediğim gibi ve bildiğim şekilde yardım edemiyordum.” Jianne derin bir nefes aldı, sonra yavaşça bıraktı. “Size uyamıyordum. Seni yüzüstü bıraktım. Bunu yapmakla sana hiç yüklenmediğin kadar büyük bir sorumluluk yükledim. Şimdi de öyle değil mi? Şu Zhi Fu meselesi... Ben sana hep yük oldum. Hâlâ yardımına ve korumana muhtacım. Bazı şeyler hiç değişmiyor.” Jianne önüne bakıyor ve masadaki yemek çubuklarıyla oynuyordu. “En azından bu sefer topluma uyum sağlayabiliyorum. Bu da bir şeydir değil mi?”

Jake şefkatli bir sesle, “Jianne sen bana hiç yük olmadın, başarısız da olmadın. Ne eskiden ne de şimdi. Zhi Fu meselesine gelince, bunu hiç kimse tek başına halledemezdi,” dedi.

Jianne, “Teşekkürler,” diye mırıldandı. “Fakat seni bu işe hiç bulaştırmamalıydım.”

“Ben değilsem, başka kimi bulaştıracaktın?”

Jianne titrek bir sesle, “Bütün mesele de bu değil mi?” dedi ve ona kısa ve dertli bir bakış fırlattı.

Jake, “Ayrılma nedenin ailenin itirazı mıydı?” diye tekrar bu kez.

“Sen annem ve babamla gerçekten hiç vakit geçirmedin Jake, öyle değil mi? Onlar kötü insanlar değiller. Sadece benim için başka planları vardı. Şanghay’lı zengin bir gençle evlenerek ömrümü soylu ailemize hizmetle geçirmemi istiyorlardı. Aslında seninle tanışmasam da bu plana uyamazdım; ama bunu ailem bilmiyordu. Onlar sana baktıklarında sadece *isyan* gördüler. Bütün uyuşmayan yönleri saydılar ve evliliğimizin bir hata olduğunu söylediler. İçindeki sevgiyi göremediler. Sadece üstlendiğim zorlukları gördüler ve seni bırakmamı istediler. Ben kabul etmeyince de beni evlâltıktan reddettiler.”

“Bunu bana hiç söylememiştin.”

Jianne kederli bir gülümsemeyle, “Hayır, hiç söylemedim,” dedi. “Onları düşünmemeye çalıştım; ama arkamda ailem olmadan ne kadar yalnız olacağımı, sana ne kadar bağımlı olacağımı, duygusal olarak desteğine muhtaç olacağımı henüz fark etmemiştim. Bu sağlıklı bir şey değildi. Dikkatini başkalarına verdiğin zaman duyduğum kıskançlık gittikçe büyüyordu ve hep birileri ve başka şeyler vardı.”

Jake terslenerek, “Bana söylemeliydin. Sana destek olmak için daha fazla çaba sarf ederdim,” dedi.

“Jake, sen bir tek kişiydin. Zorluklarla büyümüş, kardeşleri bakıma muhtaç, hayallerindeki Dünya Şampiyonluğu’nun peşinde koşan, onun verebileceklerinden fazlasını isteyen bir karısı olan tek bir adam. Seni neden bıraktığımı bilmek ister misin? Seni sevmediğimden değil. Sırf seni kendim için daha fazla istediğimden, kardeşlerinle ilişkilerini ve şampiyonluk hayallerini yok edebilirdim. Senin için de kendim için de en iyisini istediğimden seni bıraktım. Eğer kalsaydım kendimden nefret edecektim. Başka sorun var mı?”

Jake, “Hayır. Bir erkek bütün bunları nasıl çözebilir ki? Başka sorum yok,” dedi.

Jianne elindeki şarap kadehini kaldırarak bir dikişte bitirdi.

Jake, “Daha şarap ister misin?” diye sordu.

Jianne, “Unutmama yardımcı olur mu?” dedi.

Jake, “Sadece istersen unutursun. Ya da birlikte geçmişi olduğu yerde bırakıp geleceğe bakmak için gayret edebiliriz. Bence böylesi daha iyi olacaktır.” dedi. “Ben büyük resmi bırakıp şu ana odaklanmamızı öneriyorum. Daha şarap?”

Jianne kadehini uzatarak, “Lütfen,” dedi ve devam etti. “Gelecekte beklediğini hiç düşündün mü?”

Jake, “Evet,” diye mırıldandı. Ölümle yüz yüze geldiğinde hayatta en çok neyi istediğini iyice anlamıştı. “Daha sonra söylerim.”

Karate Merkezine döndüklerinde mutfak masasında Luke’ün notunu gördüler. Po ile birlikte Madeline’da kalacaklarını yazmıştı. Bina boştu ve sadece Jianne ve Jake’e bırakmışlardı!

Jianne nota kederli gözlerle baktı. Mesafeliydi.

Jake buna dayanamazdı.

Jianne’in çenesini nazikçe tutarak yavaşça başını kaldırdı ve bakışlarını yakalamaya çalıştı. “Sende en çok özlediğim şey nedir biliyor musun?” diye sordu. Yumuşak ve nazikti çünkü karşısında duran olağanüstü kadına duyduğu hisler daha fazlasını dayatıyordu. “Seninle birlikteyken beni sarıp sarmalayan huzuru özledim. Bu, etrafımızda fırtınanın yarattığı kargaşa hüküm sürerken bizim fırtınanın merkezinde durmamız gibi bir şey. Kar-

deşlerime lâıykıyla bakabilmek gerçekten çok büyük iş yüküydü ve ben o hengâmede onlarla senin aranda denge sağlayamadım. Sen hiçbir zaman ihtiyaçlarını söylemedin, hiç şikâyet etmedin ve biz ne kadar düşüncesiz olduğumuzu iş iştenden geçmeden anlayamadık.”

Jianne o anda orada olmamayı dileyen bir bakışla baktı; ama Jake henüz sözünü bitirmemişti. Karısının gözünün içine bakmaya devam ederek, “Senin de söylediğin gibi ben onların *ilâhıydım* ama sen de *benim* ilâhemdin. Sen gittikten sonra hepimiz için her şey daha kötü oldu. Seni ihmal ettiğim için çok üzgünüm Jianne. Her şeyin bambaşka olmasını çok isterdim. Geçmişteki kötü anılarından bir tekini değiştirme şansım olsaydı, senin bana yük olduğuna dair inancını silerdim. Sen bana yardım ettin, Jianne. Hem de çok fazla,” dedi.

Jianne’in gözleri yaşlarla doldu. “Mahsuru yoksa bu gece erken yatabilir miyiz?” diye sordu.

Jake, “Ayrı ayrı mı?” diye sorarak yüreği ağzında, karısının cevabını bekledi.

Jianne başını kocasının göğsüne gömdü ve “Hayır,” dedi. Jake ona sarıldı, birbirlerinin kalp atışlarını duyabiliyorlardı.

“Birlikte yatalım.”

Üç gün sonra Jake kendisini yarım yamalak dinleyen Luke’e “Onun gitmesi lâzım,” dedi.

“Kimin?”

“Zhi Fu’nun. Ben böyle yaşayamam. Ebediyen onun ne zaman vuracağını bekleyemem. Jianne de böyle endişe ve korkuyla yaşayamaz. Zhi Fu gitmeli, sonra Jianne de gidecektir, en sonunda da ben gidip Jianne’i geri getirmeliyim. Yeni plan budur.”

Luke yavaşça konuşarak, “Pekâlâ,” dedi. “Yeni planının son bölümüyle ilgili detayları açıklar mısın?”

Jake vahşice bir ifadeyle bakarak, “Şimdilik planın ilk bölümüne odaklanmayı tercih ederim,” dedi. “Ölümümü organize etmeden önce Zhi Fu, Jianne’dan vaz geçmeli ve Şanghay’a geri dönmeli.”

Luke, “Herkes bunun için çalışıyor. Madeline’in dediğine göre, Bruce Yi bununla uğraşıyormuş. Zhi Fu Singapur iş dünyasında beklediği kadar

rağbet görmüyormuş. Gün geçtikçe hem itibarını hem de parasını kaybediyormuş. Zamanla burada kalmaktan vazgeçeceğini düşünüyorlar,” dedi.

Jake, “Zaman dilimi dışında planı beğendim,” dedi.

Luke ise sert ve vahşi bir bakışla baktı. “Ancak bütün bunlar Zhi Fu’nun öldürme güdüsünü alt etmeye yeter mi bilemem?”

Kahve kutusunu eline alan Jake fincanına kahve koydu. “Adamın istediği kadar öldürme güdüsü olsun, bunu eyleme dökmedikçe önemli değil.”

Luke, “İşte bunu yapmasını nasıl önleyeceğiz?” dedi.

“Lanet olsun! Bir bilsem. Ben kendi öldürme dürtümü hâlâ durduramazken, onunkini nasıl önleyebilirim?”

“O sadece kendini koruma dürtüsüydü. Olayı sen başlatmadın,” dedi Luke.

“Ben başlatmadım; ama sen ve Po olmasaydınız ben bitirecektim. Tabii ki gurur duyulacak bir şey değil. Bu bence korkulması gereken bir şeydir.” Fazla kahve, az egzersiz Jake’i daha da sinirli yapmıştı.

Luke, “Herkes öldürmeye meyillidir. Askerde öğrendiğimiz ilk kural buydu. İnsanlar inandıkları şeyler için veya sevdiklerini korumak için öldürebilirler. Bunlar erdemli insanların dürtüleridir. Bazıları da eğlence veya kazanç için öldürürler. Bazıları da intikam için öldürürler. Bu konular üzerinde çok çalıştım,” dedi.

Jake kahvesini içmeyi unutmuş, bakışlarını kardeşine dikmişti.

Luke sözüne devam ederek, “Hem de çok çalıştım. Eğer cinayet, katliam ve savaşın ahlâki değerlerle çatışan yönlerini tartışmak istersen, işte adamın! Bir bombayı veya bir füze başlığını etkisiz hale getirmeye çalışırken neler düşündüğümü sanıyorsun?” dedi.

“Yaşamayı mı? Sağ kalmayı mı? Yaptığın mesleğe bakarak bu olmalı. Bence bu örnek alınması gereken iyi bir yaklaşımdır.”

Luke, “Evet, bunları da düşünürüm ve sağ kalmak için elimden geleni yaparım; ama benim vurgulamak istediğim nokta başka. Çoğu insan bu dünyada ne için öldürebileceklerini bilmeden yaşar. Fakat senin için durum farklı. Beğen ya da beğenme sen cevabını biliyorsun. Sen sağ kalmak için ve sevdiklerini korumak için öldürebilirsin. Bu sende kâbuslara da yol açsa, öte yandan aydınlanmana sebep olur. Her şeyin iki yüzü vardır,” dedi.

“Meditasyon mu yapıyorsun?” diye sordu Jake.

“Hayır. Neden?”

“Çünkü söylediklerin bilgece şeyler. Sen ne zaman bu kadar akıllı uslu ve dengeli oldun?”

Luke mırıldanarak, “Bir gün sana ağabeyimi anlatmalıyım,” dedi. “Beni ve kardeşlerimi o büyüttü. O bizim kahramanımızdır. Fedakâr, cömert ve sevdiklerine karşı müthiş korumacıdır. Neye mal olursa olsun ona ihtiyacı olan hiç kimseyi yarı yolda bırakmaz, herkesin açıkça gördüğü içindeki iyiliği kendisi asla görmez. Bu konuda biraz kalın kafalıdır. Daima kontrollü olmaya çalışır. Standartları çok yüksektir. Öğrenmem gereken en önemli dersleri, nasıl sevilleceğini ve ne zaman dövüşüleceğini ondan öğrendim.”

Jake söylenenleri duymuyormuş gibi dalgın bir ifadeyle ve titrek bir sesle, “Zhi Fu’yu Jianne’in hayatından çıkartmalıyım,” dedi.

Luke usulca, “Anlıyorum. Çok iyi anlıyorum,” dedi.

Jianne, erkeklerin hiç de duyarlı ve mantıklı yaratıklar olmadığına hükmetmişti. Konu kendilerini korumaya gelince mantıksız oluyorlardı. Jake’e gelince, eğer daha uzun süre mükemmel kocayı oynarsa Jianne’in onu asla bırakamayacağını farkında değildi.

Zhi Fu’nun gözü önünde evcilik oynuyorlardı. Büyük mağazaları geziyorlar, oturma odaları için televizyon, Po için masa lâmbası, banyo havluları ve pahalı yatak çarşafı seçiyorlardı. Jake, Jianne’in de para ödemesine razı oluyordu. Meselâ lâmbanın ve havluların parasını ödemişti!

Jake bu oyundaki rolünü o kadar mükemmel oynuyordu ki Jianne hayran kalıyor fakat bunların gerçek olmadığını sık sık kendine hatırlatıyordu. Evlilik yeminlerini tekrarlamamışlardı, Jake onun aşkından öldüğüne dair tek bir kelime söylememişti. Sadece ortak bir düşmana karşı birleşmişlerdi, hepsi bu. Düşman bozguna uğratıldığı an Jake Jianne’in gitmesine itiraz etmezdi. Tam bir centilmen gibi Jianne’e Singapur’un en gözde yerlerini gezdiriyor, hatta yaşanacak en mutena semtleri gösteriyordu. Öyle ki Jianne Madeline ile birlikte gidip bazı apartman dairelerini gezmişti. Ve sonra, gecenin karanlığında o pahalı ipek çarşafın üstünde Jianne Jake’e ödetiyordu.

Po’nun dediğine göre Jianne çevrede artık, uğruna ölmeyi ya da öldürmeyi göze alan Jake’in karısı olarak tanınıyordu.

Jianne’in devamlı aklını kurcalayan konu ise Jake’in Tup’la dövüşmesinin üzerinden iki hafta geçmesine rağmen Zhi Fu’dan hiçbir ses çıkmama-

sıydı. O süre zarfında adam telefon etmemiş, hediye yollamamıştı. Yaptığı tek şey, Jianne'i iş merkezinin yakınlarındaki bir restorana öğle yemeğine davet eden yazılı bir not göndermekti. Jianne de yazılı bir notla daveti reddetmişti. Bir daha adamdan ses seda çıkmamıştı. Jianne rahatlayacağı yerde gittikçe daha fazla paranoyaya kapılıyordu. Ya tekrar Jake'e saldırırsa!

Jake üç günlük bir partiye ev sahipliği yapacaktı. Bu olağan bir durum değildi. Jake'in Po'dan önceki stajyeri Micah, dövüş sanatıyla ilgili gişe rekorları kıran bir film çekmişti. Karate Merkezine gelip birkaç gün kalmak ve dinlenmek istiyordu. Micah'ın geleceği çevrede duyulunca geniş çaplı bir kutlama yapılacağı belliydi.

Çok yorgun olan Micah birçok kişinin onu görmek istediğini Jake'ten duyunca, ikisi kafa kafaya verip Micah gelir gelmez herkese kapılarını açmaya karar verdiler. Böylece belki kalışının son gününde huzur ve sükûnete kavuşmak için ufacık bir şansı olabilirdi.

El birliğiyle Jake ve Micah mahalle partisini, evsiz çocuklara eğitim ve barınma yeri sağlamak amaçlı gönüllü bağış toplanan gala öncesi özel film gösterisine dönüştürdüler.

Po bu fikri muazzam bir coşkuyla, Jake ise tevekkülle karşıladı. Jake de basının müthiş gücüne inanırdı. Kendisinin ve Micah'ın saygınlığını bozmadan etkinliği hayır işine çevirdikleri için mutluydu.

Davet ettikleri kişilerin sayısı arttıkça partinin boyutları da büyüdü. Varlıklı aileler, sanayi ve eğlence dünyasının liderleri.

Zhi Fu'yu da davet ettiler.

Jake kaygısızca, "O seni hoş geldin partisine davet etti, daha evvelki gün yemeğe davet etti. Adamcağız çok yalnız kaldı. Emin ve sempatik bir çevrede eş dost edinmesi gerekiyor," dedi.

Jianne Jake'e iğneli bir bakış fırlatarak, "Ona neyi empoze etmeyi planlıyorsun?" diye sordu.

Jake sakın ve meydan okuyan bir tavırla, "Senin yerinin onun yanı olmadığını ve artık eve dönme vaktinin geldiğini anlamalı," dedi.

~ ONUNCU BÖLÜM ~

"BU sessizlik hoşuma gitmiyor." Jianne ve Madeline öğle yemeğinde buluşmuşlardı. Jianne, "Zhi Fu'nun bu kadar pasif kalması normal değil. Jake şu partiye Singapur'un yarısını davet etti. Ya o kalabalıkta birisi arkasından yanaşıp onu bıçaklarsa ne olacak?" diye söylendi.

"Jake'in buna izin verceğini düşünüyor musun gerçekten?" dedi Madeline. "Luke veya Po'yu hesaba katmıyor musun? Po bıçakla yaklaşan bir yabancıyı anında alaşağı eder."

Jianne gözlerini kapayarak başını salladı. "Haklısın, tamamıyla haklısın. Neden hâlâ onları merak etmekten çıldırarak haldeyim?"

Madeline, "Konu Zhi Fu olduğunda senin daha fazla kötü tecrübelerin var da ondan. Ya da karate üstadı sevgilinin ne olursa olsun seni mutlaka koruyacağına inancın yok," dedi.

"Ben ona daima inandım ve güvendim. Yabancı olduğum tek şey onun hayatını kaybedeceği korkusu."

"Anlıyorum," dedi Madeline buruk bir şekilde. "Buna alışmak kolay değil."

Jianne ancak o anda Luke'ün mesleğini hatırlayarak, onun her yeni işte ölümle burun buruna geldiğini düşündü ve kendi korkularını en iyi anlayacak kişinin Madeline olduğunu fark etti. "Madeline çok özür dilerim. İnan ben o kadar duyarsız değilim. Ben sadece—"

Madeline, “Sadece çok endişelisin, değil mi? Bu duyguyu çok iyi bilirim. Her seferinde en kötüsünü düşünürsün,” dedi.

“Peki bu duyguyla nasıl başa çıkabiliyorsun?”

“En önemlisi yaptıkları işi iyi bildiklerine güveniyorum,” dedi Madeline. “Zhi Fu tehlikeli bir adam; ama Jake de yeri geldiğinde çok dişli bir rakip olabilir. Meselâ sevdiği kadını koruduğu zaman.”

Jianne ümitsizce, “O hiç aşktan bahsetmez,” dedi.

“Peki ya sen?”

Jianne eliyle saçını düzeltti. O gün Jake’in sevdiği gibi saçlarını serbest bırakmıştı. “Ben bekliyorum,” dedi.

“Neyi bekliyorsun?”

“Her şeyin biraz rayına oturmasını, ortalığın... Durulmasını.”

“Sana iyi şanslar.”

“Onu sevdiğimi hemen mi söylemeliyim?”

Madeline başını salladı.

“Hemen bugün mü?”

Madeline tekrar başını salladı.

“O zaman eve gidince hemen banyo yapayım, güzelce giyineyim, çok güzel görünmeye çalışayım, öyle mi?”

Madeline çok eğleniyordu. “Tatlım, ne giydiğinin ne önemi var? İster-sen pijamalarını giy.”

Jianne’in midesinde kelekler uçuşuyordu. “Tamam, yapacağım,” dedi.

Madeline gülerek, “Tamam o zaman,” dedi.

Jake Jianne’in telefonuyla olduğu yerde kalakaldı. Jianne Madeline ile giyim alışverişine gideceğini, dönüşte onu Madeline’in bırakacağını söylemişti. Her akşam heyecanla karısını iş yerinden almaya, onun kalabalığının içinden sevinçle kendisine doğru yürümesine o kadar alışmıştı ki birden kendini boşlukta gibi hissetti. Neyse, zamanını telefonda Micah’la partinin son hazırlıklarını görüşerek geçirirdi. Saat altıdaki ileri düzey sınıfla çalışarak da huzursuzluğunu üstünden atardı.

Saat yedide Jake Po’ya, “Dış kapıyı kilitliyorum ve yiyecek içecek servisini konuşmak için yaşlı Chin’in yerine gidiyorum,” dedi. Jianne telefon

ederek Luke’e uğradıklarını ve çok geç kalmayacağını bildirmişti. Po’ya, “Sen de gelmek ister misin?” diye sordu.

Po önünde duran Çince sözlüğe ve Çince yazılmış ödevine bakarak, “Ben kalayım da Jianne gelmeden bunları bitireyim. Jianne bana çok yardımcı ediyor. O Çinceyi iyi biliyor,” dedi.

“Biliyorum.”

Po gülerek, “Ama yemek yapmayı da çok iyi biliyor,” dedi.

Jake, “Anladım. Jianne yakında gelir. Bana ihtiyacın olursa telefon edersin. Dışarı çıkarsan kapıları kilitle,” dedi ve çıktı.

Jake iki blok ötedeki yaşlı Chin’in restoranına yürüyerek gitti. Chin ile uzun yıllara dayanan bir dostluğu vardı. Ortak zevkleri olan yemekler ve karate hakkında sohbet ederlerdi. Yaşlı adam onu bekliyordu. Köşede bir masaya oturarak konuşmaya başladılar.

Chin, “Kaç kişi olacaksınız?” diye sordu.

Jake, “İki yüz elli diye düşünüyorum, ama biz şuna üç yüz diyelim,” dedi.

“Üç yüz mü? Bütün bunları kim ödüyor?”

“Tabii ki film stüdyosu ödeyecek. Sektördeki kıran kırana rekabette, en yeni yıldızlarını vitrine çıkarmak onlar için avantaj olacak,” diyen Jake devam ederek, “Bay ve bayan garsonlara da ihtiyacımız olacak. Ve içecekleri konuşalım,” dedi.

“İçki ruhsatına ihtiyacınız olacak mı?”

“İçki ruhsatı mı? Gerekir mi?”

“Özel bir parti için hayır. Micah’la yaptığınız organizasyon içinse gerekir sanıyorum.”

Onlar konuşurken Po içeri girdi.

Chin, “İşte üstadın baş stajyeri, işte benim adamım! Bana mutfakta nasıl yardımcı olduğunu bilemezsin Jake,” dedi. Po’ya dönerek “Parti gecesinde de yardım eder misin?” diye sordu.

Po cevap veremeden Jake atılarak, “Yardım edemez. O gece benim için etrafı kollayacak,” dedi. Po gururla sıcacık gülümsedi.

Po Jake’e doğru dönerek, “Jianne eve geldi. Hazır yemek mi alırsın yoksa evde bir şeyler pişireyim mi diye soruyor,” dedi.

“Ben getiririm. Kısa süre sonra evde olacağımı söyle.”

Po çıkarken Chin, “Çok güzel bir kadın. Bu sefer onu yanında tutacak mısın?” diye sordu.

“Duruma göre değişir,” dedi Jake.

“Hangi durum?”

“Kalmayı isteyip istemeyeceğine göre değişir.”

“Peki sen ona kalmasını istediğini söyledin mi?”

“Henüz değil, ama yakında söyleyeceğim.”

İlk siren sesleri duyulduğunda Jake ve Chin ayağa kalkarak önlerinden geçen itfaiye aracına baktılar. Siren sesi çok çabuk kesildiğinden parti hazırlıklarını tartışmaya devam ettiler. Önlerinden ikinci itfaiye aracı geçip de sirenler kesintisiz çalmaya başlayınca sokağa fırladılar. Mahallenin etrafı çok yüksek binalarla çevriliydi ve orada yangın çıktığında bina ve restoranların bulunduğu dar sokaklara itfaiye aracının girmesi ve su sıkması çok zor oluyordu. Jake yangının çıktığı yeri anlamaya çalıştı. Alacakaranlıkta parlayan neon ışıkları ve yükselmeye başlayan dumanlar görüşünü kısıtlıyordu.

Yaşlı Chin, “Sanırım yangın size yakın bir yerde. İstersen sonra devam edelim,” dedi. Bir ambulansın geçtiğini görünce, “Daha sonra Po’yu yemek için gönderirsin. Haydi, hemen git,” dedi.

Jake eve doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı. Köşeyi dönüp de yangın araçlarının nerede durduklarını görünce kalbine adeta bir ok saplandı ve koşmaya başladı. Kendi binasıydı! Karate Merkezi yanıyordu. Yangın araçlarının biraz gerisinde toplanmış olan kalabalık sadece seyrediyordu.

Dehşete kapılan Jake hızla koşarak itfaiye araçlarını geçti, yangın musluklarına hortumları takan itfaiyecileri, birbirlerine ve yaklaşan insanlara bağırarak hortumları kullanmaya başlamış itfaiyecileri geçerek binanın giriş kapısına su sıkmakta olan itfaiye erine ulaştı. Gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde binaya doğru atılınca itfaiye eri ona, “Geri çekil,” diye bağırdı.

Adam, “Bu evde yaşayan kadını ve çocuğu gördünüz mü?” diye soran Jake’e hayır anlamında başını sallayarak su sıkmaya devam etti. Dışarı çıkan alevlerin kızgın sıcaklığı yüzlerini yaladı. Buradan olmayacaktı. Bu yoldan binaya giremeyecekti. Binanın arkasındaki dar sokağı hatırlayan Jake çılgınca fırladı ve koşmaya başladı.

Jake arka sokağa doğru koşarken geçen her saniye kendisine ebediyet gibi geliyordu. Ancak sokağa yaklaşamadı bile. Binanın doğu cephesi alevler içindeydi, duvar çökmek üzereydi ve itfaiyeciler artık söndürmeye çalışmıyorlardı. Şimdi hortumlarını yan sokaktaki dar geçide çevirmişler, o yandaki duvarlara su sıkıyorlardı. Jake kül, buhar ve alevlerin arasından

binayı görmeye çalışıyordu. Neredeydiler? Jianne ve Po hangi cehennemdeydiler?

Alevlerin sıcaklığı onun ilerlemesine izin vermiyordu. Po yan sokaklara açılan birçok geçit biliyordu. Eğer aşağı kattaki oturma odasındaysalar etrafı alevler sarmadan önce yan kapıdan dışarı çıkabilirlerdi. Kahretsin! Bir bina nasıl bu kadar çabuk yanabilirdi?

Jake başını kaldırarak şimdi alevler içinde olan ikinci kat pencerelerine baktı. Jianne’le çok şey paylaştığı yatak odaları artık yoktu. Jianne odada olamazdı. Olmamalıydı.

“Beyefendi, geri çekilin lütfen,” diyen sese döndü. Üniformalı ambulans görevlisi, “Yaralanabilirsiniz,” diyordu.

Jake, “Ben karım ve oğlumla bu evde yaşıyorum. Onları gördünüz mü?” diye sordu.

“Hayır efendim. Belki ambulansın yanına gidip beklemelisiniz.”

“Arkada bir geçit vardı. Oradan çıkmış olabilirler,” diye mırıldanan Jake hızla fırlayarak mağaza ve binalara açılan bir sonraki sokağa doğru koşmaya başladı. Kalabalığı yara yara ilerlemeye çalışırken bacakları titriyor, kalbi adeta boğazında atıyordu. O sokaktaki binaları da tahliye etmeye başlamışlardı. İkinci binanın altındaki restoranın mutfağından o dar geçide çıkılabiliyordu. Restoranın sahiplerini tanıyordu. Onlara Jianne ve Po’yu sordu. Hiç görmemişlerdi. Hızla mutfaktan geçerek daracık arka sokağa fırladı. Sokak çöplerle doluydu. Bir sürü itfaiye eri hortumlarını sürükleyerek binaya su sıkmaya çalışıyorlardı. O tarafta yangın çok şiddetli değildi. Arkadaki konuk odaları henüz iyi durumdaydı. Fazla alevlenmediğinden havada hâlâ temiz oksijen vardı. Jake, “Jianne! Po!” diye haykırıyordu.

Çatıdan aşağıya doğru sarkan bir karaltı fark etti. “Hocam, buradayım.” Po’yu! Jake bir hamlede duvara doğru fırlayarak çökmemesi için omuz verdi. Tüm bedeni titriyordu. “Jianne yanında mı?” diye haykırdı.

“Hayır. Sadece ben.”

Jake’in dizlerinin bağı çözüldü. Titrek bir sesle, “Jianne nerede?” diye sordu. Korku bir mengene gibi yüreğini sıkıyordu.

Po, “Bilmiyorum. Ben arka kapıdan eve girdiğimde yangın başlamıştı, ama şimdiki kadar yayılmamıştı. Hemen mutfığa ve arka odalara baktım. Yoktu. İdman salonunu ve yukarı katı alevler sarmıştı, çıkamadım. Ben evden çıktığımda Jianne mutfaktaydı,” diye ağlamaklı bir sesle cevap verdi.

Jake dizlerini tutarak yere eğildi. Duman gözlerini yakıyor ve yaşartıyordu. “Oradan çıkmış olmalıydın. Ne yaptığını sanıyorsun?”

“Sen de aynısını yapardın.”

Jake derin bir nefes alarak elini saçlarının arasından geçirdi.

Po, “Buradan üst katın pencerelerini görebiliyorum. Yangın başladığında Jianne yukarı kattaysa arka pencerelerden çıkmış olabilir. Pencere camlarının bazıları kırılmıştı, Jianne kırmış olabilir. Camdan çıkıp alt kattaki odaların çatısına, oradan da sokağa atlamış olabilir. Fazla yüksek sayılmaz, değil mi?” diye seslendi.

Po’nun içinde tutuşturduğu vahşi ümide dört elle yapışan Jake doğruldu ve birkaç adım ilerleyerek bir eliyle sıcak duvara dayandı.

Islığa benzer bir sesin arkasından kopan büyük bir gürültüyle çatı çöktü, alevler göğe yükseldi. Jake hızla yukarı baktığında Po gözden kaybolmuştu. “Po!” diye haykırdı. Po’nun çatısından sarktığı arka kapıya doğru koştu. Kapı kilitli değildi. Çocuk nasıl inmişti? Daha önce oraya nasıl çıkmıştı? Merdivenlere doğru, “Po!” diye haykırdı. Hiç ses gelmiyordu. Sadece dışardaki karmaşanın, sirenlerin, bağırان kalabalığın sesleri geliyordu. Ne olursa olsun içeri girmeliydi.

Aniden Po’yu karşısında gördü. Yer yer yanmış saçları duman ve isten kapkaraydı. Kolundaki deriler kabarmıştı. Yanmıştı. Bütün bunları bir bakışta gören Jake çocuğu kucakladı ve bağrına bastırdı. Çocuk Jianne’i ararken yanmıştı. Jake onu özenle tutarken, “Oraya girmemeliydin,” dedi.

“Sen de aynısını yapardın.”

“Hemen koluna baktırmalıyız.”

“Hayır. Önce Jianne’i bulalım. Buralarda bir yerlerde olmalı.”

Korku ve keder. Adrenalin ve acı.

Etrafındaki insanları tanıdık bir yüz görebilmek için gözleriyle tararken Luke ve Madeline’in kalabalığı yarmaya çalışarak binaya doğru koştuklarını gördüler. Onlar da Jianne’i arıyorlardı. Hep birlikte binaya en yakın köşeye doğru koşup bir zamanlar ana giriş kapısının olduğu yöne baktılar. Artık binaya yaklaşmak imkânsızdı. İtfaiyeciler bile belli bir mesafeye kadar gerilemişler, yangının çevre binalara sıçramaması için durmadan su sıkıyorlardı. Tekrar duydukları gürültüyle binanın diğer kısımlarının da çöktüğünü anladılar.

Jake boğuk bir sesle, “Po’nun koluna bakılması lâzım,” dedi.

Çocuk hâlâ ısrarla, “Hayır. Önce Jianne’i bulun,” diyordu. Jake’den öğrendiği gibi Po da sevdiklerini korumaya öncelik veriyordu. Jake Jianne’i bulmanın öncelik değil, nefes alma sebebi olduğunu biliyordu. “Şu tarafa gidelim,” dedi.

Madeline her ne kadar dehşete kapılmışsa da aralarında en soğukkanlı olanı. En azından hâlâ düşünebiliyordu. “Durun,” dedi ve Po’ya dönerek “Şimdi koluna baktırmak için ambulansın yanına gideceğiz,” dedi. “Jianne dâhil sizi kim ararsa arasın önce ambulansa bakacaktır. Orası bizim buluşma noktamız olsun.”

Luke, “Doğru söylüyor. Şimdi Madeline ve Po ambulansa gitsin, Jake ile ben de ayrı ayrı yönlerden binanın çevresini dolaşalım. Bu şekilde bayağı yol kat ederiz,” dedi.

Herkesin ihtiyacına cevap verecek yeni bir plan yapmışlardı. Jake yüreğini kuşatan heyecan ve umut dalgasıyla sağa doğru fırladı. Luke de sola yönelmişti. Kalabalığı yararak, herkesin yüzünü görmeye çalışarak hızla ilerliyordu. Onu bulacaktı. Bulmalıydı. Buralarda olmalıydı. Fakat bulamıyordu. Yürümeye, aramaya, ümit etmeye devam ediyordu. Hem evi hem de ekmek kapısı yanmıştı; ama Jianne’i bulduğunda, “Sevgilim, yanan sadece bir bina. Hiç önemli değil. Kimseye bir zarar gelmedi ya, bina tekrar yapılır,” diyecekti.

Bir sürü farklı çehre, merak ve endişeyle bakan bir sürü insan, ama hiçbirisi Jianne değildi. Sonunda durakladı ve geçen kalabalığa bakakaldı. Yorgunluktan bitmişti. Belki de Zhi Fu Jianne’i götürmüştü. Binayı ateşe vermeden önce onu almıştı, bu yüzden Po onu bulamamıştı. Ölmesinden iyiydi. O ölmüş olamazdı. Tekrar yürümeye başladı. Her adımında *yürü ve bak* diyordu kendi kendine, *bak*.

Sokağın köşesini döndüğünde kendisine doğru gelen kalabalığın içinde tanıdık bir yüz görür gibi oldu; ama anında kayboldu. Yüreğini vahşi, çılgın ve çaresiz bir ümit kapladı ve son gücüyle koşmaya başladı. Onu tekrar görene kadar sonsuzluğa gidiyormuş gibi hissetti. Kalabalığın arasında o çok sevdiği yüzün sahibi kendisine doğru yürüyordu. “Jianne.”

Po gibi hırpalanmıştı ve kir pas içindeydi. Gömleği yırtılmış, dizleri kanamıştı; ama yürüyebiliyordu, nefes alıyordu ve tıpkı Jake’in yaptığı gibi kalabalıktaki her bir yüzü tarayarak onları arıyordu.

Jianne de onu görmüştü önce sarsılarak durdu. Karısının bakışıyla Jake yumruk yemiş gibi oldu. Sözlerle ifade edilemeyecek bir şekilde bakıştılar.

Aynı anda yürümeye başladılar. Jianne yavaş ve sarsak adımlarla yürüyordu. Jake'in de ondan geri kalan tarafı yoktu.

Jianne alevlerin arasında kalmıştı; ama ölmemişti. Çok bitkindi fakat kırığı çıkığı yok gibi görünüyordu. Sonunda karşı karşıya gelip durdular. Jianne, "Bina tamamen yandı," dedi.

"Biliyorum," diyen Jake elini uzatarak karısının saçlarını gözünden çekti. "Önemli değil." Hâlâ ona dokunamıyor, içinden geldiği gibi kucaklayamıyordu. Usulca, "Bir yerin yandı mı?" diye sordu.

Jianne, "Sanmıyorum. Çok yerim incindi ama yanmadım," dedi.

"Camdan mı çıktın? Po öyle yapmış olabileceğini söyledi."

"Evet, öyle yaptım."

Jake elini uzatarak karısının çenesini tuttu. Onu incitmeye korktuğu için sarılamıyordu. Ona biraz daha yaklaştı. Derin bir nefes aldı ve içindeki müthiş korkuyu atmak istercesine nefesini bıraktı.

"Seni kaybettiğimi sandım."

~ ON BİRİNCİ BÖLÜM ~

JAKE hayalet görmüş gibi bakıyordu. Sanki şoka girmişti. Jianne onun yüzüne, parmaklarına, dudaklarına dokundu ve Jake titrek bir iç çekti. Onun savaşçısı titriyordu ve yıkılmak üzereydi.

Jianne fısıltılı bir sesle "Beni kaybetmedin. Bak ben buradayım," dedi.

"Gittiğini sandım," diyen Jake gözlerini kapattı. "Yeniden."

"Hayır. Bu cinneti yaratan benim. Keşke hiç gelmeseydim."

Jake, "Bunu bir daha asla söyleme," diyerek gözlerini açtı ve uzanarak karısını hafifçe öptü. Öyle sevgiyle öpmüştü ki Jianne'in gözyaşları sel gibi boşandı. Binalar tekrar inşa edilebilir, iş yerleri yenilenebilirdi ama aşk hem iyileştirebilir hem de yok edebilirdi.

Jianne, her şey yanıp kül olmadan önce, uğrunda ölümü göze alan bu adamın onun için neler ifade ettiğini anlatmayı planlamıştı.

"Ne yapmak istersen, yeniden başlamak için neye ihtiyacın varsa, kahrolası para orada duruyor ve alıp kullanırsan iyi olur."

Jake sadece başını salladı ve tekrar dudaklarına uzandı. Bu kez Jianne kollarını erkeğinin boynuna doladı ve kendini ona bıraktı. Sonunda Jake başını kadının göğsüne yaslayarak daha sıkı sarıldı.

Jianne "Seni seviyorum," dedi. "Seni haddinden fazla seviyorum. Hep sevdim, hep seveceğim. Bunu sen de çok iyi biliyorsun."

Zhi Fu onları hastanede buldu. Jianne'in tüm itirazlarına rağmen hem Jake hem de ambulans personeli hiçbir risk alamayacaklarını söyleyerek onları hastaneye götürmüşlerdi. Jianne'in elleri ve bedeni camları kırarken ve yere atlarken bayağı hasar görmüştü.

Jianne, "Ben iyiyim. Beni merak etmekten vazgeç Jake. Git başkalarını merak et. Po'yu merak et," diye söylenip duruyordu.

Po iyiydi. Kolu sarılmıştı ve geceyi geçirmek üzere Luke onu Madeline'a götürmüştü. Jake her zaman herkesin sorumluluğunu üstlenmesi gerekmediğini idrak etmeye başlamıştı. Gerektiğinde sırtını dayayabileceği birileri vardı. Her zaman kontrolü elinde tutmak zorunda değildi. Bazı şeyleri kontrol etmesi de imkânsızdı.

Karşıdan gelmekte olan Zhi Fu'yu görünce beyninde alarmlar çaldı. Dimdik durdu ve bekledi. İçindeki canavar da her an dışarı çıkmak için bekliyordu. Jianne sargılı eliyle Jake'in kolunu tuttu. Sargılı iki el, sıyrılmış bir boyun, dumandan yanmış ve şişmiş göz kapakları ve daha birçok yara bere. Adam yaklaşırken Jake içinden bütün bu hasarları tekrarlıyor ve içindeki canavar tetikte bekliyordu.

Jianne, Jake'in dikildiğini gördüğü anda başlarının belâda olduğunu sezdi. Başını kaldırdığında sert bakışlı Zhi Fu'nun yaklaştığını gördü. Budala! Jake'e burada saldıracaklarını mı düşünüyordu?

Zhi Fu Jianne'i tepeden tırnağa kadar süzdü. Jianne adamın yüzünde hiç beklemediği acı bir ifade belirdiğine yemin edebilirdi.

Adam, "Ben yapmadım. Yangından ben sorumlu değilim," dedi.

Jianne öfkeyle, "O zaman kim yaptı? Bu bir kaza değildi," dedi. Aynı şeyleri soruşturma başlatan polise de söylemişlerdi. Polis yangının ilk nereden başladığını araştıracaklarını ve bilgi vereceklerini söylemişti. "Birileri resmen binayı kundakladı."

Zhi Fu gözlerini kırıpıştırarak Jake'e baktı ve "Ben değilim," dedi. Jianne bir adımda aralarına girdi ve sırtını Jake'e döndü.

"Bütün yaptıklarından sonra sana nasıl inanabiliriz?"

"Yaptığım her şey sana verebileceklerimi göstermek içindi."

"Kocamın üstüne bir katil yolladın."

"Öldürmesi için değil, dövmesi içindi."

"Onun ölmesini isteyip istemediğimi bana sordun mu?"

"Onu terk etmeni istiyordum. Ben öldürmem. Bu benim çiğnemediğim tek sınırdır."

"Sana inanmıyorum," diyerek Jianne sesini yükseltti.

Zhi Fu, "Tekrar söylüyorum. Yangından sorumlu değilim. Kimseye de yakma emri vermedim. Bu riski göze almam. Ben kimseyi öldürmem. Özellikle seni öldürmeyeceğimi de bilirsin," dedi.

"Buraya ne elde etmeyi umarak geldiğini bilmiyorum. Sana hiç güvenmiyorum ve sen asla benim sevgimi kazanamazsın." Jianne gittikçe sükûnetini kaybediyordu. Yıllarca biriken öfkesi patlamıştı.

"Deneyebilirim," diyen adama daha sert bir ifadeyle bakarak Jianne, "Denemekten vazgeç. Senden istediğim tek şey bu. *Anlayamıyor musun?*" diye bağırdı.

Sessizce birbirlerine baktılar. Sonra adam cebinden bir kartvizit çıkartarak Jake'e uzattı. "Karate Merkezini izleyen bir özel dedektif tutmuştum. Çektiği görüntüleri polise verecek ve anlatacak," dedi.

Jake, "Gerçekten yanlış bir şey yapmadınız mı?" diye sordu.

Zhi Fu yumuşak bir sesle, "Ben bir kadını sevdim ve onu eşim olmaya ikna etmeye çalıştım. Bu bir cinayet değil," dedi.

Jake, "Beni öldürmesi için adam yolladın," dedi.

Zhi Fu, "İspat edebilir misin?" dedi.

Jianne, "Benim peşimden koşmadın mı?" diye sordu.

Zhi Fu, "Kimine göre de sana bakmak istedim!" dedi.

"Ben kendime bakabilirim," diyen Jianne artık bağıırıyordu.

Zhi Fu kaşlarını kaldırarak, "Gerçekten mi?" dedi. "Pardon o zaman. Ben buraya nasıl yaralandığımı görmek ve yangın için yardımcı olmak amacıyla gelmişim; çünkü sen kabul etmesen de sana karşı duygularım var," dedi.

Jianne, "İlginiz ve yardım talebiniz için teşekkür ederim; ama size karşı hiçbir duygu beslemiyorum ve bu hiç değişmeyecek. Lütfen üçümüzün de iyiliği için gidin ve kendinize yeni bir hayat kurun. Beni de kendi hayatımı yaşamam için rahat bırakın," dedi.

Zhi Fu Jake'i işaret ederek, "Onunla mı?" diye sordu.

"Evet," diyen Jianne Jake'e soran bir bakış fırlattı. O ana kadar Jake çoğunlukla sessiz kalmış ve konuşmalara katılmamıştı. Çok sessiz ve gergindi. "Eğer beni isterse onunla yaşayacağım."

Jake ona doğru eğildi. Gözleri parlayarak sınırsız bir gülüşle, "Tabii ki seni istiyorum," dedi ve dikkatini tekrar adama çevirdi. "Şimdi gitmeniz

gerek,” derken gözlerinde beliren öldürücü ifade Jianne’in kanını dondurdu. “Karımı rahat bırakın ve Şanghay’a dönün.”

Zhi Fu “Ya gitmezsem?” diye sordu.

Jake, “O zaman başınız belâda demektir; çünkü Jianne’in eskisi gibi korku ve endişe içinde yaşamasına asla izin veremem. Belli sınırlarınız olduğunu söylemişsiniz, benim de var ama benimkiler biraz daha bulanıktır. Uzaklaşmanız gerek. Hemen şimdi. Yoksa ya hapishaneye ya da mezara gidersiniz,” dedi.

İki adam uzunca bir süre bakıştılar. Sonra Zhi Fu tek kelime etmeden ve Jianne’e bakmadan döndü ve gitti.

Birkaç dakika sonra Jianne ve Jake hastaneden çıktılar. Jake gökyüzüne bakarken Jianne başlarından geçenleri düşünmemeye çalıştı. Yanındaki bu yakışıklı adam onun uğruna her şeyini kaybetmişti. Jianne onun içindeki iyiliği seviyordu. Onur ve koruyuculuk, bir savaşçının ilkesiydi ve kalbi de ona doğru yolu gösteriyordu.

Jake, “Şimdi ne yapıyoruz? Nereye gidiyoruz?” diye sordu.

“Bilmiyorum.”

“Halan ve enişten senin iyi olduğunu kendileri görmek isterler.”

Jianne, “Biliyorum,” dedi. Ama o anda ailesinin üstüne düşmesini istemiyordu. “Onları arayıp yakında ziyaretlerine gideceğimi söylerim. Bu gece olmaz. Belki yarın.”

“Madeline ve Luke’e gitmek, Po’yu görmek ister misin?”

“Evet.” Kendisini ararken yanan Po. Hocasının ayak izlerinden yürüyen, bir gün dünyayı değiştirebilecek potansiyeli olan Po. “Onu öpersem yine kızarır mı dersin? Sanırım onu utandırıyorum.”

Jake, “Onun hoşuna gidiyor. Bu ona iyi gelir. İstedğin kadar utandırabilirsin,” diyerek Jianne’e öyle bir güldü ki onu kalbinden vurdu. “Bu gece ve sonrası için kendimize bir otel bulalım.”

Jianne onaylayarak, “Bulalım,” dedi. “Öyle bir yer bulalım ki manzaralı kocaman bir banyosu olsun. Küveti doldurup içine uzanalım, sen de benim saçlarımı yıka. Farkındaysan her tarafım is içinde ve duman kokuyorum.”

Jake kulağına fısıldayarak, “Ben seni yıkarım. Önce duş alırsın sonra küvete dalarız. Manzaraya bakarken sana karımı ne kadar çok sevdiğimi anlattım,” dedi.

“Yaparsın, ama o zaman bandajlar mutlaka ıslanır.”

Jake yıldızlara bakarak, “Sen bana gelecekte bizi ne beklediğini sordun zaman kesin bir cevap veremiyordum. İşte şimdi yanan binamızla birlikte her türlü kısıtlama da bitti, kül oldu. Artık tertemiz bir sayfa açacağız Jianne. Birlikte hayatımızı kurmamız için bu bir şans. Ne istersek ve nasıl istersek öyle yapacağız,” dedi.

Jianne, “Karate merkezinin çatısında bir bahçe yapabiliriz,” dedi.

“Karate merkezi mi?”

“Öğretmenin senin için anlamını, senin ne için yaratıldığını, başkalarına neler verebileceğini biliyorum hocam. Sen merkezi tekrar inşa etmek istemez misin?”

Jake durakladı, sonra, “Arabalar için yeraltı garajı olmalı,” dedi.

Jianne, “İdman salonu ile yatak odamızın bulunacağı kat arasında bir kat daha olmalı. Çocuklar için,” dedi.

“Çocuklar mı?”

“Evet çocuklar. Hem kendi çocuklarımız hem de evsiz çocuklar. Kuzenler ve yeğenler de Singapur’a karate öğrenmeye gelirler. Ben bu işe varım.”

Jake, “Sen varsan ben de varım,” dedi. Bir an durdu sonra, “Biliyor musun, yaptığın mutfağı çok beğenmiştim,” dedi.

“Yine yaparız. Yine şeker maşalarımız, kırılan çanaklarımız, yumurta çırpacağımız olur,” diyen Jianne büyük bir aşkla kocasına sarıldı. “Seni çok seviyorum.”

Jake “Ben de seni seviyorum. Hep sevmiştim, hep de seveceğim karıcığım. Ebediyen seninim,” dedi.

~ ON İKİNCİ BÖLÜM ~

İki yıl sonra Singapur...

Bazıları için sabahlar yumuşacık başlardı. Jianne de o şanslı insanlardan biriydi. Her sabaha, Jake'in gönlünü eğlendirip onu hoşnut ederek başlıyordu. Daha erken uyanıp onu seyreden Jake'in bakışlarını üzerinde hissederek mahmurca gülümsüyordu.

Evliliklerinin—yeniden evlenmelerinin—üzerinden iki yıl geçmişti ve her şey daha iyiye gitmişti. Zhi Fu, Jianne'i rahatsız etmekten vaz geçip Şanghay'a dönmüştü. Jianne'in annesinin söylediğine göre yakın zamanda da evlenmişti.

Po yangından sonraki günlerde ortadan kaybolmuş, üç gün sonra bir polis merkezinde meydana çıkmıştı. Dövülmüştü ve yara bere içindeydi. Yanında paçalarına sarılmış üç yaşlarında bir kız ve altı yaşlarında bir erkek çocuğu vardı. Çocuklar Po'nun üvey kardeşleriydiler, Po'nun da annesi olan anneleri ölmüştü. Babaları ise intikam peşinde olan bir kundakçıydı ve cezaevine gönderilmişti. Üvey kardeşlerin velayeti anneannelerine verildi. Po'nun babasından başka yaşayan akrabası olmadığından Jake ve Jianne iyi bir avukat tutarak reşit olana kadar Po'nun velayetini almayı başardılar. Po artık onların oğluydu. Kan bağı olmasa da o Bennett ailesinin bir ferdiydi.

Kötü talihin küllerinden bir zümrüdü anka doğmuştu. Jake, bu doğuştan yetenekli, bilge ve her yaptığıyla fark yaratan çocuğun ilerde ne olacağını çok merak ediyordu.

Sadece külleri kalan eski karate merkezinin arsasına yeni bir bina inşa edilmişti. Çatısında bahçesi, altında kapalı garajı, büyük bir idman salonu, çocuklar için asma katı, Jianne için çalışma odası, konuklar ve öğrenciler için geniş bir misafirhanesi vardı.

Ve mutlu bir evlilik serpilip genişliyordu.

Jianne Xang-Bennett kocasını çok seviyordu. Jake'in bir ailesi vardı, istediği her şeyi elde etmişti ve asla gitmelerine izin vermeyecekti.

Jake karısını uyandırmadan yavaşça yataktan çıkarak yan odaya geçti. Gül goncası dudaklı, simsiyah ipek saçlı, kapkara gözlü minicik bir kız bebek uyanmış, karyolasında tepiniyordu. Mırıl mırıl sesleriyle babasının içini eritiyordu.

Annesinden doğduğu anda ebenin kucağına verdiği bu güzel bebek Jake'in kalbini fethetmişti. Jake merakla minicik ellerine dokununca bir eliyle babasının başparmağını sıkıca tutmuştu.

Jianne, “Babası gibi, tuttuğunu bırakmıyor,” demişti.

Jake ise, “Annesi gibi inanılmayacak kadar güzel,” diye cevap vermişti.

Luke amcası bebeği gördüğü anda, “Bu kız çok açığöz,” derken bebek saçlarını kaparak çekmişti.

Po bebeği kucağına ilk aldığı anda, “Bu bir belâ,” demişti; ama o belânın yanından hiç ayrılmıyordu. Belânın Po adında gönüllü bir kölesi olmuştu.

Jake karyolasından aldığı bebekle konuşmaya başladı. “Bugün amcaların, yengelerin, halan, enişten ve kuzenlerinle tanışacaksın. Hepsi senin vaftiz törenin için geliyorlar,” dedi. Bebeğin adı henüz konmamıştı. “Hallie halan senin geniş kenarlı şapkalar takmanı, topuklarına kadar uzanan uzun elbiseler giymeni isteyecektir; ama merak etme Bennett amcaların da geliyor nasıl olsa. Onlara bakarsan dizlerinin örtülü olması ve başında güneş şemsiyesi bulunması yeterli olacaktır.”

Bebek tatlı mırıltılar çıkartarak babasının kucağında tepindi ve babasına minik bir yumruk attı. “Bunu *evet baba* olarak kabul ediyorum,” diyen Jake sevgiyle bebeği bağrına bastırdı. “Ve kuzenlerini hiç üzme. Onlar vahşidirler ama her ihtiyacın olduğunda onları yanında bulacaksın. Sonsuza kadar. Bennett'ler böyledir. Bunu hiç unutma,” dedi. Bebek babasının parmağını sımsıkı tutmuş, ağzına götürmeye çalışıyordu.

Arkasından bir ses, “Acıkmış,” dedi. Jianne yanına gelerek kolunu kocasının beline doladı ve bebeğinin başını okşadı.

Jake, “O kadar kırılgan görünüyor ki...” dedi.

Jianne, “O görüldüğünden daha güçlü. Onda babasının kalbi var. Öyle bir kalp ki herkes gücünü ondan alıyor. Bir kaplanın kalbi,” dedi. “Bu arada, bir isim düşündüm. Ona güçlü bir isim koymalıyız. Ben ‘*Willow*’ olsun diyorum. Fırtına ne kadar güçlü olursa olsun eğilen ama kırılmayan anlamında. Çince ise ‘*Lian*’ deniyor.”

“Güzelmış,” diyen Jake bebeğe dönerek, “Ne dersin Li-Li? Bu ismi taşıyacak kadar güçlü müsün?” diye muzipçe sordu.

“Tabii ki öyle,” diyen Jianne kocasını önce yanağından hafifçe sonra da dudaklarından uzun uzun öptü.

“O bir Bennett,” dedi.

SON